

Vlaams
Parlement

vergadering **30**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 28 maart 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	7
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de raad van bestuur van de Vlaamse Opera	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toenemende berg aan zwerfvuil	10
ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroj tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof betreffende de meeneembaarheid van registratierechten	
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof betreffende de meeneembaarheid van registratierechten	
ACTUELE VRAAG van de heer Felix Strackx tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof betreffende de meeneembaarheid van registratierechten	13
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de lage werkzaamheidsgraad bij migranten	16
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de termijn waarbinnen een nieuwe bouwvergunning kan worden afgeleverd voor de nieuwe gevangenis in Beveren/Melsele op het Meccano-tracé	20
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het resultaat van het overleg tussen de deelstaatregeringen en de Federale Regering betreffende de fantoombevoegdheden	23
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over bonussen bij de VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over bonussen bij de VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over bonussen bij de VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over bonussen bij de VRT	26

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de open brief van de kleinere mediaspelers betreffende de werking van het MIX	34
ACTUELE VRAAG van mevrouw Karin Brouwers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gevolgen van een nieuwe rechterlijke uitspraak voor de toepassing van het Reisbureaudecreet	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Els Robeyns tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de recente betekening van een vonnis tegen een affiliate website door de Vereniging Vlaamse Reisbureaus (VVR)	39
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fatma Pehlivan tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de mogelijkheid om kinderen van mensen met een leefloon via Kind en Gezin te bereiken en te wijzen op het belang van kleuteronderwijs	45
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	48
ONTWERP VAN DECREET houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters	
– 1395 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 6	
Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>)	48
Artikelsgewijze bespreking	69
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - Syntra Vlaanderen"	
– 1425 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	69
Artikelsgewijze bespreking	74
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor het leergebied informatie- en communicatietechnologie van de basiseducatie	
– 1471 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	74
Artikelsgewijze bespreking	74
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor de opleiding Aanvullende Algemene Vorming van het studiegebied algemene vorming van het secundair volwassenenonderwijs	
– 1472 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	74
Artikelsgewijze bespreking	75
ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur	
– 1492 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	75
Artikelsgewijze bespreking	76

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Sas van Rouveroij, Dirk de Kort en Jan Roegiers, mevrouw Helga Stevens en de heren Lode Vereeck, Filip Watteeuw en Veli Yüksel houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens – 1406 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	76
Artikelsgewijze bespreking	78
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sabine Poleyn, Irina De Knop en Kathleen Deckx, de heren Karim Van Overmeire en Ludwig Caluwé, mevrouw Fatma Pehlivan en de heer Marc Hendrickx betreffende het versterken van het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats – 1486 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	78
BENOEMING van de griffier van het Vlaams Parlement	80
ONTWERP VAN DECREET houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters – 1395 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 6	
Aangehouden stemmingen	80
Hoofdelijke stemming	81
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - Syntra Vlaanderen" – 1425 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Hoofdelijke stemming	81
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor het leergebied informatie- en communicatietechnologie van de basiseducatie – 1471 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	82
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor de opleiding Aanvullende Algemene Vorming van het studiegebied algemene vorming van het secundair volwassenenonderwijs – 1472 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	82
ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur – 1492 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Hoofdelijke stemming	82
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Sas van Rouveroij, Dirk de Kort en Jan Roegiers, mevrouw Helga Stevens en de heren Lode Vereeck, Filip Watteeuw en Veli Yüksel houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens – 1406 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Aangehouden stemmingen	83
Hoofdelijke stemming	83

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sabine Poleyn, Irina De Knop en Kathleen Deckx, de heren Karim Van Overmeire en Ludwig Caluwé, mevrouw Fatma Pehlivan en de heer Marc Hendrickx betreffende het versterken van het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats – 1486 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	83
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	84
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	86
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	86

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 13.59 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Mia De Vits, Chris Janssens, Eric Tack, Marc Vanden Bussche: ambtsverplichtingen;

Ann Brusseel, Lode Ceysens, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Peter Gysbrechts, Marc Hendrickx, Yamila Idrissi, Ward Kennes, Fientje Moerman, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Luckas Van Der Taelen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Veli Yüksel: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Patricia De Waele, Michèle Hostekint, Griet Smaers, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Watteeuw bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, u hebt het weer gedaan. Voor de zoveelste keer hebt u een actuele vraag geweigerd. Ik begrijp dat totaal niet. Het ging over het dossier Uplace, niet inhoudelijk maar...

De voorzitter: Ik ga daar niet meer op in.

De heer Filip Watteeuw: Ik mag dat toch wel uitleggen, denk ik.

We hadden een vraag over de procedure. U hebt ze geweigerd omdat er niet inhoudelijk gediscussieerd mag worden omdat die procedure nog loopt. Maar het ging niet over de inhoud, het ging over de manier waarop de procedure zou verlopen. U beoordeelt dat altijd en ik versta er niets meer van. U weigert ook vragen over De Lijn. Het is net of het Vlaams Parlement zichzelf voortdurend wil beperken.

De voorzitter: Mijnheer Watteeuw, blijf toch eens ter zake! U moet niet over De Lijn beginnen.

Ik heb dat in het lang en het breed uitgelegd op het Uitgebreid Bureau wat betreft de vraag van de heer Sanctorum. Maandag is er een interpellatie ingediend. Behalve u was iedereen het erover eens ... (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

Mag ik even! Men was het erover eens dat die interpellatie ook niet kon plaatsvinden omdat er een lopende procedure is. Dat is de lijn die het Bureau aanhoudt. Het zou nogal van pretentie getuigen van de voorzitter als hij tegen het Bureau zou ingaan.

De heer Filip Watteeuw: Dat was een totaal ander soort vraag.

De voorzitter: De vraag van de heer Sabbe ging over juist hetzelfde. Als u denkt dat ik willekeurig vragen afwijs, dan hebt u het verkeerd voor. Trouwens, u had een reservevraag en die is wel goedgekeurd.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik wil mijn verwondering uitdrukken over een actuele vraag die is toegestaan vandaag. (*Gelach. Opmerkingen*)

Dat zijn met name de vragen van de dames Brouwers en Robeyns over het statuut van de reisbureaus. Dat is hier al verschillende malen ter sprake gekomen in de plenaire vergadering. Gisteren nog in de commissie – waar ik jammer genoeg niet aanwezig kon zijn – heeft men twee uur lang gedebatteerd, onder andere over het Reisbureaudecreet en onder andere over de vraag van mevrouw Robeyns. Er werd zelfs afgesproken om direct na het paasreces een hoorzitting te organiseren met reisbureaus, advocaten en betrokkenen. Ik begrijp het echt niet goed.

De vraag van mevrouw Brouwers gaat over de seniorenbeweging van CD&V, er zijn natuurlijk persoonlijke belangen mee gemoeid, maar ik begrijp echt niet goed waarom deze actuele vraag is toegestaan.

De voorzitter: Mijnheer Sintobin, ik zal u nog schriftelijk antwoorden, maar ik kan u dit al zeggen. Het gaat over een voorstel van decreet dat in behandeling is in de commissie. Dat is één. In artikel 82 van het reglement staat dat over een ontwerp van decreet geen vragen worden toegestaan. Ik pas het reglement strikt toe. Twee, de aanleiding was een arrest van het hof van beroep van Brussel. Dat was vanmorgen in het nieuws. Ik dacht dat het onderwerp voldoende actualiteitswaarde had.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de raad van bestuur van de Vlaamse Opera

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Minister, collega's, de Vlaamse Opera zit met een probleem. Deze keer geen artistiek of financieel probleem, maar wel een probleem van juridische aard. Op 12 april zou de raad van bestuur grotendeels opnieuw benoemd moeten worden om nog rechtsgeldig te kunnen vergaderen. De algemene vergadering van eergisteren heeft daarover bij mijn weten geen uitspraak gedaan, of kon dat niet doen, het stond alleszins niet geagendeerd. Het reglement en de statuten bepalen dat bestuurders moeten worden voorgedragen door de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap heeft nagelaten om de bestuurders voor te dragen of nieuwe bestuurders aan te duiden.

Dat kan heel wat gevolgen hebben. De Vlaamse Opera is een instelling die tientallen miljoenen beheert en driehonderd mensen tewerkstelt. Het zou kunnen dat een aantal fundamentele beslissingen in deze belangrijke instelling niet meer kunnen worden genomen omdat de raad van bestuur niet rechtsgeldig opnieuw werd aangeduid.

Waarom is dat niet kunnen gebeuren? Waarom heeft de Vlaamse Gemeenschap nagelaten om nieuwe bestuurders voor te dragen of om uitdrukkelijk te stipuleren dat de uittredende bestuurders opnieuw benoemd mogen worden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mijnheer Penris, u weet ongetwijfeld dat opera en ballet volop in een synergieoefening zitten. Er is een samenvoeging, maar met behoud van de

artistieke vrijheid van elk van beiden. Die synergie is volop bezig, we zitten nu in een transitiejaar en er werd ook een transitie-manager aangesteld.

Vorige week heb ik het eerste voorlopige verslag van de transitie-manager ontvangen. Er staan natuurlijk ook een aantal aanbevelingen in over de raden van bestuur, zowel die van de opera als die van het ballet. Heel binnenkort, vrijdag al, zal ik het eerste rapport aan de Vlaamse Regering voorleggen. Op basis daarvan zal de voordracht voor de raad van bestuur van de opera verlopen.

Het spreekt voor zich dat de statuten zullen worden nageleefd. Het spreekt voor zich dat we vanuit de Vlaamse Regering ook de voordracht zullen doen. De huidige raad van bestuur zit normaal tot 12 april. U weet dat we gevraagd hebben aan de algemene vergadering om continuïteit van bestuur te verlenen zodat er absoluut geen bestuurlijk hiaat of een bestuurlijke lacune zou kunnen ontstaan.

We zullen zo snel mogelijk op basis van het voorrapport en van de beslissing van de Vlaamse Regering de voordracht van de bestuurders effectief doen.

De heer Jan Penris: Minister, misschien heeft mijn vraag u en uw administratie aan het denken gezet. Ik onthoud dat u vrijdag de voordracht zult doen. Wellicht is dat nog net op tijd om 12 april te halen, maar we zitten natuurlijk met de paasperiode. Ik vraag me af of er geen extra algemene vergadering bijeen moet worden geroepen. De algemene vergadering van eergisteren had dit kunnen doen indien uw administratie haar huiswerk goed had gedaan.

Ik neem aan dat u met een transitieoperatie bezig bent. We hebben daar ook kennis van genomen en we weten ook dat u een heel dure transitie-manager hebt aangesteld die rapporten zal afleveren die ongetwijfeld indrukwekkend zullen zijn. Ik hoop dat de Vlaamse administratie en de Vlaamse Regering minstens de eerlijkheid zullen hebben om de bestaande reglementen en de algemene regels die vandaag moeten worden nageleefd, te blijven naleven.

Ik heb akte genomen van het feit dat u bereid bent dit te doen, waarvoor dank.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik ben niet van Antwerpen of Gent, ik kom uit West-Vlaanderen. Wij zijn daar ook cultuurliefhebber, we hebben zelfs de mooiste concertzaal van het land. Dit wou ik terzijde toch graag even meedelen.

Minister, ik wil u een bijkomende vraagje stellen. U verwijst terecht naar de synergienota en het rapport dat vrijdag aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd. Is het de bedoeling om één raad van bestuur te maken van de gefuseerde instelling Vlaamse Opera en Ballet van Vlaanderen? Is het de bedoeling om meteen de integratie te kunnen realiseren? Of blijven het bestuurlijk voorlopig twee afzonderlijke entiteiten?

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, minister, ik denk dat de tijdsnood die hier geschetst werd, eigenlijk niet van doen is, want dat u nog perfect binnen de tijd de juiste beslissingen kunt nemen.

Ik zou u iets anders willen vragen, omdat u zelf zegt dat u het eerste rapport op de regeringstafel zult leggen. Kunnen we het rapport, al dan niet in een meer definitieve versie, ook behandelen in de commissie? Ik zou, inspelend op de vraag van de heer Caron, willen vragen of het niet beter zou zijn om te wachten met dat soort suggesties die de heer Caron doet, en voorstellen om eerst eens goed te lezen en te beoordelen wat in het rapport van de transitie-manager staat. Laten we wachten met het nemen van beslissingen tot we de inhoud van het rapport tot ons hebben genomen.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, zoals gezegd heb ik eind vorige week pas het voorlopige rapport van de transitie-manager ontvangen. Er rest dus nog maar weinig tijd om dat allemaal nog rond te krijgen binnen de termijn.

Mijnheer De Coene, we hebben in de commissie al afgesproken dat het rapport ook daar kan worden besproken. Uiteraard zal het ook worden overgemaakt aan het parlement en kan het in de commissie worden besproken.

Mijnheer Caron, wij moeten dat ook op de Vlaamse Regering brengen. In dat voorrapport staat inderdaad een suggestie voor de samenstelling van de raad van bestuur in die transitie. Er zijn een aantal suggesties, maar het moet nog op de Vlaamse Regering komen. Het lijkt mij goed dat er eerst een beslissing wordt genomen over de manier waarop wij de raad van bestuur in de transitie zullen samenstellen vooraleer er daar definitief uitspraken over kunnen gebeuren.

Mijnheer Penris, ik herhaal dat wij zo snel als mogelijk zullen werken op basis van het rapport dat wij hebben ontvangen. In ieder geval zal de continuïteit van het bestuur gegarandeerd blijven. Het is in een aantal andere gevallen ook al gebeurd dat de periode afgelopen was, maar dat de continuïteit werd verzekerd. Er zal dus geen probleem zijn met het bestuur van de Vlaamse Opera of het Ballet van Vlaanderen.

De heer Jan Penris: Minister, ik ben het daar niet helemaal mee eens. De continuïteit van bestuur kan alleen worden nageleefd wanneer de rechtsregels die daaraan ten grond liggen ook worden nageleefd. In dezen zeggen die dat de raad van bestuur voor het grootste deel op 12 april aanstaande moet worden hernieuwd. Die hernieuwing moet worden voorbereid door de Vlaamse Gemeenschap. Als dat niet het geval is, zal de Vlaamse Opera geen beslissingen meer kunnen nemen en komt zowel het artistieke als het financiële luik van die instelling in gevaar.

U knikt neen, maar ik waarschuw u dat, indien dat wel het geval zou zijn, sommige mensen juridische procedures zouden kunnen opstarten die alleen maar in uw nadeel spelen. Doe uw huiswerk dus goed en zorg ervoor dat er per 12 april een nieuwe rechtsgeldige raad van bestuur aanwezig is. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toenemende berg aan zwerfvuil

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, voorzitter, collega's, afgelopen weekend waren er in heel wat steden en gemeenten acties voor het opruimen van zwerfvuil. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), die daar het overzicht over hield, voelt aan dat er steeds meer zwerfvuil aan de kant van de weg ligt in steden en gemeenten.

De Vlaamse overheid ondernam al een aantal acties. Er zijn sensibiliseringscampagnes en het Netheidsnetwerk werd opgericht. Er zijn dus al een aantal acties, maar toch trekt de VVSG aan de alarmbel. Ze hebben het gevoel dat er meer zwerfvuil is en dat de gemeenten het eigenlijk niet meer aankunnen.

Minister, bevestigen de cijfers waarover u beschikt dat er inderdaad steeds meer zwerfvuil is? Wat kunt en zult u daaraan doen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Eerlingen, ik kan u die cijfers niet bevestigen, omdat er geen globale, Vlaamse cijfers zijn over zwerfvuil. Het is een gemeentelijke verantwoordelijkheid, waar elke gemeente op een andere manier mee omgaat. Ze worden niet globaal samengevoegd voor Vlaanderen.

Het geeft soms ook een vertekend beeld. Gemeenten die veel doen om zwerfvuil op te ruimen, hebben soms gigantische cijfers, terwijl gemeenten die niets doen, het zwerfvuil niet echt opruimen of bijhouden, dan zogezegd weinig zwerfvuil hebben. Het is dus niet evident om die cijfers globaal bij te houden.

Hoe lossen we dat op? U verwijst zelf naar het Netheidsnetwerk. De bedoeling daarvan is dat er experts ter beschikking staan van lokale besturen die een beroep kunnen doen op goede praktijken van de manier waarop gemeenten kunnen omgaan met dat zwerfvuil.

Er is verder ook een Netheidsbarometer waarop gemeenten kunnen aansluiten. Dat kan via de website van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM). Daarop kunnen ze een volledig plan uitwerken, maar ook cijfers ingeven over op welke plaatsen we welk zwerfvuil vinden. Op die manier kunnen we beschikken over goede Vlaamse cijfers.

Er is ook een stuurgroep, die samenkomt met de lokale besturen en de VVSG, maar ook met de producenten van verpakkingen, sigaretten, kauwgom en dergelijke. Sigarettenpeuken maken de grootste hoeveelheid uit in het zwerfvuil. Dat is niet altijd even zichtbaar, maar heeft een grote impact op het milieu. In de stuurgroep wordt bekeken hoe er kan worden bijgestuurd, welke nieuwe acties moeten worden ondernomen op basis van wat er vorig weekend plaatsvond tijdens de grote opruimactie of lenteschoonmaak.

Er zal ook een evaluatie gebeuren, om te bekijken hoe hier en daar moet worden bijgestuurd. We werken op verschillende pijlers: sensibiliseren en bewustmaken – afgelopen weekend was daar een goed voorbeeld van – maar ook handhaven. We moeten zorgen dat er een pakkans is en dat er wordt opgetreden wanneer dat mogelijk is. Ook infrastructuur is belangrijk, zoals vuilnisbakken. Soms is dat voordelig, soms nadelig. Ook de inrichting van de openbare ruimte kan heel veel effect hebben op het zwerfvuil. Al die elementen worden in de stuurgroep besproken. Er zal bekeken worden of het beleid eventueel moet worden bijgestuurd.

Mevrouw Tine Eerlingen: De netheidsbarometer kan inderdaad een nuttig instrument zijn, maar in de laatste commissievergadering waar dat aan bod kwam, stelde u ook dat die nog te weinig gebruikt werd. Is daar intussen al verbetering in gekomen? Zijn er al meer gemeenten die zich daarop hebben ingeschreven?

Het is een zeer goed initiatief om ook naar de producentenverantwoordelijkheid te kijken. Uiteindelijk ligt ook daar een deel van de verantwoordelijkheid. Het zijn natuurlijk wel de mensen zelf die het weggooien. Iedereen moet heel duidelijk gemaakt worden dat dit niet kan, en de handhaving moet dan ook worden opgedreven.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, vorig jaar liep de campagne ‘In de vuilbak’. De bedoeling was om de burgers te betrekken en hun te vragen hun afval in de vuilnisbak te gooien.

Maar daar wringt het schoentje: er zijn veel gemeentebesturen die niet meer zo veel vuilnisbakjes willen plaatsen, omdat veel mensen hun huishoudelijk afval erin dumpen omdat de prijs van de huisvuilzakken te hoog wordt. Er is nog heel wat werk aan de winkel om de gemeenten er bewust van te maken dat ook zij verantwoordelijk zijn voor het zwerfvuil dat rondslingerd doordat er te weinig vuilnisbakken in de straten staan.

Hoe gaat u daarmee om? Hoe zult u de gemeenten sensibiliseren om alsnog genoeg vuilnisbakken in de straten te plaatsen?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, iedereen ergert zich aan zwerfvuil. Ik heb twee weken geleden nog deelgenomen aan een zwerfvuilactie in mijn gemeente. Het is belangrijk dat u gemeenten en steden zo goed mogelijk ondersteunt. Zij worden al ondersteund door de

provincie, ze krijgen subsidies van OVAM voor de organisatie van zwerfvuilacties enzovoort, maar het blijkt dat de hoeveelheid zwerfvuil niet afneemt. Daarom wil ik u vragen om de bestaande ondersteuning waar gemeenten en steden van kunnen genieten, te evalueren en waar nodig bijkomende ondersteuning te geven aan steden en gemeenten in hun strijd tegen zwerfvuil.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, een belangrijk aandeel in het zwerfvuil wordt gevormd door blikjes. In een aantal Europese landen heeft men dat voor een groot deel aangepakt door statiegeld in te voeren voor blikjes. Hoe staat de Vlaamse Regering daar tegenover? *(Opmerkingen van de heer Wim Wienen)*

Statiegeld krijg je terug, mijnheer Wienen. Ik stel voor dat u uw drankflesjes terugbrengt. U moet die niet weggooien.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Minister, voor mij is het geen aanvoelen meer dat het zwerfvuil toeneemt. Twee jaar geleden haalden de gemeentearbeiders in Heusden-Zolder 4200 zakken zwerfvuil op. Dit jaar gaat het om 6300 zakken. Dat is een toename van bijna 2000 op de wegen in onze gemeente.

Toen we die cijfers vernamen, heb ik beslist om sanctionerend op te treden, omdat de limiet van preventie en sensibilisering bereikt is. Misschien is het een suggestie om het sanctioneren verder uit te breiden en burgemeesters en gemeentebesturen op te roepen om samen sanctionerend op te treden, want volgens mij loopt het echt de spuigaten uit.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Van den Eynde, de bedoeling van de netheidsbarometer is net dat de gemeenten ook de vuilnisbakken en de nood aan bijkomende infrastructuur in beeld kunnen brengen. Soms werkt het ook omgekeerd. Soms trekt een vuilnisbak extra vuil aan. Dat hangt een beetje af van de plaats en van hoe vaak een vuilnisbak wordt leeggemaakt. De netheidsbarometer moet gemeentebesturen leren om daar op een slimme manier mee om te gaan.

We zien, mevrouw Eerlingen, dat steeds meer gemeenten daar ook gebruik van maken. Het feit dat het netheidsnetwerk er is en dat die medewerkers gemeenten wegwijs kunnen maken om daarmee aan de slag te gaan, toont dat het werkt.

Mevrouw De Vroe, de OVAM doet heel veel en doet veel aan sensibilisatie. Vorig jaar was er een actie tegen zwerfvuil. Iedereen is tegen zwerfvuil maar blijkbaar gooit iedereen toch ook wel vuil weg. We hebben geprobeerd om op die tegenspraak in te spelen door het verantwoordelijkheidsgevoel van mensen aan te wakkeren.

Mevrouw Claes, het is juist dat enkel sensibiliseringsacties niet voldoende zijn. Er moet ook hard worden opgetreden. Via een gemeentelijke administratieve sanctie (GAS) kan je ook mensen snel beboeten. Als je de kans hebt om mensen te pakken, kun je op die manier preventief werken. De gemeenten die hierop inzetten, boeken ook goede resultaten.

Mijnheer Sanctorum, de discussie over het statiegeld laait af en toe opnieuw op. Mijnheer Sanctorum is er niet meer, dus zo geïnteresseerd in mijn antwoord zal hij wel niet zijn. In Europees verband wordt er nagedacht over statiegeld. Wij zijn koploper in Europa voor het selectief inzamelen. Uit onderzoek blijkt dat in het zwerfvuil blikjes en metaal maar 1 procent uitmaken, wat bijzonder weinig is. Het ophalen via de pmd-zak werkt zeer goed. Men heeft een beetje schrik dat als de blikjes niet meer worden ingezameld, de rest van het pmd als zwerfvuil in de natuur terecht zal komen. Ons systeem zit dus goed in elkaar. We halen betere cijfers zonder statiegeld, in vergelijking met onze buurlanden, omdat we een goed selectief inzamelsysteem hebben. Dat is ons standpunt. Als er op Europees vlak een totaal nieuw beleid komt, moeten we het natuurlijk opnieuw onderzoeken, maar voorlopig komt er geen statiegeld op blikjes.

Mevrouw Eerlingen, ik ben bijzonder blij met uw vraag. In de stuurgroep zullen we ook verdere evaluaties maken en nagaan hoe we nog meer kunnen inzetten om het zwerfvuil te vermijden. Hoe meer acties er gevoerd worden, hoe meer het bewustzijn ook groeit. Op die manier kunnen we hopelijk de berg zwerfvuil in Vlaanderen verminderen.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, het is zeker een taak van de gemeenten, maar u bent het best geplaatst om de gemeenten te begeleiden. Ik ben blij dat u een aantal concrete acties onderneemt in de strijd tegen het zwerfvuil. Het is goed dat er meer mensen gesensibiliseerd worden, maar die paar mensen die het nog altijd niet begrijpen, zullen via sanctionering moeten worden aangepakt.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Sas van Rouveroj tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof betreffende de meeneembaarheid van registratierechten

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof betreffende de meeneembaarheid van registratierechten

ACTUELE VRAAG van de heer Felix Strackx tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de gevolgen van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof betreffende de meeneembaarheid van registratierechten

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, minister, op 22 maart velde het Grondwettelijk Hof een arrest waarbij een gedeeltelijke vernietiging van het decreet over de registratierechten werd uitgesproken. Het arrest werd uitgelokt door een koppel uit Gent – rebelse stad bij uitstek.

Het koppel had in 2007 een appartement gekocht en registratierechten betaald. In 2011 verkocht het het appartement en kocht het een nieuwbouwwoning met grond. Intussen had het Vlaams Parlement op 23 december 2010 het decreet op de registratierechten gewijzigd omdat, in navolging van het zogenaamde Breitsohl-arrest – dus onder druk van de Europese rechtspraak –, de heffing op de grond niet anders mocht worden geformuleerd dan de heffing op de nieuwbouw. Het Vlaams Parlement en ook de Vlaamse Regering wilden zo vermijden dat er een dubbele belastingheffing zou zijn, namelijk op de grond en registratierechten en btw. Het gevolg is dat er enkel btw wordt geheven op grond en nieuwbouw. Een tweede gevolg is dat het betrokken koppel op dat ogenblik zijn registratierecht niet meer kon verrekenen omdat er geen is betaald. Het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat hier een vorm van discriminatie is ontstaan en heeft dus een gedeeltelijke vernietiging uitgesproken.

Minister, we staan voor een groot probleem. De discriminatie is een feit, want de ratio legis van de oorspronkelijke decreetgever met betrekking tot de registratierechten was dat men de woonmobiliteit wou verhogen, en die staat los van de fiscale behandeling van een woning.

Minister, hoe gaan we die discriminatie opheffen? Wat zijn de financiële gevolgen voor Vlaanderen, gegeven het feit – en daar heeft het Grondwettelijk Hof zich niets van aangetrokken – dat er niet wordt betaald aan Vlaanderen, maar dat de btw wel wordt betaald aan de federale staatskas? Hoe gaan we dat oplossen?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik heb dezelfde vraag. Het wordt een ingewikkelde kwestie. We hebben het decreet in 2010 aangepast. Toen hebben we de discussie in de commissie gevoerd. Het uitgangspunt was dat we niet op eenzelfde terrein zowel btw als registratierechten moeten betalen. Nu zijn er natuurlijk punctuele gevallen. Een nieuwbouwwoning is iets anders dan een bestaande woning. Op een bestaand stuk grond kan men een woning bouwen. De registratierechten en de btw-verplichtingen liggen anders dan in die omstandigheden. In dat ingewikkeld kluwen heeft het Grondwettelijk Hof een zogenaamde discriminatie gevonden. Het is duidelijk dat dit budgettaire gevolgen zal hebben.

Minister, hoe gaat de Vlaamse Regering dit opvangen? Dat lijkt me niet vanzelfsprekend. Gaat ze dat onmiddellijk aanpassen of kan ze bij andere instanties in beroep gaan? Volgens de ratio legis van dat arrest is er veel discussie mogelijk. Wat zijn de budgettaire gevolgen? Hoe gaat u dit oplossen?

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: “24-jarige verslaat Vlaamse regering zonder advocaat.” Minister, af en toe staat er goed nieuws in de krant. Het spreekwoord zegt: een verwittigd man is er twee waard. Jammer genoeg geldt dat blijkbaar niet voor u. Al van toen u pas minister was, hebben we er herhaaldelijk, om niet te zeggen tot vervelens toe, bij u op aangedrongen dat u een regeling zou uitwerken om de discriminatie van mensen die een sleutelklare woning kopen die onderworpen is aan het btw-stelsel, weg te werken. Die mensen betalen niet alleen 11 procent meer belasting op hun bouwgrond, ze blijven ook verstoken van de meeneembaarheid van registratierechten en van het abattement en van het bijabattement.

Minister, we hebben u dat beleefd gevraagd, we hebben u dat wat minder beleefd gevraagd. Om u tot enige beweging aan te zetten, hebben we eigen voorstellen ingediend, eind december nog, als amendement bij het programmadecreet. U hebt dat allemaal naast u neergelegd. Ik heb u toen beloofd dat ik u hiermee dit jaar zou blijven achtervolgen.

Ik moet vaststellen dat Jessica mij in snelheid heeft gepakt. Maar ik vind dat niet erg. Ik ben heel blij met het arrest van het Grondwettelijk Hof, want nu zult u misschien eindelijk iets gaan doen. Minister, bent u bereid een regeling uit te werken om de discriminaties van de mensen die een btw-woning kopen weg te werken, niet alleen voor de meeneembaarheid van registratierechten, maar ook voor het abattement en het bijabattement? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer van Rouveroy, in uw schriftelijke vraag stond het anders, maar het is de Federale Regering die in de wet van 2009 heeft gesteld dat op de samenverkoop van grond en huis btw wordt geheven. Op 23 december 2010 hebben we in het Vlaams Parlement gezegd dat we de registratierechten er niet nog eens bovenop gingen doen. Anders gingen mensen voor de grond 21 procent btw plus 10 procent registratierechten betalen. We hebben gezegd dat we dat niet doen, want dan zou je twee keer betalen. 31 procent btw op de grond, dat gaan we niet doen.

Welk probleem schept het Grondwettelijk Hof nu? Als je het arrest leest – en ik heb begrepen, mijnheer Van Rompuy, dat u dat al zeker hebt gedaan –, zegt het Grondwettelijk Hof dat het artikel 10 van het decreet van 2010 zal schrappen. Dat betekent dat het Grondwettelijk Hof het nultarief van de registratie gaat schrappen. Wij hebben gezegd dat degenen die btw betalen, de registratierechten niet meer moeten betalen. Ik ben geen jurist, maar men zegt mij dat dat wordt geschrapt.

Ons essentieel punt dat iemand niet én btw én registratierechten moet betalen, komt daarmee in het gedrang. Dus moeten we een decretaal initiatief nemen, omdat in de wet van 2002 in artikel 212bis staat dat je registratierechten in mindering kunt brengen in de mate en tot een maximumhoogte van de registratierechten die je op je nieuwe woning moet betalen. Als je op

je nieuwe woning geen registratierechten betaalt, dan kan je die natuurlijk niet in mindering brengen tot dat bedrag. Daar zou het decreet moeten wijzigen.

Wat wil Europa? Heel de discussie over de discriminatie van Europese burgers is net op een positieve manier afgesloten. Europa zegt dat het gaat over één belastingplichtige en één soort belasting en dat het die meeneembaarheid kan aanvaarden, voor zover ik het kan begrijpen als niet-jurist. Op het moment dat we dat gaan uitbreiden en de meeneembaarheid van registratierechten in mindering brengen van de btw of die terugbetalen omdat je btw betaalt, zit je niet meer in één belastingstelsel. Dan zou Europa duidelijk opnieuw een bezwaar maken en overtreden we de regelgeving van Europa. Dit wordt een heel moeilijke zaak.

U vraagt alle drie: wat gaat dat kosten? Om te weten wat dat gaat kosten, moet ik weten hoeveel mensen geen registratierechten hebben betaald omdat ze grond en huis samen hebben gekocht. Die gegevens heb ik niet, die heeft de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën. Daarom heb ik gisteren in het interministerieel comité aan federaal minister Vanackere een overleg gevraagd om samen te kijken welke gegevens we hebben om te weten over hoeveel het gaat en welk effect het heeft. Ik moet eerst die gegevens hebben en met minister Vanackere kunnen overleggen hoe hij dit binnen het aspect btw ziet. Als wij iets gaan betalen terwijl we zelf geen belasting innen, is dat een moeilijke situatie. Hoe kunnen we dan zorgen dat we binnen de Europese regelgeving blijven? Dat geheel moeten we dan op een rijtje zetten en zien welke mogelijkheden we hebben, om dan een conclusie te trekken. Ik heb die conclusie vandaag nog niet. Ik denk dat ik heb duidelijk gemaakt hoe complex het geheel is, maar ik ben er heel duidelijk mee bezig.

De heer Sas van Rouveroj: In het kader van een constructieve oppositie en om Vlaanderen te dienen, heeft Open Vld op 23 december 2010 samen met deze meerderheid dit decreet tot stand gebracht om te vermijden wat we absoluut niet wilden, namelijk dat de Vlaming twee keer zou betalen: én registratierechten én btw. Laat dat duidelijk zijn.

In dezelfde constructieve houding zijn wij bereid om samen met u die gordiaanse knoop eens goed te bestuderen en te ontwarren. Dit is bij dezen aangeboden, en dit in het belang van de Vlaming die recht heeft op zijn woning en in de mate van het mogelijke gestimuleerd moet worden, wanneer hij wil verhuizen, om dat te doen tegen de best mogelijke voorwaarden.

We zijn partners in dit verhaal. Minister, dit wordt vervolgd. Ik had ten andere niet verwacht dat u nu een pasklare oplossing zou hebben, daarvoor is het juridisch te ingewikkeld.

De heer Eric Van Rompuy: We moeten in dit parlement zorgen voor een regeling die sluitend is. Maar we zitten met de Europese verplichtingen. Voormalig minister Van Mechelen is begonnen met de toepassing van het Breitsohl-arrest. Dat heeft twee jaar geduurd. We moeten nu een regeling vinden en aan de publieke opinie duidelijk maken dat het niet gaat over het geheel van de registratierechten maar over een heel specifiek geval, namelijk over de aankoop van nieuwbouw samen met de grond. We moeten heel goed uitleggen dat heel het systeem daardoor niet vervalt en niet zal leiden tot een discriminatie.

Heel het begrip van de meeneembaarheid is ingevoerd door het Vlaams Parlement, maar de consequenties ervan hebben we duidelijk onderschat. Minister, ik hoop dat we in het parlement tot een regeling kunnen komen die op termijn rechtszekerheid creëert.

De heer Felix Strackx: Minister, ons is het er slechts om te doen ervoor te zorgen dat alle Vlamingen op een gelijke manier worden behandeld, of ze nu een woning kopen onder het stelsel van de registratierechten of onder het btw-stelsel. Of ze nu een lening aangaan om een huis te kopen dat er al staat of om een huis te bouwen, dat maakt toch geen enkel verschil. Dan heb ik het over het abattement en het bijabattement. Wij willen dat iedereen die een huis wil verwerven, of dat nu nieuwbouw is of een bestaande woning, of het nu een woning is volgens het btw-stelsel of het stelsel van registratierechten, van dezelfde voordelen en premies kan genieten. Wat dat betreft, hebben we zelf een aantal voorstellen voorliggen.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Strackx, ik denk dat er maar één mogelijkheid is om te doen wat u vraagt, namelijk ervoor zorgen dat de registratierechten 21 procent worden. De btw is immers sowieso 21 procent. Ik zou daar dus niet mee beginnen. Of wij zouden moeten compenseren voor wat federaal wordt betaald. Ik zal dat niet doen.

Mijnheer van Rouveroi, ik dank u voor het aanbod, waarop ik met plezier zal ingaan. Het is inderdaad een gordiaanse knoop. Aan de ene kant is er Europa, aan de andere kant de federale overheid, en middenin zitten wij dan, met het goede idee van de meeneembaarheid van registratierechten. Het is de grote vraag of en hoe we die drie kunnen verzoenen. Kunnen we ervoor zorgen dat iemand niet én registratierechten betaalt én daarbovenop nog eens btw moet betalen? Ik aanvaard dus graag uw uitgestoken hand om samen te zoeken naar een oplossing, volgens de bestaande filosofie die zowel uw partij als de Vlaamse Regering tot nu toe heeft gesteund.

De heer Felix Strackx: Minister, u hebt het nu natuurlijk alleen over dit arrest van het Grondwettelijk Hof. Dat gaat enkel over de meeneembaarheid, over de teruggave van registratierechten. Ik ben daarnet mijn betoog begonnen met de opmerking dat een gewaarschuwd man er twee waard is. Nu ik de gelegenheid heb, zou ik u dus nogmaals willen waarschuwen: u loopt het risico dat, als iemand met betrekking tot het abattement en het bijabattement naar het Grondwettelijk Hof stapte, hij waarschijnlijk ook daar gelijk zal krijgen. Ik raad mensen die zich in die situatie bevinden, ten stelligste aan naar het Grondwettelijk Hof te gaan. Ook dat is immers een discriminatie, die ik al jaren aanklaag en waaraan u weigert iets te doen. Nochtans hebben we ter zake een zeer degelijk voorstel voorliggen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de lage werkzaamheidsgraad bij migranten

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil verwijzen naar een artikel in De Standaard van maandag jongstleden, dat stelt dat nog maar vier op tien migranten werken. Dat blijkt naar aanleiding van de loonkloofstudie en van het jaarverslag van de Nationale Bank van België, waaruit blijkt dat de werkzaamheidsgraad van de niet-EU-burgers in België ronduit rampzalig is.

Minister, vorige week hebben we in de commissie een uitgebreid debat gevoerd over het akkoord binnen het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC). De klemtoon lag daarbij vooral op de ongekwalificeerde uitstroom en de 50-plussers, die ons allemaal uiteraard zeer na aan het hart liggen. Als we dat persartikel echter lezen, moeten we vandaag echter vaststellen dat we een belangrijke doelgroep zijn vergeten, namelijk de niet-EU-burgers in België. Hun werkzaamheidsgraad is immers zeer laag, namelijk nauwelijks 40 procent. Zelfs in 2008 was die nog hoger. Toen was die 42 procent en nu nog maar 38 à 39 procent.

Nu, wij zijn het niet die dat hebben aangeklaagd. Het is uw collega, federaal minister van Werk De Coninck geweest die de kat de bel heeft aangebonden. In het persartikel stelt ze heel duidelijk dat er nood is aan een kordate aanpak. Ze noemt heel wat maatregelen op, maar dat zijn eigenlijk allemaal activeringsmaatregelen. Voor zover we weten is het nog altijd nog niet minister De Coninck die daarvoor bevoegd is, maar wel u, als Vlaams minister van Werk.

Minister, welke maatregelen wilt u nemen om de werkzaamheidsgraad bij de niet-EU-burgers in België omhoog te krikken?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Deze vraag verbaast mij omdat u toch aanwezig was op het debat over het loopbaanakkoord. Een essentieel punt moet u ontgaan zijn. Dan wellicht omdat Karel Van Eetvelt en ikzelf het niet goed genoeg hebben uitgelegd. Wij streven naar maatwerk. Dat hebben wij duidelijk gezegd. Dat wil zeggen dat wij ook voor die groep op maat van het individu willen werken.

Wij benadrukken onder meer de ongekwalificeerde uitstroom. Essentieel is dat die uitstroom in belangrijke mate de door u genoemde doelgroep betreft. Op kruissnelheid zullen die maatregelen voor 5 miljoen euro worden genomen.

Vorige week donderdag hebben wij ook uitdrukkelijk gezegd dat wij dit, waar dit zinvol en nuttig is, samen met de steden en gemeenten zullen doen. Ook daar moet je een specifieke aanpak hebben. We zien dat vooral stedelijke gebieden met de moeilijkheid van ongekwalificeerde uitstroom te maken hebben, in combinatie met het niet-Europees-onderdaan-zijn en dergelijke meer.

Wij gaan nu net al die aspecten aanpakken. Met werkervaringsplaatsen, met individuele beroepsopleidingen (IBO). Dat doen we vandaag al, en we zullen dat nog versterken.

We hebben het vorige donderdag ook gehad over het loopbaanbeleid, gericht op individuen maar ook op bedrijven. Vandaag hebben we daar heel vaak diversiteitsplannen. We hebben uitdrukkelijk gezegd dat die nuttig en zinvol zijn, maar ze moeten ingebed zijn in een totale visie op humanresourcesbeleid. Dat humanresourcesbeleid moet aandacht hebben voor diversiteit op alle vlakken. Wij trekken voor een sterker loopbaanbeleid op kruissnelheid 8 miljoen euro per jaar extra uit.

Daarbovenop heb ik aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Commissie Diversiteit een brief geschreven om te vragen naar bijkomende suggesties, in de filosofie van het loopbaanakkoord en zonder administratieve lasten voor de bedrijven. Met het loopbaanakkoord dat wij hebben afgesloten met de sociale partners en met de Vlaamse Regering bieden wij een zeer duidelijk antwoord op een element dat nu met die statistieken, die overigens geen verrassing waren, naar voren komt.

Mevrouw Lydia Peeters: Het was inderdaad geen verrassing. We weten al langer dat die statistieken zeker niet goed zijn. Maar de werkzaamheidsgraad voor allochtone vrouwen bedraagt ocharme 26 procent. Dat is zeer mager. We weten allemaal dat we in het kader van het Pact 2020 een werkzaamheidsgraad van 76 procent voor ogen hebben. U noemt opnieuw een aantal maatregelen op. Ik zeg opnieuw dat in het loopbaanakkoord dat wij vorige week in de commissie bespraken, en dat wij toejuichen, de focus lag op de ongekwalificeerde uitstroom en op de 50-plussers. Maar hier gaat het over een specifiekere doelgroep: de niet-EU-burgers die op dit ogenblik niet actief zijn op de arbeidsmarkt. Dat zijn zeker niet allemaal ongekwalificeerde jongeren. Daar zitten ook alle andere leeftijdscategorieën bij. Daar is nu te weinig focus op.

We moeten ook onze eigen instanties bekijken. We weten dat hier nog steeds niet het streefcijfer van 4 procent tewerkstelling van allochtonen wordt behaald. We zitten op amper 2,7 procent. Ook de VDAB kan ook een tandje bij steken als het om het aanwerven van allochtonen gaat.

Heel vaak wordt gezegd dat de uitzendsector discriminerend tewerkstelt. Maar zij kunnen wel 12 procent allochtonen tewerkstellen. Misschien moeten wij meer naar hen kijken voor een kordatere aanpak, zoals mevrouw De Coninck in het artikel aankaart.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega's, uit het antwoord en de repliek blijkt dat het wellicht niet de laatste keer is dat wij het over dit thema zullen hebben. Een actuele vraag is misschien ook niet het beste vehikel om dit complexe debat uit te putten, gegeven de cijfers en onze schaarse middelen. Maar het invullen van openstaande vacatures

is toch dé hefboom om in dit land een relancebeleid te voeren. Omdat dit vandaag niet gebeurt, lijden wij economische verliezen. Daarnaast zijn er hardnekkige poelen van werkloosheid, en dat is dan toch een schrijnende vaststelling.

Mevrouw Peeters, in mijn uiteenzetting van vorige week heb ik er uitdrukkelijk voor gepleit om de doelgroepaanpak van de Vlaamse Regering onverkort te handhaven en op het terrein in overleg met steden en gemeenten maatwerk af te leveren. Het sluitstuk daarvan is het bestrijden van discriminaties, want jammer genoeg is ook dat nog een realiteit.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister, collega's, ik denk ook dat in het nieuwe rapport niet echt veel nieuws staat. Wij wisten het al, maar het is natuurlijk niet slecht dat een en ander op scherp wordt gesteld. De toestand is wel degelijk schrijnend. Zoals de heer Van Malderen het zegt, is het zowel voor de allochtonen als voor onze economie van belang dat die mensen hun weg naar de arbeidsmarkt vinden. Op dit ogenblik worden al veel inspanningen geleverd. De vraag van mevrouw Peeters verwondert mij wel, omdat ik meen te weten dat Open Vld in de commissie stelde dat de partij akkoord gaat met een aanpak via maatwerk. 'De allochtoon' bestaat niet. Voor een partij die handelt vanuit het individu moeten de maatregelen en het loopbaanakkoord in zijn geheel, dat uitgaat van het individu, met zijn talenten en competenties, geen probleem vormen. De vraag is dus vreemd, want haar standpunt hier staat haaks op wat in de commissie is gezegd.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, collega's, misschien moet u wat strenger worden voor de VDAB, en aansturen op schorsingen wanneer er misbruiken worden vastgesteld. Om een vergelijking te maken: in Duitsland werkt 55 procent van de niet-EU-burgers. Maar u kunt niet alles. U bent een Vlaamse leeuw zonder tanden, want de bevoegdheid berust bij het federale niveau. Van de 27 Europese lidstaten staat België moederziel alleen met werkloosheidskeringen die onbeperkt in de tijd worden uitgereikt. Wij zijn het enige land waar dat nog kan.

In de commissie ben ik het met mevrouw Peeters over bijna alles eens, maar haar federale collega's hebben hun huiswerk niet gedaan. Als diepliberaal ben ik zeer ontgoocheld dat in het federale regeerakkoord niet is opgenomen dat de werkloosheidsuitkeringen in de tijd moeten worden beperkt. Geen enkele van de federale meerderheidspartijen heeft daarvoor gezorgd. Bovendien heeft men nagelaten om werk aan migratie te koppelen, zoals dat bijvoorbeeld in Australië het geval is. Daar kan men pas migreren wanneer men een arbeidscontract kan voorleggen. De Vlaamse partijen hebben op dat vlak dus eens te meer zware fouten gemaakt.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister, collega's, die cijfers mogen toch niet verbazen. Ik vraag mij soms af waar wij nu al drie jaar mee bezig zijn. In de commissie wordt daarover al drie jaar gepraat. De cijfers zijn dramatisch. Wij moeten daar iets aan doen en die gemeenschap perspectieven bieden. Ik vind het een goede beslissing om te kiezen voor maatwerk. En het is ook goed dat u andere partners, zoals de steden en gemeenten, maar misschien nog meer de bedrijven, gaat zoeken. Ik vraag me wel of uw middelen volstaan om genoeg te doen voor die gemeenschap. De werkzaamheidsgraad is immers enorm laag. Volstaan de middelen? Ten slotte vind ik, zoals de heer Van Malderen, dat wij discriminaties moeten aanpakken.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister, collega's, afgelopen donderdag hadden wij het al over dit onderwerp. Toch is het terecht dat wij het daarover hier hebben, want de cijfers zijn inderdaad niet fraai. Wij moeten daarbij wel opmerken dat de allochtonen spijtig

genoeg doorgaans de eerste economische slachtoffers zijn in perioden van economische teruggang. Die cijfers moeten dus een heel klein beetje worden gerelativeerd.

Ik wil nog een ander aspect ter sprake brengen: veel heeft te maken met de zwakke startpositie van de jongeren. Wij moeten de ongekwalificeerde uitstroom bestrijden. Dat is terecht een aandachtspunt in het loopbaanakkoord. Ook de taalachterstand moet worden aangepakt.

Minister, enkele maanden geleden hebben we het al eens gehad over de wachtlijsten voor Nederlands als tweede taal (NT2), ook in de centra voor basiseducatie (CBE's). Toen hebt u gezegd dat u daarover zou overleggen met minister Smet en dat u dat samen zou aanpakken. Kunt u ons al vertellen of er concrete acties zijn genomen?

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, er wordt gesproken over een onderzoek waaruit blijkt dat slechts vier op de tien migranten aan het werk geraken. Er wordt hier geschermd met discriminatie en die doelgroep zou het slachtoffer zijn. Ondertussen is uit een onderzoek van het Steunpunt Gelijkekansenbeleid gebleken dat acht op de tien migrantenvrouwen niet aan het werk zijn. Dat is nog minder. Die vier op de tien migranten zijn blijkbaar de mannen. Uit dat onderzoek blijkt dat het niet gaat over discriminatie, maar over de cultuur binnen de allochtone groep, waarbij mannen niet willen dat hun allochtone vrouwen aan het werk geraken. Ik hoor hier niemand spreken over die cultuur. Misschien moet dat ook eens worden aangepakt, dat er een cultuurwisseling gebeurt bij de migrantenmannen zodat ook hun vrouwen naar buiten mogen komen.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Van Steenberge, u zegt dat daarover nog niemand heeft gesproken, maar het gaat hierover: er is een fundamenteel verschil tussen enerzijds de werkzaamheidsgraad of hoeveel mensen er aan het werk zijn en anderzijds de werkloosheidsgraad of hoeveel er aan het werk willen zijn.

Mevrouw Peeters, als we daaraan iets willen doen, is volgens mij de instroom in de arbeidsmarkt nog altijd het meest fundamentele: de cultuurelementen die je moet meegeven van jongs af aan. Opnieuw is de samenwerking met steden en gemeenten voor jongeren het basiselement. Blijkbaar lukt het ook, als je het op dat moment doet, dat die jonge vrouwen zich aanbieden op de arbeidsmarkt en bereid zijn om te werken. Dat is essentieel.

Ik heb de elementen over NT2 niet bij, mijnheer Van den Heuvel, maar ik ben graag bereid om daarop in de commissie verder in te gaan.

In verband met de uitzendarbeid, collega's, heb ik ook in de commissie voorgesteld dat we een grondige discussie zouden voeren op basis van het jaarverslag van de inspectie en de nieuwe mystery calling door Federgon. U weet dat ik tegen elke vorm van discriminatie ben, maar ik kan enkel discriminatie in de interimarbeid aanpakken. U weet dat de Federale Regering verantwoordelijk blijft voor de discriminatie tussen werkgever en werknemer. Ook voor de schorsing is de Federale Regering nog altijd de bevoegde overheid, mijnheer Sabbe. *(Opmerkingen)*

Nee, dat kán op voorstel. Wij mogen transmissies doen, voor mensen die werkonwillig zijn. Het is de Federale Regering die dat na controle wel of niet invult. De schorsing is dus nog altijd een federale bevoegdheid, zij het dat er via het Vlinderakkoord van premier Di Rupo qua controle wellicht een en ander zou veranderen. Dat bekijken we verder op dat moment.

Ik blijf erbij dat we met de sociale partners, via het loopbaanakkoord, deze groep fundamenteel zullen aanpakken. Ik heb uitdrukkelijk gevraagd aan de Commissie Diversiteit en aan de SERV of ze op basis van het loopbaanakkoord, binnen de filosofie van maatwerk, op basis van de instroom en op basis van het geheel van de loopbaan van een persoon, ook voor 50-plussers, nog suggesties kunnen doen. De voorwaarde is dat er geen enkele administratieve lastenverhoging voor de bedrijven is. We kunnen turven en dit en dat doen,

maar het effect zou moeten zijn dat er meer mensen aan het werk zijn en niet dat de last voor de bedrijven gewoon verhoogd is. Daarmee zult u het in principe wel eens zijn.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik denk dat iedereen het erover eens is dat de werkzaamheidsgraad bij de niet-EU-burgers in België veel te laag is en dat daaraan dringend iets moet worden gedaan. Dat vroeg de federale sp.a-minister ook expliciet in haar artikel. De uitzendarbeid verdient een pluim, want zij weten wel ruim 12 procent uitzendkrachten uit het allochtone milieu aan het werk te helpen.

Indien we in 2020 opnieuw een werkzaamheidsgraad van 76 procent willen halen, zullen we inzake activering alles op alles moeten zetten. In dat geval mogen we zeker die arbeidsmarktreserve niet vergeten. Die reserve bestaat. We blijven er tijdens de bespreking van elke beleidsbrief op hameren. Het gaat vooral om dames die vaak niet werkwilbig zijn. We moeten hen zeker durven aanspreken. Daar moet dringend iets aan worden gedaan. *(Applaus bij Open Vld en LDD)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de termijn waarbinnen een nieuwe bouwvergunning kan worden afgeleverd voor de nieuwe gevangenis in Beveren/Melsele op het Meccano-tracé

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, momenteel zijn de voorbereidingswerken voor de gevangenis in Melsele-Beveren aan de gang. Momenteel wordt ook de plan-MER voor de Oosterweelverbinding opgesteld. Hierbij worden twee volwaardige alternatieven, de Oosterweelverbinding en het Meccano-tracé, naast elkaar onderzocht.

Het is vervelend dat de gevangenis op het Meccano-tracé in Melsele wordt gebouwd. Het gevolg is dat een volwaardige en volledige vergelijking tussen de twee alternatieven niet meer kan. We vrezen, samen met de actiegroep stRaten-generaal, dat we in de ogen van de Europese Commissie wel eens een slechte beurt zouden kunnen maken indien we de wetgeving inzake de milieurapportering niet zouden nakomen.

Federaal staatssecretaris Verherstraeten heeft hierover gezegd dat een eenvoudige ingreep, namelijk een gewijzigde bouwvergunning binnen de bouwzone, drie jaar in beslag zou nemen. Volgens minister-president Peeters zou dit een jaar duren. Voor zover ik de wetgeving ken, lijkt dit me iets wat binnen een periode van drie tot vier maanden zou moeten kunnen gebeuren.

De minister van Ruimtelijke Ordening zou, met de Vlaamse Codex in de hand, perfect moeten kunnen zeggen hoe lang een nieuwe bouwaanvraagprocedure zou duren. Mijn vraag is dan ook heel duidelijk. Hoe lang duurt het om binnen deze bouwzone een nieuwe bouwvergunning te verlenen om toe te laten de gevangenis 50 meter op te schuiven, waardoor het Meccano-tracé in de plan-MER ten volle kan worden geëvalueerd?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Peeters, het is natuurlijk eigenaardig dat ik hier een zuiver hypothetische vraag moet beantwoorden. U hebt me gevraagd hoe de vergunningenprocedure zou verlopen indien we die gevangenis elders zouden plaatsen. Zo werkt het echter niet.

Ik wil me niet over de inhoud uitspreken. U hebt me enkel een vraag over de procedure gesteld. Blijkbaar heeft Manu Claeys vandaag in een krant verklaard dat het Meccano-tracé

misschien perfect tot stand kan worden gebracht zonder die gevangenis te verplaatsen. Daar wil ik me in elk geval niet over uitspreken.

Wat het aspect van de vergunningen betreft, hebt u alvast op één punt gelijk. Indien we de gevangenis, zuiver hypothetisch, op een nieuwe plaats bouwen en indien alle invalswegen en dergelijke binnen de bepalingen van het GRUP passen, zou het mogelijk moeten zijn de nieuwe bouwaanvraag even snel als de vorige af te leveren. Dat zou niet langer dan 3,5 tot 4 maanden mogen duren. Dit geldt enkel indien er niemand in beroep gaat. Dat weten we natuurlijk nooit. Indien de nieuwe inplanting een wijziging van het GRUP met zich zou meebrengen, zouden we ons in een heel andere situatie bevinden.

Er is echter nog een derde element dat we niet uit het oog mogen verliezen. Als minister van Ruimtelijke Ordening kan ik helemaal niet inspelen op de afspraken tussen de Regie der Gebouwen en de aannemers. De aannemers moeten die gevangenis door middel van een PPS-constructie bouwen. Er zijn daarover allerlei afspraken gemaakt. Het is mogelijk dat de verplaatsing met 50 meter een invloed op de onderhandelingen tussen de Regie der Gebouwen en de aannemers en architecten heeft. Ik kan dat niet inschatten. Ik heb geen bouwaanvraag of plannen gezien.

De onderhandelingen tussen de Regie der Gebouwen en de aannemers kunnen eeuwen duren. Volgens staatssecretaris Verherstraeten zou het heropenen van de onderhandelingen inhouden dat dit alles drie jaar zou duren. Alles is immers al afgerond.

Dus als dat waar is, maar dat kan hij veel beter inschatten dan ik, dan kan dat wel drie jaar zijn. U hebt gelijk, als we niets aan het GRUP moeten doen. Doen we het GRUP er wel bij, dan zitten we direct een jaar verder. Gaat er iemand hier of daar in beroep, dan weet ik niet hoe lang we erover doen. Het is een puur hypothetische vraag. De dag dat we een bouwaanvraag krijgen, zullen we die behandelen conform de codex.

De heer Dirk Peeters: Zo hypothetisch is de vraag niet, hoor. Er is bij de behandeling van het GRUP een advies gekomen van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (VLACORO) dat aanraadt om op de vraag van destijds in te gaan. De Vlaamse overheid had perfect kunnen aangeven dat de bouwzone 50 meter moest opschuiven om het alternatief en het onderzoek mogelijk te maken. We hadden dit probleem kunnen voorkomen.

Ik denk dat – gelet op de omstandigheden en de kleine verschuivingen in de bouwzone – alle bijkomende voorwaarden en de gevaren die u ziet, denkbeeldig en niet aan de orde zijn. Volgens mij kunnen we er ons hier vanaf maken met een bijkomende procedure van drie tot vier maanden. In het slechtste geval – en dat is niet mijn voorstel – kan er ook regularisatie gebeuren van de bouwwerken om binnen de afgebakende bouwzone te blijven. Minister, het risico is reëel: als er een klacht komt bij Europa, kunnen we de toegezegde subsidies van de Europese Investeringsbank nog verliezen wegens het niet respecteren van de regels.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister, de heer Peeters heeft een punt. U zegt: u speelt het technisch. Ik begrijp dat. Maar het is zeer verrassend. Wat is er toch met dat Oosterweeldossier dat men net daar een gevangenis wil inplanten? Moet dat de westelijke tangent blokkeren? Of is het juist omgekeerd? Waarom wil men resoluut doorzetten met die inplanting? Het zal nog een paar jaar duren. Maar waarom wil men het precies daar inplanten? Zo wordt het mogelijk om een alternatief, een realistisch alternatief, te kelderen. Het alternatief zou de Liefkenshoektunnel beter ontsluiten. Het gaat om alternatieven die nota bene voor een kostprijs van om en bij de 500 miljoen euro op korte termijn soelaas kunnen brengen en 40 procent van de verkeersdruk op de Antwerpse ring kunnen halen. Het is toch zeer eigenaardig dat men alles in het werk stelt om dergelijke scenario's te vermijden.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Er zijn niet veel delicate dossiers waar er partijgrensoverstijgend een akkoord over bestaat. Het Waas Mobiliteitsplan, uitgewerkt in het kader van Interwaas (intergemeentelijk samenwerkingsverband voor streekontwikkeling in het Waasland), wordt gesteund door alle burgemeesters en ook door de fractie van Groen destijds. Er bestond wel eensgezindheid over. Mag ik erop aandringen dat de Vlaamse Regering met de minister van Ruimtelijke Ordening en de minister van Openbare Werken daar spoedig werk van maakt?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: De bedenkers van het Meccano-tracé zouden natuurlijk ook een tunnel kunnen plannen ter hoogte van het probleempunt. Gelet op de aard van de instelling lijkt me dat geen echt goede oplossing.

Los daarvan moet het mij van het hart dat onze regelgeving flexibiliteit verhindert. Herinner u de legende van de boeren van Olen die met mankracht hun kerk hebben verplaatst. Of ze dat ook echt hebben gedaan, weet ik niet. Ze hebben het in elk geval gedaan zonder bouwvergunning of andere procedures.

Minister Philippe Muylers: Op dat laatste zal ik direct ingaan. Als uw vraag is om zonder bouwvergunning te kunnen bouwen, dan wil ik wel zien waar Vlaanderen binnen dit en een jaar staat. Als u dat in de toekomst zo wilt realiseren, is dat voor uw rekening.

Ik wil niet en ik ga niet, ik denk dat dat ook niet de vraag is, een discussie voeren die u het best met minister Crevits voert. Zij is minister van Mobiliteit. Ik had begrepen dat het wel wat anders ligt dan u zegt, maar ik laat het over aan minister Crevits. Er heerst eensgezindheid in de Vlaamse Regering over wat we willen en gaan doen. We willen dat zo uitvoeren.

De gevangenis was eerst gepland, en daar is een Meccano-tracé overheen gezet.

De vraag is dan waarom het Meccano-tracé niet ergens anders kan. Ik hoor dat er vandaag in een krant staat dat Manu Claeys zegt dat zijn Meccano-tracé wellicht naast de gevangenis kan en dat er wellicht geen enkel probleem is. Ik vraag me dus af wat het probleem is.

De bouwvergunning was aangevraagd, het GRUP is gemaakt, de onderhandelingen van de Regie der Gebouwen met de aannemer en de architecten zijn gebeurd. Moeten we dat allemaal doen voor een mogelijk alternatief dat is ingebracht en dat misschien zelf kan wijzigen zonder gevolgen?

Als we morgen een vergunning aan een bedrijf geven, mijnheer Sabbe, en daarna ontstaat er een discussie omdat iemand daar misschien wel een weg zou kunnen leggen die in een MER komt en wij de vergunning die al afgeleverd is, terug intrekken, dan zou ik u daarover wel eens willen horen. Ik denk dat u een heel andere toon zou aanslaan. We zullen het dan op dat moment wel horen. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Dirk Peeters: Minister, bedankt voor uw antwoord. Ik blijf toch benadrukken dat we in Vlaanderen met moeilijke investeringsdossiers zitten. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat Vlaanderen zelf de moeilijkheden creëert en opstapelt. We kunnen nu weer boos zijn op stRaten-generaal omdat het een klacht zal indienen bij Europa, maar aan de andere kant is het onze verantwoordelijkheid: wij hadden maatregelen kunnen nemen om dit te voorkomen. De investeringen zijn dermate groot dat we dit soort spelletjes met voldongen feiten niet hadden mogen spelen. We hadden het alternatieve project een kans moeten geven en moeten afwegen. Die kansen zijn nu gehypothekeerd. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het resultaat van het overleg tussen de deelstaatregeringen en de Federale Regering betreffende de fantoombevoegdheden

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, minister-president, ik kan me heel goed voorstellen dat de fantoombevoegdheden, de usurperende bevoegdheden of de gekaapte bevoegdheden u ondertussen de oren uitkomen. We hebben het er al verschillende keren over gehad en toen ik deze morgen de krant las, vreesde ik dat we het er nog een tijdje over zullen hebben.

Laat het duidelijk zijn dat u vanuit de Vlaamse Regering – en wij steunen dat natuurlijk als fractie – vragende partij bent voor een oplossing, een besproken en overlegde oplossing met de andere gewesten in dit land en met de federale overheid. Nu blijkt ondertussen ook, zeker sinds vorige week, toen u het lijstje symbolisch verfrommeld en gescheurd hebt, dat het voornamelijk de bedoeling van de federale overheid is om een aantal facturen door te schuiven naar de gemeenschappen en de gewesten. Voor de federale overheid gaat het puur om een budgettaire operatie en eigenlijk niet om een correcte uitoefening van de bevoegdheden die al verdeeld zijn.

U hebt vorige week terecht vrij assertief enkele voorwaarden herhaald. We hebben het daar al verschillende keren over gehad. Eerst en vooral is er de voorwaarde dat als Vlaanderen die inspanning doet, de andere deelstaten in gelijke mate dezelfde inspanning moeten doen. Ten tweede moet het gaan om zaken die nog niet in de zesde staatshervorming zitten, vandaar het achterhaalde lijstje van 2008. De derde voorwaarde is dat wie betaalt, bepaalt. Dit zijn de voorwaarden die u hebt gesteld.

Gisteren is daar de langverwachte vergadering over geweest. Die vergadering was om begrijpelijke redenen al een aantal keer uitgesteld. U hebt vorige week ook gezegd dat er zeker voor bepaalde onderwerpen, waaronder de universitaire ontwikkelingssamenwerking, dringend duidelijkheid nodig is.

Wat is de stand van zaken? Wat is het resultaat van het overleg van gisteren? Moeten wij ons inderdaad warmlopen om inspanningen te leveren in onze begroting?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dames en heren, ik heb gisteren samen met mijn collega, minister Muylers, de vergadering bijgewoond die hier vorige week was aangekondigd naar aanleiding van de vraag van de heer Van Houthem. We hebben gisteren op de vergadering zes fiches gekregen – er is dus enige vooruitgang in het dossier.

Ik overloop de zes fiches even, want vorige keer hebben we daar ook al over gesproken, over bepaalde dan toch. Eerst is er de ontwikkelingssamenwerking en in de fiche staat 92,8 miljoen euro. Twee is de Stichting Biermans-Lapôtre met 483.000 euro. Drie is Justitie met 61.000 euro plus 116.000 euro. Vier is de vakbondspremie met 13,7 miljoen euro. Vijf is de responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen 2003-2011 met 295 miljoen euro. En dan is er nog de Belgische bijdrage voor de financiering van de Europese Unie en de totale bijdrage is 5,8 miljard euro.

Dat zijn de fiches die wij gisteren hebben gekregen.

Wat is daar gisteren over gezegd?

Ten eerste heb ik duidelijk gemaakt dat er voor ons twee principes zijn. Eén, men kan niet spreken over usurperende bevoegdheden indien dit deel uitmaakt van de zesde staatshervorming. Twee, usurperende bevoegdheden zijn bevoegdheden die bij ons horen. Wij kunnen dus beslissen of we dat al dan niet honoreren. Iedereen was het eens met die twee

principes. De betrokken federale ministers hebben netjes gezegd dat dat ook voor hen het uitgangspunt is en dat daar niet over wordt gediscussieerd.

Een tweede punt is de ontwikkelingssamenwerking. Een aantal collega's maakten zich daar in de commissie en in de plenaire vergadering zorgen over. Het is nu wat uitgeklaard hoe het komt dat een aantal collega's zeer bezorgd waren dat men een aantal zaken niet meer kon betalen. De uitleg die wij hebben gekregen is dat federaal minister van Overheidsbedrijven, Ontwikkelingssamenwerking en Wetenschapsbeleid Magnette de universitaire ontwikkelings-samenwerking in het pakket heeft gestoken dat op federaal niveau werd bevroren. Dat pakket zat er in het kader van de Europese discussie in. Doordat het bevroren was, maakten de universiteiten zich zorgen dat men niet meer zou kunnen betalen en dat er een groot probleem zou ontstaan.

Men heeft gezegd dat men dat zou oplossen. U moet zich dus geen zorgen maken. De continuïteit van de projecten en de betaling ervan zullen we verder op ons nemen.

Het tweede luik is dat die ook in die usurperende bevoegdheden zitten, maar dat duidelijk werd gezegd dat we, zolang er geen akkoord is, de financiering en de betaling niet zullen opschorten. Ik ga ervan uit dat alle collega's die daar vragen over hebben gesteld, nu gerustgesteld zijn.

De andere elementen zijn naar werkgroepen verwezen. Ik lees u de notificatie even voor: "De conferentie neemt akte van de fiches die de Federale Regering heeft voorgesteld in het kader van de responsabilisering en de oneigenlijke bevoegdheden. Een gemengde werkgroep federaal-regionaal zal die fiches analyseren alsook eventuele voorstellen die door één of meerdere regionale overheden worden aangebracht. Het resultaat van deze analyse zal op een volgende conferentie worden besproken." Wij zullen het debat aangaan. Men heeft nu blijkbaar het luik responsabilisering toegevoegd aan de usurperende bevoegdheden. Wat die ambtenaren betreft, is dat niet nieuw, maar voor velen wel, ook in dit halfroond.

De Belgische bijdrage voor de financiering van de Europese Unie werd er wel aan toegevoegd. Daar is het laatste woord zeker nog niet over gezegd.

Voorzitter, we hebben vanmorgen overlegcomité gehad. De responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen van ambtenaren voor het jaar 2012 heeft voor Vlaanderen een totale kostprijs van 61 miljoen euro.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, ik dank u voor uw uitleg. Als ik het goed begrijp, staan we eigenlijk nog geen stap verder. Er is nog altijd geen duidelijkheid over het lijstje, dat nu wordt verwezen naar werkgroepen.

Wat erin zit, wordt uitgebreid met die punten voor responsabilisering. Daarvan zegt u echter al dat bepaalde stukken onaanvaardbaar zijn. Eigenlijk staan we dus geen stap verder. We blijven dus afwachten wat de volgende stappen zullen zijn en wat de verdere uitkomst van die werkgroepen zal zijn.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister-president, u hebt mij vorige week aangenaam verrast door te zeggen dat u dat lijstje zou verscheuren, dat het van tafel zou gaan. Ik begrijp eerlijk gezegd niet dat u als resultaat van die interministeriële conferentie terugkomt naar dit parlement met de boodschap dat die zes bevoegdheden die u verscheurd hebt, werden ondergebracht in werkgroepen. Ik neem aan dat u aan uw collega's van CD&V, maar ook aan uw coalitiepartner sp.a, die ook in de Federale Regering zit, gezegd hebt dat die lijst van tafel gaat. Het is nu zelfs meer, er is niet alleen een lijst, maar er zijn ook werkgroepen. Ik begrijp uw houding in dezen niet. Ook het resultaat ontgoochelt mij.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Eerst het goede nieuws, minister-president: het is inderdaad goed dat nu enige continuïteit wordt geboden in verband met de universitaire ontwikkelings-samenwerking. Maar dat lost natuurlijk niets op op langere termijn. Op iets langere termijn is er ook onzekerheid, temeer omdat de universitaire ontwikkelingssamenwerking ook in een werkgroep is ondergebracht. Ik veronderstel dat daar ook een oplossing moet komen.

Ik kan alleen maar samen met de heer Diependaele vaststellen dat we nog geen stap verder staan. Het is aan te raden dat de Vlaamse Regering eventueel met alternatieve voorstellen komt en zelf de touwtjes in handen neemt, want zo kan het inderdaad niet verder.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Diependaele, ik ben blij dat u het lijstje van 2008 nu ook als partij weggooit. Dat was uw lijstje van usurperende bevoegdheden. U kwam uit op 1,1 miljard euro. U hebt destijds in het federaal parlement aan de Federale Regering voorgesteld om die 1,1 miljard euro gewoon uit de begroting te halen. Als wij dan onze verantwoordelijkheid zouden nemen, zou dat geen factuur zijn van 140 miljoen euro, maar van 639 miljoen euro. Dat was dan uw manier om aan factuurfederalisme te doen.

Minister-president, vorige week zei u nog dat ik dat lijstje mocht scheuren en weggooien. Dan begrijp ik niet dat u toelaat dat het toch nog verder zal worden besproken, met bedragen die in feite nog exorbitant zijn. Ik zie bijvoorbeeld niet in waarom wij zouden moeten bijdragen tot de werking van de EU. De Vlaming is de grootste nettobetaler in België. Elke Vlaming betaalt 282 euro per kop, in Wallonië is dat iets meer dan de helft daarvan.

Als u vorige week dat lijstje onaanvaardbaar hebt genoemd, begrijp ik niet dat u nu aanvaardt dat het alsnog in werkgroepen zal worden besproken. Ik zou daar graag meer uitleg over krijgen. Kunt u die fiches overhandigen aan het parlement?

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, ik ontwaar een verschil tussen de voorwaarden die u opsomt en de voorwaarden die de heer Diependaele opsomde. De voorwaarden die u opsomt zijn de volgende. Ten eerste: ze mogen niet behoren tot de zesde staatshervorming. Dat is juist, en alle andere deelnemers van de conferentie beamen dat. Ten tweede: we zullen zelf wel bepalen of we die bevoegdheden vervolgens zelf zullen financieren of niet. Dat is juist, en ook de andere deelnemers op de conferentie beamen dat.

Ik heb van de heer Diependaele een derde voorwaarde gehoord, namelijk: wie betaalt, bepaalt. Naar mijn aanvoelen is dat geen derde voorwaarde, maar zit ze impliciet in de eerste. Als het niet behoort tot de zesde staatshervorming, zijn het bevoegdheden die ons gewoon toekomen. Of loodst u hier als N-VA een bijkomende voorwaarde in? Onwillekeurig denk ik dan even aan de discussie met betrekking tot de pensioenen van de Vlaamse ambtenaren.

Minister-president Kris Peeters: Dat laatste punt kan uitgeklaard worden, omdat het betrekking heeft op de bijdrage die wij mogelijk zullen betalen in het kader van de wet van 2003 betreffende de responsabilisering van ambtenaren. Dat is ook besproken binnen de Vlaamse Regering. Als wij stap per stap een groter bedrag betalen voor de pensioenen van de ambtenaren, kan ik mij goed inbeelden dat wij dan ook vragen – en dat is ook onderwerp van het debat – dat het pensioen enzovoort door ons wordt bepaald. Het heeft dus niet direct iets te maken met de usurperende bevoegdheden, maar wel met de responsabilisering van de ambtenaren.

Mijnheer Van Hauthem, de lijst van Chastel is de lijst die is opgemaakt door de Inspectie van Financiën en waar u vorige week mee hebt gezwaaid. Die lijst is besproken op federaal niveau. Er stonden heel wat zaken in, onder andere met betrekking tot gezondheidszorg. Men heeft toen gezegd dat die lijst niet meer aan de orde was. Men heeft dan op federaal niveau zes punten voorgesteld, waarvan een aantal niet op die lijst stonden, zeker de bijdrage voor de Europese Unie. Men heeft nu dus iets anders in elkaar gestoken.

Voor alle duidelijkheid: ik blijf consequent met mezelf. Een week is te kort om van mening te veranderen. Dat is de toelichting bij het verscheuren van die lijst. De lijst die ik heb gezien, was de lijst van een tweetal pagina's die u na veel gedoe te pakken had gekregen.

De Vlaamse Regering – en u ook – is nooit weggelopen van besprekingen. We hebben gisteren uitdrukkelijk gezegd dat het bespreken in werkgroepen, geen enkel engagement inhoudt om in die richting een akkoord te bereiken. Ik zal die fiches overmaken aan de voorzitter, die dan de verspreiding op zich zal nemen. Het is een houding die van volwassenheid getuigt om in die werkgroepen te gaan luisteren. We zullen ook verslag uitbrengen. Bezigheidstherapie? De Federale Regering wil 250 miljoen euro. We hebben altijd gezegd dat we over de usurperende bevoegdheden willen praten. Het lijkt me een zeer correcte, consequente en coherente houding.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer van Rouveroij, met alle respect, maar u vergist zich. U kunt het verslag van vorige week nalezen. Twee voorwaarden zijn dezelfde. De derde voorwaarde is – en dat heeft de minister-president vorige week ook gezegd – dat als Vlaanderen een inspanning doet, de andere deelstaten een evenredige inspanning moeten doen. Dat lijkt me de evidentie zelf. *(Opmerkingen van de heer Sas van Rouveroij)*

Als we die bevoegdheden zelf gaan uitoefenen, dan behouden we ons het recht voor om na te gaan wat we eraan zullen spenderen.

Mijnheer Van Hauthem, ik heb het met u al gehad over het lijstje van 2008. Het punt is dat het lijstje op dat moment zeer correct was, maar intussen achterhaald is. Er is discussie over maar het gaat over 12 tot 15 punten uit dat lijstje die intussen in de zesde staats hervorming zijn opgenomen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

In de staats hervorming staat er geld tegenover, en nu niet.

Minister-president, ik roep u op om uw assertieve houding vol te houden. Het lijkt inderdaad een beetje een eigenaardige tactiek van de federale overheid om het op de lange baan te schuiven. Het kan niet de bedoeling zijn dat er facturen worden doorgeschoven naar Vlaanderen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over bonussen bij de VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over bonussen bij de VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over bonussen bij de VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over bonussen bij de VRT

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, het zijn moeilijke economische tijden, waarin iedereen moet besparen, zeker de Vlaamse overheid, de Vlaamse ambtenaren, de kabinetten. Er is hier al over gedebatteerd.

Vreemd genoeg is er één overheidsbedrijf – en we hebben het hier regelmatig over, minister – dat meestal ontsnapt aan die besparingen. Zelfs bij de laatste begrotingscontrole is de VRT buiten schot gebleven. Ze heeft een derde kanaal gevraagd met extra geld, en dat gekregen. Ze heeft extra dotatie gevraagd en gekregen. Ze heeft meer werkingsmiddelen gevraagd en gekregen. Ze mag meer commerciële middelen uit de markt halen.

Bovenop dit alles, in tijden waarin de Vlaming moet besparen, geeft ze misschien haar personeel een extraatje, namelijk bonussen ter waarde van ongeveer 1,7 miljoen euro. Dat is niet min. Voor de managers en de directeurs is er ongeveer 6 procent en om het gewone werkvolk stil te houden, is er 1 procent. De vakbonden vielen van hun stoel. Ik ben geen verdediger van de vakbonden, maar hier kan je je toch wel vragen stellen.

Minister, in deze moeilijke economische tijden vraag je je af hoe dit in godsnaam mogelijk is. Is er een copywriter, een mol bij Woestijnvis, die het nodig vindt om het imago van de VRT te besmeuren zolang Woestijnvis nog niet bezig is met zijn nieuwe televisiezender?

Hoe kom je erbij om dan nog te zeggen dat ze zo goed hun best hebben gedaan om te besparen, en omdat ze zo goed hun best hebben gedaan, geven we hen een bonus? Ik vraag me af waar we dan hebben bespaard. Waar halen we al die extra middelen vandaan? Blijkbaar staat er een ezeltje op de Reyerslaan, waaruit altijd weer nieuw geld uit tevoorschijn komt.

Minister, wat vindt u van dit signaal van de openbare omroep om in moeilijke economische tijden extra bonussen te geven aan het personeel?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, de Vlaamse overheid heeft opnieuw moeten besparen. Ter gelegenheid van de begrotingscontrole moest ze op zoek gaan naar 250 miljoen euro. Die werd ook gevonden bij De Lijn, bij de kindpremie, de verdelingsrechten, de successierechten en ook bij de Vlaamse administratie. De VRT, nochtans ook een Vlaamse overheidsdienst, ontsprong de dans. Sommigen pleitten er toen toch voor om ook de VRT een extra inspanning te laten doen. Dat ging van ACV tot Voka, die vonden dat het derde kanaal moest worden geschrapt.

Opeens kondigt de VRT aan bonussen te willen uitbetalen aan het personeel, van 1 tot 6,5 procent, 1 voor het voetvolk, 6 voor het management. Dat op zich is al de vraag waard of dat wel een goede manier is. Op zich hebben we niets tegen bonussen. Dat bestaat ook, en in de eerste plaats, in de privésector. Ook de hoogte van die bonussen lijkt niet buitensporig, maar we stellen ons vooral vragen bij de timing. Op een moment van besparingen en dat de VRT nog altijd – zeker in 2011 – in de rode cijfers zat, vinden we dat geen goede timing.

Uiteraard weten we ook dat er bij de VRT mensen zijn die zeer hard werken en die zeer onregelmatige uren hebben en we misgunnen hen niets. Maar die hardwerkende mensen vinden we ook in andere sectoren, om de zorgsector niet te noemen. Minister, hoe staat u tegenover dit plan van de VRT?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, dit is een delicate kwestie. In dit en andere halfrotonden zijn er veel mensen die van jetje geven tegen allerlei bonussen, maar ze toch laten bestaan. Nu komt de openbare omroep met een voorstel en is het kot te klein, zoals we bij ons zeggen. Het is natuurlijk een vreemde redenering. Je hebt goed bespaard en als beloning voor die spaarzaamheid – spaarzaamheid in deze zaak – kun je een extra krijgen.

Ik begrijp dat de VRT in tijden van commerciële concurrentie – want die komt er nog sterker aan dan in het verleden – haar mensen wil houden en motiveren. Meer zelfs, ik kan nog leven met de gedachte dat een zekere vorm van flexibele vergoeding bij de overheid moet kunnen. Waarom niet? Het enige waar ik voor pleit, is transparantie. Een helder en objectief systeem, waarbij iedereen in verhouding tot zijn functie gelijk wordt benaderd. Het mag niet zijn dat

de kleine garnaal 1 procent krijgt, en de grote vissen 6 procent. Het moet een transparant en helder systeem zijn dat de lat gelijk legt voor iedereen en dat minstens de procenten – misschien zelfs de centen, laat ons even dromen – gelijk zijn voor iedereen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik heb helemaal niets tegen bonussen. ‘Bonussen’ is tegenwoordig een heel zwaar beladen woord. Er wordt heel veel discussie over gevoerd door alle parlementen en overheden. We moeten toch even alles op een rijtje zetten. De openbare omroep heeft heel veel bespaard. Ik kan alleen maar zeggen dat we daar tevreden mee zijn, want er was inderdaad een budgettair probleem gerezen in de laatste jaren.

De VRT heeft ook heel veel mensen laten afvloeien en het personeelsbestand op orde gesteld. Ook daarvoor proficiat, want dat was noodzakelijk. Het zal trouwens nog noodzakelijker worden in de komende jaren, want er zijn nog altijd veel mensen die bij de openbare omroep werken.

Je kunt je natuurlijk afvragen of dit wel het geschikte moment is om te oordelen dat de openbare omroep, die zwaar heeft bespaard en die zwaar moet saneren in het personeel, nu moet denken aan het belonen van personeelsleden.

Want in de tijd dat het slecht ging, was er ook geen malussysteem. We kunnen ook pleiten voor een bonus-malussysteem, maar ik denk niet dat daar veel enthousiasme voor te vinden zou zijn.

Minister, ik wil gewoon van u weten wat uw mening daarover is. Ik denk dat u als minister die de besparingsoperaties in goede banen hebt moeten leiden de voorbije jaren, toch de wel even de wenkbrauwen gefronst hebt, eraan denkende dat het geld de komende jaren zo broodnodig is om programma’s te maken en om die strijd met de commerciële zenders en de nieuwe media aan te gaan. De vraag is of het nu het geschikte moment is om dat thema op de agenda te plaatsen van de raad van bestuur.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega’s, jullie weten dat ik met heel veel enthousiasme op elke vraag van jullie in het parlement wil antwoorden. Maar sta me toe dat ik bij deze vraag even de wenkbrauwen frons, in de eerste plaats omdat ze eigenlijk gaat over nieuws dat in sommige kranten wordt gemeld, namelijk dat men informele informatie heeft over besprekingen die zich zouden afspelen in het remuneratiecomité en op de raad van bestuur van de VRT. Het gaat allemaal over ‘hearsay’. Ik vind het een beetje raar dat we daarover met elkaar van gedachten moeten wisselen. Ik heb begrepen dat er nog geen beslissing is genomen in de raad van bestuur van de VRT, noch in het remuneratiecomité.

Ik heb een wat onbehaaglijk gevoel, maar ik denk dat we dat onbehaaglijk gevoel allemaal delen, want het kan niet de bedoeling zijn dat we hier in het parlement in de toekomst, voorafgaandelijk aan beslissingen van de raad van bestuur, telkens de zaken gaan bespreken en politiek gaan analyseren. In het verleden hebben we allemaal samen gezegd dat we niet meer terug willen gaan naar de jaren 80 en 90, toen er een politisering van de raad van bestuur was. We willen de raad van bestuur van de VRT volheid van bevoegdheid geven. Nadat er beslissingen zijn genomen, wil ik altijd graag antwoorden op de aard van de beslissingen en de omstandigheden. Vergeef me dat ik me nu een beetje ongemakkelijk voel. Ik hoop dat we ons allemaal samen niet zullen blootstellen aan de verleiding om de raad van bestuur opnieuw te politiseren.

Een tweede keer heb ik mijn wenkbrauwen gefronst omdat jullie me in de commissie, en elders ook, altijd steunen in mijn devies om me als minister niet te bemoeien met het operationele beleid van de VRT. Tot dat operationele beleid behoort ook het personeelsbeleid. Dat gaat over de aanwervingen, de bezoldigingen, de evaluatie. Ik houd me daarbuiten. Ik respecteer daarin de taakverdeling tussen de raad van bestuur en de CEO van

de VRT, waarin het Mediadecreet voorziet. Opnieuw denk ik: moeten wij hier een debat voeren dat zich eigenlijk moet afspelen in een dialoog tussen de raad van bestuur en de CEO van de VRT?

Dat zijn randbemerkingen van mijnentwege. Ik weet dat we daarover op dezelfde golflengte zitten en dat we niet die richting willen uitgaan. Toch stel ik me deze vraag. Ik wil er nog aan toevoegen dat wij in Vlaanderen, specifiek in het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid (BBB), ervoor hebben gekozen om heel veel van onze uitvoerende taken uit de administratie te halen en af te splitsen in extern verzelfstandigde agentschappen, in vennootschappen die met een raad van bestuur, een directeur en een management functioneren en waarbij we in de raad van bestuur de stakeholders vertegenwoordigen. We zeggen: de minister en de politiek moeten zich bezighouden met de grote strategie, de raad van bestuur en het management moeten zich bezighouden met het operationele management.

Voor de VRT hebben we dat model ook. Dat is nog versterkt ten tijde van de aanpassingen van het Mediadecreet. Er is zelfs voor gezorgd, gezien het belangrijke culturele karakter van de VRT, dat in toepassing van het Cultuurpact alle politieke partijen die in het parlement aanwezig zijn, een zitje hebben in de raad van bestuur van de VRT, behalve u, mijnheer Caron. We hebben toen duidelijk gezegd dat die mensen voor het operationele management zorgen en dat de minister en de commissie zich daarbuiten houden. Dit als inleiding.

Ik probeer wel in te gaan op uw vragen. Ben ik als minister tegen een variabele bezoldiging? Neen, ik ben daar niet tegen. Ik denk dat een variabele bezoldiging binnen bepaalde krijtlijnen verantwoord personeelsmanagement is.

Iedereen weet dat er in een organisatie enerzijds vliegmachines zijn, mensen zijn die de organisatie trekken en leiden, en anderzijds mensen die ook een bijdrage leveren, maar veel minder verantwoordelijkheid hebben en het verschil maken. Een variabele verloning, als die binnen de perken blijft, dient er net voor om die mensen die het verschil maken in de organisatie, extra te bezoldigen.

Is dat dan ongebreideld en moeten we gaan naar Didier Bellensavonturen? Laten we dat maar eens vernoemen. Dat is zo'n beetje de sfeerschepping. Daar ga ik helemaal niet mee akkoord. Dit moet binnen heel duidelijke proporties blijven. Is dat hier het geval? Ik kan u alleen maar zeggen dat ik heb begrepen dat de VRT al sinds het begin van de jaren 2000 een variabele verloning had, voor haar management en ook voor iedereen die binnen de VRT werkte. Dat was altijd een heel beperkt bedrag, en daarvoor moest men aantal resultaten bereiken. Mijnheer Tommelein, in 2009 heeft men die variabele verloning opgeschort, net omdat er moest worden bespaard. Sinds 2009 heeft men die variabele vergoeding dus aan niemand uitgekeerd.

Nu neemt men de draad opnieuw op. Is dat nieuws? Ik begrijp het eigenlijk niet zo goed: bij de Vlaamse overheid, in het Vlaams personeelsstatuut is immers ook voorzien in een variabele verloning voor iedereen. Mijnheer Vandaele, u weet dat heel goed. Er is voorzien in managementtoelagen en functioneringstoelagen. De Vlaamse Regering heeft de voorbije jaren, ook niet in de jaren waarin moest worden bespaard, niet gezegd dat die management- en functioneringstoelagen niet mochten worden uitbetaald. Als regering hebben we zelf uiteindelijk managementtoelagen toegekend aan de leidend ambtenaren en hen zelf de mogelijkheid gelaten om te beoordelen of ze functioneringstoelagen zouden toekennen.

De VRT is de voorbije jaren dus strenger geweest dan de eigen Vlaamse overheid. Nu heeft de VRT haar besparingsdoelstellingen behaald. Meer nog, in 2011 is 102 miljoen euro meer bespaard dan de doelstelling. Binnen dat bedrag is de VRT van plan opnieuw aan te knopen bij de contractuele afspraken die er waren, om mensen opnieuw een variabele vergoeding te geven.

Over de vraag of die variabele vergoeding dan buitenproportioneel is, kunnen we van mening verschillen. Ik heb echter gelezen in het Vlaams personeelsstatuut dat de regering en de administratie een variabele vergoeding tot 20 procent toelaten, terwijl de VRT in dit geval

zegt dat het maximaal over 6 procent zal gaan. Ik heb ook begrepen van de VRT dat het management er de voorbije jaren geen enkele loonsaanpassing heeft gekregen, terwijl de lagere kaderleden en de niveaus B, C en D wel tweejaarlijkse weddeverhogingen hebben gehad. Tellen we die tweejaarlijkse verhogingen op, dan komen we sowieso aan dat maximum van 6 procent dat het management zou krijgen. Ik meen dus niet dat dit buiten proportie is.

Ik meen al evenmin dat het algemene loonbeleid van de VRT aan het ontsporen is. Ik heb begrepen dat de VRT voor de bezoldiging van iedereen wil proberen enerzijds marktconform te zijn en anderzijds een interne rechtvaardigheid te behouden. Voor de mensen van het lagere niveau gaat het bij die marktconformiteit dan over de mediaan. U weet dat men de markt altijd vergelijkt in vier kwartielen. Voor het lagere personeel probeert men de mediaan te bereiken. Voor het hogere personeel wil de VRT in het onderste kwartiel zitten, dus eigenlijk bij die mensen die in de markt het laagste vergelijkbare loon hebben. Met die variabele vergoeding komt men nóg niet in dat onderste kwartiel terecht. Ik meen dus niet dat dit buiten proportie is. Ik meen al evenmin dat de interne rechtvaardigheid hiermee is geschonden. Maar vooral, laten we die besluitvorming en die overwegingen overlaten aan het remuneratiecomité en de raad van bestuur, die op het gepaste moment zelf wel zullen beslissen wat ze ter zake doen.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb nog nooit zo'n hoop flauwekul gehoord. U vraagt me of we hierover willen debatteren. Ik zal u zeggen waarom ik hierover wil debatteren. Terwijl een overheidsbedrijf nadenkt over het uitkeren van bonussen, groeien bijvoorbeeld de wachtlijsten. Je moet maar een gehandicapte zijn en de bonussen bij de openbare omroep zien. *(Opmerkingen)*

U bent eigenlijk echt de minister van de VRT. U hebt dat vandaag nog eens bewezen. U pleit hier openlijk voor bonussen. U kleedt dat wat in. U hebt uw kabinet dat laten opzoeken. En dan zegt u dat het fijn is voor de mensen. U wijst op een krantenbericht. Mag ik erop wijzen dat Sandra De Preter, de CEO van de VRT, dit heeft bevestigd. De raad van bestuur heeft bevestigd dat men erover nadenkt, dat men ermee bezig is. Luc Van den Brande heeft dat ook gezegd. Nu zegt u tegen mij dat het in de krant stond. Dan zijn al die mensen niet geloofwaardig want ze hebben dat allemaal letterlijk naar de pers gebracht. Ik denk dat u er een paar vriendjes bij hebt.

U zegt dat de managers nog geen loonsverhoging hebben gehad. De VRT heeft een pak managers aan boord. Er zijn niet veel managers afgevloeid.

Dit antwoord is helemaal onvoldoende. Ik had meer verwacht van uw partij, die om de vijf minuten tegen de bonussen in banken en allerlei instellingen pleit, maar hier zegt dat er met de VRT-bonussen geen probleem is.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, u hebt gelijk dat wij ons niet moeten moeien met elk detail van het operationele bij de VRT. We zijn het daarover eens. Maar de VRT blijft natuurlijk wel een overheidsdienst.

Het is in elk geval zo dat de N-VA een grote voorstander is van de openbare omroep. Wij zijn dat vandaag en wij zullen dat blijven. Wij vinden dat nog altijd de beste garantie, niet alleen voor kwalitatief nieuws maar ook voor eigen, Vlaamse, Nederlandstalige inhoud. Die discussie hebben we gevoerd bij de beheersovereenkomst. Maar juist daarom, omdat wij dat zo belangrijk vinden, zijn wij zo bezorgd. Wij merken bij de bevolking, het publiek en de kijkers dat de openbare omroep draagvlak aan het verliezen is. U merkt dat ongetwijfeld ook. Dat komt waarschijnlijk ook door het grote aanbod van zenders. Ook op het publieke forum is de openbare omroep draagvlak aan het verliezen. En ik merk dat ook hier. Daarom vraag ik dat de openbare omroep voorzichtig zou zijn en omzichtig te werk zou gaan. Daarom vind ik die timing niet gepast en fout. Daardoor wordt het draagvlak van de openbare omroep op termijn misschien nog zwakker. Dat vinden wij jammer.

De heer Bart Caron: Minister, natuurlijk is het de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur. Maar in deze tijden discussiëren over bonussen, nu overheden worden geconfronteerd met financiële problemen? Wij zouden pas wereldvreemd zijn indien wij daar niet gevoelig voor zouden zijn. Vindt u dat ook niet?

Ik heb in mijn inleiding gezegd dat ik kan leven met een variabele bezoldiging. De overheid mag daar gedeeltelijk op inspelen. Dat kan, wat mij betreft. Maar ik reken erop dat het rechtvaardig en eerlijk gebeurt. Ik zal het niet kunnen nakijken: Groen heeft inderdaad geen bestuurder in de raad van bestuur. Het zal niet in de grote massa kunnen gebeuren. Als, bij wijze van spreken, een Kompany, een Witsel, een Messi bij de VRT staat, zal hij ook worden weggekocht door de concurrentie. Maar laten we het eerlijk doen. Laat de kabelsleper, die dubbel zo hard moet werken, evenveel van die inspanningen genieten als het topmanagement.

De heer Bart Tommelein: Minister, uw antwoord bevredigt me helemaal niet. U zegt dat de politiek zich daar niet mee moet moeien. Ik heb in andere parlementen partijgenoten van u moord en brand zien schreeuwen, ook als het over bonussen in de privésector ging. De heer Tuybens kan daarvan meespreken. En plots mogen wij als politiek verantwoordelijken in ons eigen halffrond geen bezorgdheid meer uiten over het feit dat er gesprekken over bonussen worden gevoerd bij de openbare omroep, die zwaar heeft moeten besparen en saneren en die dat nog zal moeten doen, die nog heel veel kosten op zich af ziet komen, zoals de pensioenfondsen maar ook het gebouw van de openbare omroep. Let wel, ik heb niets tegen bonussen. Maar op een bepaald moment moet je toch beseffen dat, als een overheidsbedrijf in concurrentie moet gaan met de privésector, het misschien niet gepast is om vandaag te zeggen dat we bonussen zullen uitdelen.

Minister, ik heb er echt schrik voor dat het zal doorgaan. Want de N-VA komt hier haar bezorgdheid uiten. En ik heb in dit VRT-dossier vastgesteld dat, telkens wanneer de N-VA ergens tegen is, het er zeker komt. Ze waren tegen het derde net van de VRT, het is er gekomen. Als ze vandaag zeggen dat er geen bonussen mogen komen omdat het een slecht moment is, dan houd ik mijn hart vast want dan komen er waarschijnlijk bonussen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, collega's, de heer Vandaele zegt dat het draagvlak voor de VRT verkleint. Wel, de toon waarop hier in het Vlaams Parlement over de VRT wordt gesproken, is een van de redenen waarom dat zo is. Eigenlijk vraagt u dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering uitspraken doen over het beleid van de raad van bestuur en het remuneratiecomité van de VRT. U wilt zich dus mengen in het dagelijkse beleid van de VRT. Ieder heeft zij bevoegdheden. Afgaande op de vragen die de heren Verstrepen en Tommelein in de commissie stellen, moet ik besluiten dat men graag zelf de VRT zou leiden.

Toen in 1995 de heer De Graeve de opdracht heeft aanvaard om de VRT te leiden, wou hij dat enkel doen als hij ook inzake het loonbeleid flexibel kon optreden. Vergeet niet dat vtm toen iedereen wegekocht. Als wij steeds opnieuw de minister ondervragen of een bepaalde beslissing kan of niet kan, en eigenlijk willen bepalen wat de raad van bestuur mag doen, dan wordt het draagvlak van de openbare omroep ondermijnd. Men kan zich vragen stellen over de opportuniteit van het bonussysteem; daar heb ik geen probleem mee. Maar ik heb de indruk dat het de bedoeling van de heren Verstrepen en Tommelein is om het draagvlak van de VRT te ondermijnen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik stel vast dat er geen principiële tegenstanders van een variabele verloning zijn. Misschien kunnen wij een dergelijk systeem ook in het Vlaams Parlement invoeren, al is dat een andere discussie. Minister, ik sluit mij inzake de variabele verloning bij de VRT aan bij wat een lezersbrieffschrijver in De Standaard zegt. De brief is van de hand van een oud-collega en deskundige inzake Cultuur en Media, de heer Dany Vandebossche. Hij

schrijft dat hij zich stoort aan het feit dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen managers en anderen. Zo bewijst hij dat hij een socialist is, wat wellicht de reden is waarom hij geen verkiesbare plaats meer heeft gekregen. Hij zegt ook dat wij moeten nagaan hoe groot de loonspanning bij de VRT is. Dat zouden wij toch eerst in kaart moeten brengen vooraleer wij dergelijke maatregelen treffen.

Minister, u zegt dat wij eigenlijk niet goed weten hoe het zit. Maar het is mevrouw De Preter zelf die in een vrije tribune in de krant schrijft dat de middelen voor de uitbetaling van dergelijke premies al zijn opzijgezet. Men staat dus al veel verder met dat plan dan wat u beweert.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, minister, collega's, aan transparantie over deze loonoperatie is er alleszins geen gebrek. Want er wordt hierover in het Vlaams Parlement gedebatteerd, en met wat geluk wordt het debat ook nog uitgezonden door de zender die er het voorwerp van is. Zijn wij voor of tegen bonussen? Ik was geschrokken toen ik het bedrag van 1,7 miljoen euro hoorde. Ik dacht dat dit bedrag naar mevrouw De Preter zou gaan. Dat blijkt echter niet zo te zijn. Dat geld moet worden verdeeld tussen 2400 mensen, die dus gemiddeld ongeveer 730 euro bruto zullen ontvangen. Vergeleken met mijn salaris valt dat dus nog mee. Ik zou daarom een beetje maat houden in mijn verontwaardiging.

Ik heb een vraag voor de bende van vier die vooraan staat. Staat u nog achter artikel 14 van het Mediadecreet? Ja of neen? Of anders gezegd: wilt u dat de minister dat artikel overtreedt? Men kan een mening hebben over de bonussen. Men kan ongetwijfeld stellen dat men het anders had kunnen aanpakken en dat er betere momenten zijn. De vraag is echter of deze week nog de minister het Mediadecreet moet overtreden en aan mevrouw De Preter moet zeggen dat zij daarmee moet stoppen en zich daarmee niet te bemoeien heeft. U wordt geacht het decreet te kennen, en als dat niet het geval is, kunt u zeker geen bonus krijgen. In artikel 14 staat dat de afgevaardigd bestuurder in hoofde verantwoordelijk is voor het loonbeleid. Hier vraagt u naar de mening van de minister, wat impliceert dat u wilt weten wat zij zal ondernemen. Wilt u dat wij ons met het loonbeleid bemoeien of niet? (*Applaus bij de meerderheid*)

Minister Ingrid Lieten: Collega's, enkele sprekers hebben gezegd dat de VRT altijd maar geld bij krijgt en de besparingsdans ontspringt. Dat is niet correct. De VRT heeft enkel geld bij gekregen voor de nieuwe opdrachten, namelijk voor het derde net, om programma's uit te werken over expatriates en om te werken aan verdere vertaling voor doven en gehoorgestoorden. Voor de rest hebben ze geen geld bij gekregen. Ze mogen ook niet meer middelen op de markt ophalen. Het bedrag dat ze de voorbije jaren op de markt mochten ophalen is louter en alleen geïndexeerd. Zijn ze ontsnapt aan de besparingen? Nee, ze moeten besparen zoals iedere Vlaamse administratie en elk agentschap. Ook in 2012 zullen ze een extra besparing moeten doen. Zij krijgen geen uitzonderingspositie.

De VRT is het besparingsplan nagekomen dat ze moest doen, voor de Vlaamse overheid haar eigen besparingsplan had. Meer zelfs, want ze zit in 2011 al een totaalbedrag van 102 miljoen euro besparingen. Dat is goed zo, want dat is vooruitkijken. Een management dat permanent kijkt waar het kan besparen, creëert ook middelen die kunnen worden ingezet om het bedrijf te doen groeien en om strategische keuzes te maken en projecten op te starten. Het is aan de raad van bestuur en het management om te kijken wat ze met die middelen doen.

Ik heb gezegd dat de VRT geen enkele uitzonderingspositie heeft, maar willen we die wel geven in het kader van het variabele verloningsbeleid? Luister ik nu goed? Hoor ik dat jullie zeggen: laat alle ambtenaren van de Vlaamse overheid maar een variabele verloning krijgen, zoals het staat in het Vlaams personeelsstatuut, maar de mensen van de VRT mogen dat niet krijgen? Zeggen jullie dat? Daar ga ik niet mee akkoord. Dat stoort me enorm.

Het personeel van de VRT is al solidair geweest met de eigen vennootschap en heeft de voorbije twee jaar vrijwillig afstand gedaan van die variabele verloningen! Dat hebben de

ambtenaren van de Vlaamse administratie niet gedaan en we hebben hun ook niet gevraagd om dat te doen. Nu zegt het management dat de besparingen goed op schema zitten en het wil de variabele verloningen opnieuw uitvoeren. Ik zou het totaal onrechtvaardig vinden om het personeel van de VRT nu op een andere manier te behandelen dan de rest van de Vlaamse administratie. Daar zie ik geen enkele reden voor.

Ook dit stoort me. Mijnheer Wienen, ik ben ook een socialiste. Voor socialisten zijn overheidsdiensten heel belangrijk. Overheidsdiensten beschouwen wij niet alleen als een kostenfactor. Achter die cijfers zitten mensen: brandweelrui, verplegers, ambtenaren, mensen die bij de gemeente werken of het OCMW, mensen die zorgen voor dienstverlening voor de burgers in Vlaanderen. Ik ben al heel mijn leven een sterke voorstander van die overheid, maar ook van een efficiënte en effectieve overheid.

Als je een efficiënte overheid wilt, moet je ook een goed personeelsbeleid hebben, waarin je niet enkel de overschotjes houdt, namelijk de mensen die op de vrije markt niet terecht komen. Je moet ook vliegmaachines aantrekken, mensen die vanuit hun engagement het beste geven. Ik vind het goed dat die mensen op een correcte manier worden verlonen, niet op een buitensporige manier. Daartegen verzet ik me ook als socialist. Maar, als u mijn bescheiden mening vraagt, heeft deze Vlaamse Regering net als de vorige eraan gewerkt om al die buitensporigheden weg te werken. De verloningen, ook van de topambtenaren in Vlaanderen, zijn zeer bescheiden in vergelijking met die van bepaalde andere overheden. Geen buitensporigheden dus, maar we moeten de mensen wel correct beoordelen en verlonen.

De VRT is een marktspeler, staat in concurrentie met marktspelers. Als je dan zegt dat we de lonen willen afstemmen op de laagste lonen bij de concurrenten, ben je toch niet buitensporig bezig. Dan probeer je juist rekening te houden met je overheidssituatie en te zorgen voor een correcte verloning.

Ik vind dat ook goed. Meer hoeft het niet te zijn. Dit moet op een correcte manier gebeuren. Het personeel van de VRT heeft zelf verklaard gedurende de komende twee jaar afstand van de variabele verloning te willen doen. Voor het management bedraagt dit maximaal 6 procent. Aangezien iedereen hard zijn best heeft gedaan en de VRT weer uit de rode cijfers is, vind ik het correct dat de raad van bestuur en het remuneratiecomité zich de vraag stellen of ze de draad al dan niet weer kunnen oppikken. Op dat moment doen ze niet meer dan de Vlaamse overheid voor al haar ambtenaren doet.

Ik vind het belangrijk in een sterke VRT te investeren. We moeten het management en de raad van bestuur de wapens geven om een correct humanresourcesbeleid te voeren. Dit mag niet tot excessen leiden. In dat geval zal ik een bondgenoot zijn om dit aan te klagen. We moeten vooral de bevoegdheden van de raad van bestuur en van het management respecteren. We moeten afwachten wat zij hierover zullen beslissen.

De heer Jurgen Verstrepen: Als Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben we soms het voordeel dat we al langer in het Vlaams Parlement zitten dan de minister van Media in de Vlaamse Regering. Dat blijkt ook nu het geval te zijn, want de minister zit er weer eens naast. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Indien de minister hier al langer had gezeten, zou ze weten dat het flauwekul is. De lonen van het management van de VRT zouden niet op de markt zijn afgestemd. Dat is niet waar. In het verleden zijn zelfs de bonnetjes boven water gekomen die de heer Mary en de heer Van Hecke voor feestjes en champagne hebben ingebracht. Dat is allemaal met de mantel der liefde toegedekt. *(Rumoer)*

Indien we het over de politisering van de openbare omroep hebben, kan ik melden dat twee partijen, CD&V en sp.a, de voorbije jaren effecten voor meer politieke invloed hebben gevochten. Het resultaat is dat de raad van bestuur meer bevoegdheden heeft gekregen. Dat betekent dat er meer politieke invloed is. Nu wordt doodleuk gezegd dat de raad van bestuur

autonoom moet beslissen. Dat is nogal wies. De raad van bestuur is politiek ingevuld. Daar hebben die twee partijen voor gezorgd.

De heer Wilfried Vandaele: Als we hier een actuele vraag over bonussen stellen, is het niet onze bedoeling de afstandelijkheid van de overheid ten aanzien van de openbare omroep te ondergraven of het Mediadecreet met de voeten te treden. Het is enkel onze bedoeling onze bezorgdheid om de toekomst van een sterke openbare omroep te uiten.

Uitgerekend een mediabedrijf, waar heel wat communicatiedeskundigen onderdak vinden, zou moeten weten hoe belangrijk de perceptie van deze bonussen bij de mensen is. Wat ons stoort, is niet het principe of de hoogte van de bonussen. Het gaat ons om de timing.

De heer Bart Caron: Ik neem aan dat de VRT zich op deze manier in de voet schiet. Deze discussie is hier enkel aan de orde omdat het punt zelf op een of andere manier is uitgelekt en in de kranten is terechtgekomen. Ik heb een algemene verklaring van de heer Van den Brande, een sardonisch stuk van mevrouw De Preter en de reacties van allerlei mensen gelezen.

Ik kan het niet helpen dat dit een discussiepunt is geworden. We hebben het de voorbije jaren in dit halfroond al eerder over de onkosten en de bijkomende vergoedingen van de topmanagers van de VRT gehad. Ik wil gerust afstand nemen van deze discussie. Ik wil me niet in het intern management mengen.

Ik wil echter niet worden aangesproken als iemand die de reputatie van de VRT ondergraaft. Ik pleit ervoor dat de raad van bestuur en het remuneratiecomité de eigen interne regels met betrekking tot dergelijke discussies eens sereen vanuit ethische invalshoek bekijken.

De heer Bart Tommelein: Voor iemand die had verklaard geen uitleg te willen geven omdat het bevoegdheid van anderen is, heeft de minister in feite een omstandig antwoord gegeven en een emotionele betrokkenheid bij de overheid getoond. Ik neem dat de minister zelfs niet kwalijk. Dit is een van de redenen waarom we hierover moeten debatteren. Het gaat over haar bedrijf. De minister is de toezichthoudende minister. Ze heeft in het verleden al een aantal signalen in verband met andere zaken gegeven. Ze heeft toen haar persoonlijke standpunt gegeven. Volgens mij kan ze nu ook zeggen dat het misplaatst is op dit ogenblik over bonussen te beginnen.

De openbare omroep heeft veel moeten saneren en zal dat in de toekomst nog moeten doen.

Het is niet omdat we vragen stellen over de openbare omroep dat we hem ondergraven. Wat we wel belangrijk vinden, mijnheer Van Rompuy, is dat ook voor andere spelers in het medialandschap effectief zaken mogelijk zijn.

Minister, de regionale omroepen kampen met enorme problemen! Ze moeten mensen ontslaan. Ze hebben nauwelijks de middelen om te overleven. In die context zijn bonussen voor de VRT vandaag totaal uit den boze. Ga het anders maar eens uitleggen aan het personeel van de regionale omroepen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de open brief van de kleinere mediaspelers betreffende de werking van het MIX

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, het Media Innovatie Centrum (MIX) staat voor ongeveer 4,5 miljoen euro belastinggeld dit jaar. Over het doel, namelijk media-innovatie,

hebben we in de commissie gediscussieerd. Iedereen kon erachter staan. Het blijkt een van de projecten te zijn die u op uw revers wilt spelden, minister.

Het moet me van het hart: op een of andere manier slaagt u erin om iedereen tegen u in het harnas te jagen, behalve de VRT. We hebben de regionale omroepen gehad, de privézendsters, de productiehuizen en nu hebben we de nieuwe media-actoren. Eentje blijft altijd buiten schot en dat is de VRT. Ik wil u niet beschuldigen, ik stel vast. Maar misschien komt het nog, dat zij ook iets gaan zeggen.

Wat blijkt nu? Er zijn signalen geweest. Er is een open brief geweest van een aantal kleinere actoren. Die waren u nochtans niet slecht genegen in het verleden want u hebt – voor een van hen aantal toch – ook middelen uitgetrokken. Dat zijn Apache, De Wereld Morgen, Mo*, rekto:verso en StampMedia. Dat zijn nieuwe initiatieven die moeten zorgen voor een nieuw divers medialandschap. Dat zijn de nieuwe jongens.

De traditionele jongens zijn de Rik De Nolf'en en de Christian Van Thillo's, die sowieso al op een perssteun mogen rekenen van zo'n 300 tot 350 miljoen euro. Als we alles samentellen, ook de federale steun – we blijven daar correct in –, komen we uit bij dat bedrag. Ze krijgen in elk geval steeds steun. Ik had het al gehoord vóór die brief werd rondgestuurd, dat er gemor was in de wandelgangen. De commentaar was: allemaal goed en wel, maar dit wordt 'gecapteerd' door de traditionele media, de traditionele gazettenboeren die een nieuw middel gevonden hebben om nog wat centen over te hevelen, of de toon te zetten. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Ik ga mijn mening geven en dan mijn vraag stellen, voorzitter.

Het eerste wat ze gelanceerd hebben, stamt uit 1999. Die onderhandelingen heb ik ook nog gevoerd, met De Standaard online en andere groepen. Het ging over een betaalmodeel voor de kranten. Qua innovatiewaarde zou ik dat toch tussen aanhalingstekens willen zetten.

Aangezien het uw kindje is, minister, wil ik bij u polsen hoe u daartegenaan kijkt. Er zijn nog groepen die niet in het MIX zitten. Als dit project moet slagen in Vlaanderen, zult u voor een groter evenwicht moeten zorgen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik was ook verbaasd over die open brief. Men verweet me dat sommige grote spelers subsidies kregen. U verwijst terecht naar de subsidies aan de kleinere spelers. De subsidies die de Vlaamse overheid uitdeelt, zijn zeer beperkt. Er gaat 1 miljoen euro naar de Media-academie. We hebben ervoor gezorgd dat iedereen aan die opleidingen kan deelnemen. Naast de 1 miljoen euro van de overheid komt er 1 miljoen euro van de privéspelers. De opleiding wordt opengesteld voor freelancers en andere mensen, ook de mensen die meewerken aan die nieuwe initiatieven.

Ik geef inderdaad ook nog subsidies om die nieuwe initiatieven de kans te geven om hun rol te bevestigen. We geven subsidies aan de vzw achter De Wereld Morgen voor een project over feiten en bronnen. We geven subsidies aan StampMedia, aan het Wereldmediahuis voor Mo* om te werken rond diversiteit in de media en aan Apache. Ik was een beetje verbaasd dat men klaagt over subsidies aan anderen, terwijl men er zelf ook krijgt.

Ik was nog meer verbaasd omdat ze mij niet gecontacteerd hebben. Als er communicatiestoornissen zijn, en die waren er blijkbaar, hoeft men geen open brief te schrijven: men kan ook de telefoon nemen. Ze hadden naar mijn kabinet of naar het MIX kunnen bellen om te vragen hoe het kwam dat ze niet waren uitgenodigd op het startfeestje.

Daar is een fout gemaakt. Ze waren inderdaad niet uitgenodigd op het startfeestje. Ondertussen heeft het MIX contact opgenomen met die mensen. Er komt een informatievergadering om hen zeker te betrekken bij het MIX.

En het is zo, dat heb ik ook uitdrukkelijk gezegd bij de start, dat ik mij een beetje de rol heb toegeëigend om draagmoeder te zijn om de baby van het MIX ter wereld te brengen. Nu is het ook aan de sector en aan het Interdisciplinair Instituut voor Breedbandtechnologie (IBBT) zelf om zich te organiseren. Zij hebben op onze vraag een programmacommissie in het leven geroepen en die zal bekijken welke projecten rond innovatie en onderzoek in de sector wenselijk zouden zijn. De programmacommissie heeft bij mijn weten nog geen enkele beslissing genomen. Er worden overal ideetjes gelanceerd en de mensen van de nieuwe media zullen in ieder geval ook betrokken worden bij dat overleg.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, een goede draagmoeder, daar heb ik alle respect voor, maar de baby is pas geboren en kan nog niet lopen, laat staan zijn pamber verversen. Ik vind dat u de baby te vroeg loslaat. Dat is nu net de essentie van het verhaal. U zegt 'het is er en we laten het los', maar als de eerste kritiek er komt, die volgens mij terecht is, dan zegt u dat u er niets meer of minder mee te maken hebt.

Ik blijf een beetje op mijn honger zitten. Ik verwacht een grotere spreiding. Als men Vlaanderen media-innovatief op de kaart wil zetten, kan men dat zwaartepunt niet overlaten aan degenen die in het verleden de innovatie in het land hebben tegengehouden, die het belangrijker vinden om steun te krijgen om kranten, papieren gazetten, in de klas te leggen en die perssteun krijgen. U weet dat ik dit dikwijls aanval. Ik vraag me immers af of dit nog nodig is terwijl we in een evolutie zitten die volledig digitaal is. De hoofdmoot van de subsidies gaat ook in uw departement nog steeds naar de traditionele krantenboeren; dat is mijn kritiek. Ik zou toch nog iets meer engagement van u verwachten, zeker bij dat MIX, om ervoor te zorgen dat een nieuwe creatieve digitale sector in Vlaanderen een absolute toegang krijgt.

Als dit een communicatiestoornis is, oké, maar dan hoop ik dat het de laatste was.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, ik was niet zo bezorgd over de open brief die geschreven is, want de brief gaat over subsidies voor media-innovatie. Laat het nu net de briefschrijvers zijn die zo ongerust zijn omdat ze te weinig krijgen, die de subsidiejunkies 'par excellence' zijn. Ik heb me daar niet veel zorgen over gemaakt.

U weet, minister, dat het Vlaams Belang een koele minnaar is van het Media-innovatiecentrum, maar ik denk ook dat het een beetje prematuur is om nu al de grote evaluatie van het centrum te doen. Dat kan nog even wachten. We zullen de evaluatie effectief doen, maar laten we daarvoor een afspraak maken over, laat ons zeggen, een jaar.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, het kan hard gaan: van een vraag om uitleg over een schriftelijke vraag naar een plotse actuele vraag, hier in het parlement.

Minister, ik had hier ook een aantal vragen over, u weet dat. Door de omstandigheden komt dit nu aan bod. De oproep van de briefschrijvers is voor een stuk terecht, het is niet enkel en alleen voor mediabedrijven bedoeld. Maar ik vind de oproep, net als u, ook wel wat misplaatst, want het gaat over organisaties die in het verleden al heel wat subsidies van u hebben gekregen. Apache kreeg een projectsubsidie, C.H.I.P.S. vzw kreeg voor de uitbouw van StampMedia 60.000 euro, en het zijn de mensen die straks ook betrokken worden bij de uitbreiding van het derde net, de jongerenzender die u zou willen doen slagen – een unicum in Europa.

Ik zou u graag de volgende vragen stellen, want we moeten natuurlijk wel weten welk spel we spelen. Welke projectaanvragen lopen er? Kunnen er bijkomend goedgekeurd worden? En vooral: wie beslist daarover? Wie zetelt in het strategisch comité?

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, minister, het is alleszins een merkwaardig debat. Ik herinner me dat u tot zes maanden geleden verweten werd dat het Media-innovatiecentrum, het zogenaamde MIX, maar niets was. Het was een doodgeboren kind. Er werd gevraagd waar u mee bezig was, want het zou toch niet lukken. Nu wordt gevraagd of ze wel allemaal kunnen meegenieten van het succes van datzelfde MIX. Ik was een beetje verbaasd. Ik heb alleen maar de open brief gekregen, niets anders. De vele signalen kan ik dus tellen op één vinger: de open brief. Ik was heel verbaasd, want ik heb de subsidies samengeteld, en als ik me niet vergis, hebben de vier organisaties die mee tekenen, 160.000 euro gekregen voor projecten.

Mijn vraag is heel pertinent. Minister, bent u vóór die open brief door die organisaties gecontacteerd in hun hongers om mee te mogen doen aan het MIX? Die vraag kunt u eenvoudig met ja of neen beantwoorden.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: U zou ook aan de commerciële media kunnen vragen of ze zo'n brief hebben gekregen – dat terzijde.

Een aantal dingen verbazen mij. Ten eerste dat er hier plots heel veel witte ridders in de zaal zitten. Ik vind dat fantastisch. Ten tweede vind ik het zeer merkwaardig dat iedereen plots zo blij is dat die vier een mooie subsidie krijgen van 160.000 euro. Weet u, ze mogen van mij veel meer krijgen. We moeten eerlijk zijn: het is peanuts vergeleken bij wat zelfs commerciële media direct of indirect, voor opleiding en dergelijke, aan steun krijgen.

Laten we het voor de rest beschouwen als een bananenincident. We glijden even uit en herstellen het. Ik hoop dat u dezelfde bekommernis hebt als ik, progressieve Vlaming. Er is nood aan innovatie. Die innovatie moet ook in de alternatieve media haar plaats kunnen vinden. De organisaties waar het hier over gaat, vormen een mooi tegengewicht in een voor de rest dichtslibbend medialandschap.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het is duidelijk dat het MIX start vanuit de omroepen en de uitgevers, de spelers die inhoud aanleveren. U zegt nu dat u ook de kleintjes wilt betrekken, voor de rest laat u het over aan het MIX zelf. Toch lijkt het ons essentieel te weten wie er uiteindelijk bij zal worden betrokken. Worden de distributeurs daar ook bij betrokken? Zij zijn in het verleden vaak de motor geweest van vernieuwing. Wat is hun plaats in dit verhaal?

Minister Ingrid Lieten: Collega's, wij hebben er uitdrukkelijk voor gekozen om geen nieuwe organisatie op te richten voor het MIX, maar om het onder te brengen in de schoot van het Interdisciplinair Instituut voor Breedbandtechnologie (IBBT). U kent het IBBT. In de raad van bestuur van het IBBT zijn alle grote spelers vertegenwoordigd.

Daarnaast was het een tweede doelstelling dat het programma van welke projecten er eigenlijk worden ingezet, zou worden bepaald door een programmacommissie die niet zou worden samengesteld uit vertegenwoordigers van de zender, van de distributie en van belangengroep x, y of z, maar uit individuen die dankzij hun persoonlijke kennis of traject kunnen en durven mee te denken over hoe de media de volgende jaren zullen evolueren. Er is een mooi palet samengesteld van mensen die allemaal op verschillende stoelen hebben gezeten, zoals bij een zender of productiehuis, uit de financiële sector, uit de sector van de nieuwe media, uit de sector van de gaming. Het was juist de bedoeling om mensen te selecteren op basis van hun ervaring en expertise, niet als vertegenwoordiger, maar als individu. Dat is eigenlijk ook de meerwaarde die ik hoop te kunnen realiseren. Als iedereen opnieuw als belangengroep in dat MIX gaat zitten om een stuk van de koek naar zijn vennootschap of onderneming te halen, zullen we niet slagen in onze opzet om onze krachten te bundelen en om te proberen de concurrentiestrijd die er nu soms is tussen Vlaamse spelers

te winnen door ons te focussen op de concurrentie die er vooral komt van de buitenlandse spelers. Het was de bedoeling om die interne spanning te overstijgen en de focus te leggen op de mondiale gebeurtenissen en evoluties.

Ik heb er wel vertrouwen in dat de mensen die nu geselecteerd zijn dat individueel, persoonlijk kunnen. Het is nu aan hen om een programma op te stellen. Ik heb begrepen dat zij nog geen beslissingen hebben genomen. Het zal niet zo zijn dat het geld op één dag tijd wordt besteed. Het zal iets zijn van voortschrijdend inzicht. Iedereen zal suggesties en projecten kunnen aanbrengen die op een of andere manier relevant zijn voor de sector en die de interesse wegdragen van de mediaspelers. Het is de bedoeling om zeer toegepast onderzoek te doen, dichtbij de markt. Voor echt basisonderzoek in de mediasector hebben we andere financieringsbronnen, dat moet daar niet gebeuren. Het moet dus vraaggestuurd zijn.

Diegenen die weten wie er aanwezig was op de opening, hebben kunnen vaststellen dat er een heel breed spectrum aanwezig was van mensen die actief zijn in de mediasector, niet alleen in de geschreven pers, integendeel. Mijnheer Verstrepen, ik kan u dus geruststellen. De mediasector in het algemeen was aanwezig.

Het waren ook niet alleen de grote spelers die aanwezig waren. Er waren ook heel wat kmo's, vernieuwende bedrijfjes, die allemaal op hun beurt zoeken wat de strategie voor hun bedrijf in de volgende jaren zal zijn in die veranderende mediasector. Als de mensen die een briefje hebben geschreven, over het hoofd zijn gezien, is dat jammer. Ik heb intussen contact gehad met de nieuwe directeur, en hij heeft mij verzekerd dat hij ondertussen al een vergadering heeft belegd om met die mensen te praten en naar hun suggesties te luisteren. Ze zullen dus zeker gehoord worden en indien hun suggesties waardevol zijn, zullen ze zeker ook meegenomen worden.

Ik ga me op geen enkele manier bemoeien met de projecten die zij willen goedkeuren. Het is de bedoeling dat het vraaggestuurd is, dat de sector zelf aan het stuur zit, dat zij de hedendaagse concurrentieverschijnselen overstijgen en dat ze samen bekijken hoe de Vlaamse mediasector, die heel breed is, overeind kan blijven, rekening houdend met de technologische evoluties en de mondialisering en met het feit dat grote Amerikaanse groepen als You Tube, Google en anderen steeds meer impact beginnen te krijgen op de mediawereld. Dat houdt een serieuze bedreiging in: niet alleen dat onze eigen mediasector daaronder gaat lijden, maar ook onze eigen cultuur. We hebben op dat vlak allemaal een gemeenschappelijk punt van interesse, zowel de spelers, de grote en de kleine, als de overheid. Daarom hebben wij die middelen vrijgemaakt.

Ik heb er het volste vertrouwen in. Er was heel veel enthousiasme op de startdag. Er was een grote verscheidenheid qua aanwezigen. Er is een grote gedragenheid. Iedereen beseft dat we het nu samen moeten aanpakken en de krachten moeten bundelen. Ik hoop dat dat ook het resultaat zal zijn.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, laten we de puntjes op de i zetten: het enige succes van het MIX is dat het een prematuurtje is en ademt. Dat is ook alles. Voor de rest is daar nog niets mee gebeurd.

Ik vind u eerlijk gezegd nogal naïef. Als ik de line-up zie van de mensen die daaraan deelnemen, gaat dat vaak om mensen die een aantal belangen behartigen. Van 65 à 66 procent kan ik aanduiden wie welke taal spreekt. De vraag is ook waarom de grote innovator, de distributie, niet aanwezig is, zelfs niet het individu. Waarom zit er bijvoorbeeld niemand van Telenet? Zijn die te klein? Zijn ze technologisch niet nieuw genoeg? Het lijkt me toch logisch dat de stem van die mensen even belangrijk of zelfs belangrijker is.

Ik kan mij echter voorstellen dat er een aantal individuen zijn die niet samen door de deur kunnen en dat de ene de andere zal proberen buiten te pesten. Ik vind u daar een beetje te braaf en te naïef in. U mag nooit vergeten dat al die individuen ook links en rechts op een payroll staan. En wiens brood men eet, diens woord men spreekt.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Karin Brouwers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gevolgen van een nieuwe rechterlijke uitspraak voor de toepassing van het Reisbureaudecreet

ACTUELE VRAAG van mevrouw Els Robeyns tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de recente betekening van een vonnis tegen een affiliate website door de Vereniging Vlaamse Reisbureaus (VVR)

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Minister, het Reisbureaudecreet wordt zo stilaan het monster van Loch Ness in dit parlement. Het duikt geregeld op in de plenaire vergadering en in de commissie, ook gisteren nog.

Vorig jaar, bij de bespreking van de beleidsnota, heb ik u er al voor gewaarschuwd dat er een en ander aan het gebeuren was rond die websites. We hebben in februari dan op mijn vraag het decreet hier spoedeisend moeten aanpassen vanwege de reiscadeaueques. Gisteren was er nog een verhitte discussie in de commissie over de websites. En afgelopen maandag heeft het Hof van Beroep blijkbaar voor het eerst een uitspraak gedaan tegen een grote sociaal-culturele organisatie in verband met het Reisbureaudecreet. Eens te meer was de aanklager de Vereniging Vlaamse Reisbureaus (VVR).

Het gaat over OKRA, dat heeft iedereen ondertussen vernomen. Dat is de grootste seniorenorganisatie van Vlaanderen, met meer dan 200.000 leden. Een goede 5 procent van die leden neemt een keer per jaar deel aan een meerdaagse uitstap, georganiseerd door OKRA.

OKRA maakt geen winst met die reizen. De rechter zegt in zijn arrest: “Of er winst wordt uitgekeerd, is eigenlijk niet ter zake dienend. Door het aanbieden van reizen kan geïntimeerde in ieder geval bijkomende leden werven en plukt ze hieruit dan ook voordelen”.

De rechter heeft het over een vzw die leden werft. Het gaat toch – dacht ik – om commerciële activiteiten die zouden moeten worden verboden en niet zoiets als leden werven door een vzw. De rechter heeft dus gezegd dat er moest worden bewezen dat het om een niet-commerciële activiteit ging die past in de sociaal-culturele doelstelling.

OKRA is een vzw die erkend is door het decreet op sociaal-cultureel volwassenenwerk. Ik vraag me echt af waarvoor ons decreet dan nog dient. De VVR blijft maar zaken aanspannen.

Minister, wat is volgens u nog de meerwaarde van dit decreet? Er is een Europese richtlijn rond reisbemiddeling in de maak. De richtlijn ter bescherming van de consument is men aan het herzien. Als die herzien is, zal de federale wet moeten worden aangepast aan alle nieuwe mogelijkheden binnen de toeristische sector. Wat is dan nog de meerwaarde van ons decreet?

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Voorzitter, minister, een paar weken geleden stonden collega Brouwers en ik hier ook voor een vraag over ditzelfde onderwerp. Vandaag moeten we opnieuw aan de alarmbel trekken. Ik betreur dat om twee redenen.

Een paar weken geleden hebben we aangedrongen om de evaluatie van het Reisbureaudecreet te versnellen. Men zei ons dat het voor Pasen zou gebeuren. Jammer genoeg is er, net voor het paasreces, nog geen sprake van een evaluatie. Dat is bijzonder jammer.

Minister, u had aangekondigd om met de VVR overleg te plegen en die organisatie te vragen om zich wat terughoudender en gematigder op te stellen in afwachting van de evaluatie van het decreet. We moeten vaststellen dat van enige terughoudendheid geen sprake is. Eergisteren heeft de VVR een vonnis tegen een affiliate website betekend. Dat betekent dat de dwangsommen effectief beginnen te lopen. Gisteren werd OKRA veroordeeld. De afgelopen weken heeft de VVR elf nieuwe zaken gestart. We kunnen alleen maar vaststellen dat er in de praktijk niets verandert: de VVR gaat gewoon verder op de ingeslagen weg en het voortbestaan van heel wat verenigingen en organisaties wordt bedreigd op basis van een decreet dat bedoeld is om de consument te beschermen en de kwaliteit te bewaken.

Minister, jammer genoeg moet ik hier namens mijn fractie opnieuw aan de noodrem trekken. Mijn vraag aan u is heel specifiek: hebt u overleg gehad met de VVR? Hebt u haar gevraagd om zich terughoudender op te stellen? Strookt haar huidige houding met wat u met haar hebt afgesproken?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Brouwers, uw vraag verrast me een beetje. U zegt dat er een nieuwe richtlijn in de maak is. Ik heb alleen weet van een roadmap met betrekking tot een richtlijn die helemaal niets te maken heeft met de Vlaamse wetgeving, maar enkel met de federale wetgeving, inzake het verbintennisrecht.

Federaal is er een Reiscontractenwet en die is gebaseerd op de richtlijn. U bent jurist. U weet dat staten richtlijnen moeten omzetten in hun intern recht. Het gaat om de richtlijn over wat men noemt 'pakketreizen'. Er is een federale Reiscontractenwet Europa gemaakt op basis van initiatieven van de Europese Commissie. De roadmap stelt vast dat er een gewijzigde context is sinds de goedkeuring van de richtlijn. Waarom? Er is internet, er zijn de lagekostsvluchtmaatschappijen enzovoort. We moeten nagaan of de doelstelling van de richtlijn, namelijk rechtszekerheid verschaffen en een hoge graad van bescherming geven aan de consument, in de gewijzigde context nog verzekerd is.

Het gaat om een roadmap. Er is helemaal nog geen sprake van een wijziging. Het kan misschien 14 of 15 worden, want er moeten nog verdere consultaties komen. Als die richtlijn wordt aangepast, dan heeft dat implicaties op de federale wetgeving inzake de reiscontracten, maar geen implicaties op ons statuut en op ons vergunningendecreet.

U vraagt wat de meerwaarde is van het Vergunningsdecreet. Ik heb dat al herhaaldelijk meegedeeld en het wordt nu ook geëvalueerd. De meerwaarde is dat je kwaliteit en beroepskennis verzekert, dat je borgstellingen verleent, dat er verzekeringen zijn, dat er financiële waarborgen zijn, dat er consumentenbescherming is, dat je niet met piraten te doen hebt. Het een is het een, het ander is het ander. Dit is een decreet over de reisbureaus en het heeft niets te maken met het verbintennisrecht dat nog altijd federaal is.

We gaan dat decreet evalueren. Ik heb beloofd dat dat versneld gebeurt. Ik heb die opdracht gegeven aan de administratie. Ik moet die hebben tegen Pasen. Ik begrijp dat de evaluatie na het paasreces zo snel mogelijk zal gebeuren.

Mevrouw Brouwers, u citeert uit dat arrest. Ik heb dat ook gelezen. Er is een onafhankelijke rechterlijke macht in dit land. Dat arrest zegt dat OKRA objectieve daden van koophandel stelt, dat OKRA winstgevende activiteiten ontplooit. Het arrest zegt er terecht bij dat de eisende partij niet hoeft aan te tonen dat je winst maakt. OKRA zou moeten aantonen dat ze dat tegen de kostprijs doet.

Er zijn veel bredere activiteiten dan het aanbieden van reizen aan je leden. Sociale, culturele organisaties, onderwijsinstellingen, sportorganisaties, een retoricaklas of een vriendenclub, die voor hun leden een reis organiseren, zijn niet vergunningsplichtig. Als je op de markt gaat, zoals zij doen, en in magazines of op websites adverteert en je richt tot een breder

publiek dan je leden, dan stel je andere daden. Volgens het arrest gaat het dan om objectieve daden van koophandel. Daar kent u de definitie van.

Dat is de uitspraak in beroep die rekening houdt met wat OKRA in subsidiaire orde heeft gevraagd aan het hof: geef ons de tijd om ons desgevallend te conformeren aan het decreet. Het hof gaat daarop in en zegt: u krijgt vier maanden tijd. Ik stel vast dat een vereniging zoals het Davidsfonds dat wel doet via een vergunde organisatie, massaal reizen aanbiedt en verkoopt en geen problemen heeft om zich te conformeren aan dat decreet. Ik hoop dat OKRA dat ook doet, want in subsidiaire orde heeft haar raadsman dat ook gevraagd.

Mevrouw Robeyns, ik ben in dialoog gegaan met de VVR. Ik heb die mensen op basis van wat in de brieven die mij waren bezorgd werd voorgelegd, gevraagd terughoudender op te treden in hun brieven. Ze hebben dat beloofd. Ik heb hen ook geroepen toen een parlamentslid zei dat de VVR zich voordeed als sprekend namens de minister of de indruk wekte dat te doen. Ze hebben dat ten stelligste ontkend. Ik heb er geen bewijs van en het parlamentslid kon er ook geen bewijs van verstrekken. Mocht dat het geval zijn, dan treed ik daartegen op. Ik kan niet aanvaarden dat men zich titels aanmeet of dat men een schijn van belangenvermenging zou creëren. Ik heb er geen enkel bewijs van. Ik heb natuurlijk niet gepoogd in de lopende procedures tussen te komen. Dat is ook mijn zaak niet.

De evaluatie zal versneld gebeuren. De VVR is een belangenorganisatie en beroepsvereniging van ondernemingen aangesloten bij UNIZO. Ik heb begrepen dat UNIZO hierover een dialoog wil aangaan met het parlement en met de politieke partijen. Ik hoop dat dat positieve effecten genereert. Er bestaan bijzonder veel misverstanden over dit decreet.

Mevrouw Karin Brouwers: Misverstanden worden natuurlijk gecreëerd door de talrijke processen die de VVR heeft aangespannen. Minister, u hebt gelijk. De federale wet zal omgezet moeten worden, maar het is juist de federale wet die de waarborgregelingen enzovoort inhoudt. Minister, als ik u hoor, is enkel het attest van beroepsbekwaamheid voor de kantoordirecteur nog relevant in ons decreet. Al de rest is federaal geregeld. Tot daaraan toe.

Voor CD&V was de hele vrijstellingenregeling heel belangrijk toen dit decreet in 2007 werd gestemd, en die wordt nu onderuit gehaald door de rechtbank. U hebt de vrijstellingen opgenoemd: jeugd, sport, welzijn, sociaal-culturele sector, scholen, en dit wordt nu volledig onderuit gehaald. We gaan terug naar de tijd van Ultra Montes. Wie kent dat nog? Dat was een van de grootste reisorganisaties – van het ACW – van het land. Ze zijn ermee gestopt om uit het commerciële circuit te blijven en om geen concurrentie meer te doen aan reisbureaus. Moet OKRA nu de nieuwe Ultra Montes worden? Oké, dat zal gebeuren als het moet. Maar ik hoop dat we het decreet tijdig kunnen aanpassen, zo niet, afschaffen.

Mevrouw Els Robeyns: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het positieve is dat we na Pasen dat decreet zo snel mogelijk moeten evalueren en ervoor zorgen dat alle onduidelijkheden die momenteel bestaan, uit de wereld worden geholpen.

U zegt dat u overleg hebt gepleegd met de VVR en haar hebt gevraagd zich terughoudend op te stellen, maar in de praktijk doet ze dat nog altijd niet. Niemand heeft er blijkbaar nog vat op. U kunt zeggen dat u niet kunt ingrijpen in lopende procedures. Er worden ook voortdurend nieuwe zaken opgestart. Ik blijf erbij dat het decreet wordt gebruikt en misbruikt door een belangenvereniging om haar eigen belangen te beschermen, en niet voor het algemeen belang, voor de socioculturele verenigingen en mensen die websites uitbaten en eigenlijk goed toeristisch werk verrichten, wat economisch ook belangrijk is.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik moet in herhaling vallen, ten eerste wat betreft de VVR. Ik spreek me niet ten gronde uit over de evaluatie van het Reisbureaudecreet en al zeker niet over de uitspraken van een onafhankelijke rechter.

Ik kan er echt niet bij dat jullie vragen aan een minister om te pleiten bij een belangenvereniging, terwijl jullie blijkbaar niet snappen wat een belangenvereniging is. Een belangenvereniging is een vereniging die de belangen van zijn betalende leden verdedigt, met alle wettelijke middelen.

Mevrouw Brouwers, u stelt het voor alsof OKRA zo nu en dan een keer een busje laat komen. Busje komt zo, en voert een aantal senioren eens rond naar Benidorm of naar weet ik waar overal. Hebt u de reisbrochure die je kunt vinden op de website van OKRA – ik heb ze hier bij me – al eens goed bekeken? Weet u wat men aanbiedt? Ik zal het u zeggen. “OKRA is de specialist van verre reizen, bijvoorbeeld naar China, Libië of de VS.” Ik heb hier een hele lijst van reizen die worden aangeboden.

De voorzitter: Mijnheer Sintobin, uw tijd is om.

De heer Stefaan Sintobin: Cruises naar de Baltische staten en Rusland. Rondreizen in India, China en Oezbekistan bij God. Ik kan zo nog even doorgaan. Dat is geen busuitstap meer. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister, u hebt het over misverstanden. Laten we een poging doen om er eentje uit de wereld te helpen. Het was uw ontwerp van decreet van 2 maart 2007. U was dus goed op de hoogte van de ratio legis van het decreet en van de wens en de wil van de decreetgever. Dus de geest van het Reisbureaudecreet moet u eigen zijn.

Laten we dus één misverstand uit de wereld helpen. Was het de bedoeling in 2007 om websites die louter informeren en de potentiële reiziger enkel en alleen maar doorverwijzen, vergunningsplichtig te maken? Het antwoord daarop is duidelijk: ja of neen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: De discussie over het decreet op de reisbureaus is inderdaad de voorbije weken en dagen zeer emotioneel geweest, en toont aan dat er nood is aan een aanpak.

De vrijstellingen waarin het decreet momenteel voorziet, zijn niet heel duidelijk van aard. Er is denkkelijk een uitpuring nodig.

Je hebt websites en websites. Je hebt organisaties en organisaties, ook niet-commerciële. Voorzitter, minister, collega's, de N-VA wil aandringen op een snelle, grondige en globale evaluatie en bijsturing van het decreet zodat er voor de consument maar ook voor de aanbieders duidelijkheid en daardoor ook rechtszekerheid is. Minister, wij dringen erop aan dat u ook uw steentje daartoe zult bijdragen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister ik vind het schieten op de VVR voor een groot stuk hypocriet. De VVR is een belangenorganisatie en het is doodnormaal dat ze voor de belangen van haar leden en cliënten opkomt. Mevrouw Brouwers en mevrouw Robeyns, uw ACV en uw ABVV doen net hetzelfde. Ik kan hun dat niet verwijten.

Waar ligt de grote fout? Die ligt hier, hier in het parlement waar een decreet wordt goedgekeurd op vraag van de VVR. Wij bedienen haar. Wij stoppen de adviesraden en de raad van beroep vol met leden van de VVR. Dat gebeurt hier. Dat gebeurt door de regering. Je kunt dat de VVR niet verwijten.

Natuurlijk redeneert de rechterlijke macht correct, zoals de minister aangeeft. Het is een correcte redenering. Het gaat over objectieve daden van koophandel. De winstgevendheid is geen criterium meer. De strijd tussen wat reisbureaus zijn en wat sociaal-culturele organisaties zijn, zal blijven bestaan. Wat ik niet wil, is dat het nieuwe decreet leidt tot een duaal landschap, waarbij enerzijds de privésector in een streng bureaucratisch korset wordt

gestopt, zoals bij dit decreet, en anderzijds de zuilenorganisaties van alles bevrijd zijn en zonder enige verplichting kunnen opereren. Dat moeten we vermijden bij een nieuw decreet.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: U zult me geen zuilaanhankelijkheid kunnen verwijten, maar toch wil ik hier een vurig pleidooi houden voor de sociaal-culturele sector. Minister, artikel 3, paragraaf 2, ten derde, is duidelijk. De geest ervan laat alleszins geen twijfel bestaan. De sociaal-culturele organisaties, de jeugd-, sport- en gezondheidsorganisaties met een non-profitdoel zijn uitgesloten van de verplichting een vergunning te hebben. Het is natuurlijk een interpretatiekwesitie. De sector heeft u voorgesteld dat op te lossen door de begrippen ‘hooforde’ en ‘bijorde’ in te voeren in het decreet. Sociaal-culturele organisaties die in hooforde een sociaal-culturele opdracht hebben, maar in bijorde daarvoor soms wel een semicommerciële activiteit ontplooiën, zouden ook worden vrijgesteld. We gaan dit sterke Vlaanderen van het sociaal-culturele werk daarvoor toch niet kapot maken.

Aan de leden wil ik even terzijde het volgende zeggen: mochten alle bussen van de OKRA's, de CRM's en de VIVA's van deze wereld niet worden geboekt door die sociaal-culturele organisaties, dan zou 80 procent van de reissector failliet zijn.

Minister Geert Bourgeois: Dat laatste is natuurlijk een sentimenteel argument, dat geen enkele waarde heeft. Stel dat OKRA een vergunning wil krijgen, dan heeft het die. Zij hebben de expertise, de beroepskennis, het kapitaal, de waarborgen enzovoort. Dat is dus geen argument. U moet daar niet sentimenteel over doen. Wat we hebben vrijgesteld, dat zijn die sportverenigingen, die culturele verenigingen, die onderwijs- en andere inrichtingen die occasioneel een reis organiseren, en dat louter zonder winstoogmerk. Ik denk bijvoorbeeld aan leraren die in hun vrije tijd één keer per jaar een reis organiseren voor de school.

Ik verwijs naar het duale landschap. Of men dat nu doet als vzw, sociale organisatie of handelsonderneming, als men objectieve daden van koophandel stelt, dan wordt men allemaal over één kam geschoren. Ik herhaal: het Davidsfonds biedt zijn reizen aan via een vergund bureau. Ik zie geen enkel probleem ter zake. Niemand kan daartegen optreden.

Mevrouw Brouwers, ik heb er niet op gewezen, maar u weet ongetwijfeld dat ons decreet niet van toepassing is op de plaats waar OKRA gevestigd is, namelijk in Schaarbeek. Daar is de federale wet van 1965 van toepassing. Dat is grotendeels gebeurd op basis van die wet. Het hof zegt dat OKRA daden van koophandel stelt die in strijd zijn met de federale wet van 1965, en in Vlaanderen in strijd zijn met het decreet. OKRA heeft immers ook verkooppunten in Vlaanderen. OKRA is gedagvaard op basis van de beide wetgevingen. Als u zegt dat alles wordt opgelost door dat decreet te wijzigen, dan zeg ik u dat dit in dezen niet is opgelost. Ondertussen is er een Brusselse ordonnantie en een Waals decreet die de oude federale wet letterlijk overnemen, en zijn wij de enigen met een modern, nieuw decreet, dat we bovendien nog zullen evalueren. In ons decreet hebben we dus rekening gehouden met vrijstellingen, met allerlei nieuwe evoluties en dergelijke meer.

Dan was er de vraag van de heer van Rouveroj over de affiliates, over de websites. Ik heb het hier al gezegd: in die mate dat een website te beschouwen valt als bemiddeling; valt die onder het decreet. Adverteert men alleen via een website, net als in een krant of in een magazine, dan valt men daar niet onder en is men niet vergunningsplichtig. In kort geding heeft de rechter in Gent het volgende vastgesteld: “Het nazicht van de stukken leidt tot de vaststelling dat de verweerster meer doet dan enkel advertentieruimte ter beschikking stellen.” Die verweerster heeft gezegd ondertussen haar website te hebben aangepast. Dat kan best zijn. Dan zal die dwangsom zonder voorwerp zijn. In de loop van de procedure heeft ze blijkbaar gevoeld dat er wel degelijk sprake was van een bemiddelingsactiviteit. Die persoon wordt immers natuurlijk betaald om te bemiddelen. Anders moet ze kunnen bewijzen dat het gaat over een advertentie. Ik vraag me echter af waarom die grote reisbureaus zouden adverteren op een website van een enkeling ergens in Gent. Zij hebben hun eigen websites en hun eigen

advertentiebudgetten. Ze hebben daar die kleine website niet voor nodig. Anders gaat het over iemand die echt bemiddelt, voor een commissie. Die persoon valt dan natuurlijk onder de wet.

Collega's, ik heb al gezegd dat je anders zult botsen met het grondwettelijke principe van gelijkheid. Als je zegt dat je op het net mag bemiddelen en dat je daarvoor mag worden betaald, maar dat je dat niet mag doen in een fysieke ruimte, zal dat geen stand houden. Dan kunnen morgen overal in Vlaanderen reisbemiddelingsbureaus geopend worden. Dan hebben we reisbemiddelaars in plaats van reisagenten. En die zijn niet vergunningsplichtig, want ze bemiddelen tussen de consument en de grote touroperators. Want het gaat om de grote, ik schakel al die kmo'tjes en kleine middenstanders uit. Zo zijn er in Vlaanderen meer dan 1300.

Collega's, behalve voor diegenen die 'vrijheid blijheid' prediken en liever hebben dat er niets wordt geregeld, is dit een goede regeling. Zij treft het culturele verenigingsleven in Vlaanderen niet. Dat is nu net de bedoeling geweest. Die verenigingen zijn vrijgesteld. Wat niet kan, is die agressieve toon, met een dreigbrief voor wie één keer per jaar zo'n reisje organiseert, met daarin het dreigement van dagvaarding. Ik heb dat ook gezegd aan de VVR. Zij heeft mij beloofd dat zij dat zal aanpassen. Ik weet niet of dat gebeurd is. Maar het is een onafhankelijke beroepsvereniging, die, zoals alle beroepsverenigingen, naar de rechter kan trekken als zij vindt dat de wet wordt overtreden of wanneer er strijdigheid is met de wet op de handelspraktijken. Collega's, dat gebeurt elke dag.

Laat ons het decreet evalueren. Ik sluit me daarin aan bij mevrouw Robeyns. We zullen het evalueren op zijn maatschappelijke waarde en op de incidenten die er zijn geweest. We zullen kijken welke aanpassingen er mogelijk zijn, maar ik wil niet ontwaken in een landschap waarin op het net alles kan en in fysieke verkooppunten niet. Dan moet je er geen meer hebben, maar dan moet je ook de moed hebben om ze af te schaffen.

Ik wijs erop dat wie boekt via een erkend reisbureau vaak beter af is dan wie boekt via iemand die niet erkend is. Daar zijn verscheidene gevallen van bekend. We hebben dat gezien met de aswolk. Die mensen waren verzekerd en werden gerepatrieerd. Als ik klachten krijg, is het van mensen die hebben geboekt via het internet en die hun voorschot kwijt zijn. Hier kan dat niet, want je bent zeker dat die persoon voldoende financiële waarborgen moet bieden. Dat is een zaak van consumentenbescherming en tegelijk een garantie van kwaliteit bij diegenen die opereren op die markt.

De essentie is dat beide doelstellingen – kwaliteit verzekeren bij diegenen die de diensten aanbieden en de consument beschermen – overeind blijven. De eventuele wijziging van de Europese richtlijn heeft daarmee niets te maken. Die heeft te maken met het contractenrecht, maar dat is alsnog een federale bevoegdheid.

Mevrouw Karin Brouwers: Minister, uiteraard werden in de vorige vonnissen en arresten inbreuken vastgesteld zowel op de wet als op het decreet. Wij moeten ons over het decreet bekommeren. Voor wat de aswolk betreft: daar werden de mensen in de eerste plaats door de federale wet beschermd. Ons decreet heeft daar weinig toe bijgedragen. U moet dat ook erkennen.

De maatschappelijke waarde van ons decreet is tot nu toe dat één belangenorganisatie mensen en organisaties tegen elkaar opzet. We evolueren naar een verruwing van de maatschappij. Dat wordt hier in de hand gewerkt door een decreet dat indertijd spijtig genoeg niet goed is opgesteld. Het woordje 'bemiddelen' zal nog tot eindeloze discussies leiden. Dat woordje leidt tot al die rechtszaken. (*Applaus bij Open Vld, LDD en Groen*)

Mevrouw Els Robeyns: Natuurlijk mag een belangenvereniging de belangen van haar leden verdedigen. Maar wat hier gebeurt, is niet meer eerlijk en past niet meer in de geest van het decreet. Het gaat hier niet meer over het beschermen van de consument of over kwaliteitsbewaking. Het gaat hier over het verhinderen dat socioculturele verenigingen een normale werking kunnen ontplooiën en dat Vlaamse ondernemers kunnen inspelen op nieuwe

digitale ontwikkelingen. Dat heeft niets te maken met het belang van de consument, maar enkel met het protectionisme van het eigen belang.

Minister, de grote discussie is: wat is bemiddelen en wat is marketing? Volgens mij doen al die websites niet aan louter vergelijking. Als ze zelf reizen aanbieden, is dat volgens mij geen bemiddeling maar marketing. Daarmee moet in de evaluatie rekening worden gehouden. Ik hoop dat die evaluatie na Pasen eindelijk zal worden behandeld.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fatma Pehlivan tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de mogelijkheid om kinderen van mensen met een leefloon via Kind en Gezin te bereiken en te wijzen op het belang van kleuteronderwijs

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, minister, collega's, ik wil even mijn emoties verwoorden. Ik ben verontwaardigd en kwaad over wat vorige maandag is voorgesteld. Ik ben kwaad omdat politici de verantwoordelijkheid hebben om kwetsbare, kansarme mensen te ondersteunen, en niet om hen te dumpen. De heer Geert Versnick stelt voor om het leefloon af te pakken van mensen wier kinderen niet naar de kleuterschool gaan. Dat maakt mij woedend. Het leefloon bedraagt 1047 euro per maand. Probeer daar maar eens mee rond te komen. Die mensen hebben het zeer moeilijk om hun kinderen goed te kunnen voeden, kleden en op te voeden. Elke ouder wil het beste voor zijn kind, en dat geldt ook voor hen. Onze taak bestaat erin hen te stimuleren.

Gisteren en vandaag kwamen er veel reacties op dat voorstel, maar de rol van Kind en Gezin bleef wat onderbelicht. Kind en Gezin heeft toegang tot die mensen. Kind en Gezin werkt laagdrempelig. Wat kan de rol van Kind en Gezin zijn om die kansarme ouders te stimuleren hun kinderen naar de kleuterschool te sturen?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, collega's, ik kan u geruststellen, want ik deel uw suggesties over de rol van Kind en Gezin. Tussen Kind en Gezin en het onderwijs zijn daarover ook afspraken gemaakt. Er bestaat een goed actieplan waarbij Kind en Gezin zich ertoe verbindt om alle ouders die in contact staan met de consultatiebureaus in het algemeen te informeren en te sensibiliseren over het belang van kleuterparticipatie, en in het bijzonder maatschappelijk kwetsbare groepen te ondersteunen en desnoods ook te begeleiden in de toeleiding naar het kleuteronderwijs. Alle ouders worden geïnformeerd, en desnoods gebeurt dat telefonisch. Kind en Gezin heeft daarvoor materiaal aangemaakt. Er gaat daarbij extra aandacht uit naar kwetsbare groepen. Men vraagt hun of zij met moeilijkheden worden geconfronteerd en of een eerste contact moet worden georganiseerd. Men probeert hen ervan te overtuigen dat het kleuteronderwijs een belangrijke stap voor het kind kan zijn.

Onderwijs bezorgt Kind en Gezin de adressen van de kindjes van 36 maand of ouder die zich nog niet op school hebben gemeld. Voor hen wordt dan een extra actie op het getouw gezet. Men neemt dan contact met de ouders op en men probeert hen op het belang van het kleuteronderwijs te wijzen. Men informeert dan ook of er drempels zijn en gaat na hoe men de toeleiding naar de kleuterschool kan helpen organiseren.

Er bestaan daarover dus belangrijke afspraken en Kind en Gezin handelt daar consequent naar. Hetzelfde kunnen wij zeggen over onze kinderopvang, waar met de ouders ook op het belang van het aansluitende kleuteronderwijs wordt gewezen.

Er bestaan heel belangrijke afspraken over. Kind en Gezin handelt daarin consequent. Hetzelfde kun je zeggen over onze kinderopvang, waar ook wordt gewezen op het belang van het aansluitende kleuteronderwijs en waar ook met ouders daarover wordt gesproken.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Bedankt voor uw antwoord, minister. Ik ben er wel tevreden mee. Ik ken Kind en Gezin ook. Ik weet ook dat zij brugfiguren en maatschappelijk werkers inzetten, met wie ik ook persoonlijk verschillende keren contact heb gehad.

Maar ergens zit er een kink in de kabel. Er is een samenwerking tussen Kind en Gezin en het onderwijs, maar wat is de samenwerking met het OCMW? Het voorstel wordt nu wel gelanceerd. Blijkbaar zitten zij met een aantal ouders waarmee ze geen weg weten. Ze dreigen ermee het leefloon af te pakken en dan zullen die ouders hun kinderen wel naar de kleuterschool sturen. Kind en Gezin zou qua contacten en sensibiliseren ook met de OCMW's moeten samenwerken. Dat heb ik niet gehoord.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Pehlivan, ik moet u aanraden om het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding te lezen. Het actiepunt 116 gaat heel concreet over uw vraag. De Vlaamse Regering doet al heel wat inspanningen en lijst er nog een aantal op. Als ik lees wat er vandaag al bestaat, denk ik dat u uw vraag eigenlijk aan een andere minister had moeten stellen, namelijk de minister van Onderwijs.

Goed, we hebben nu de gelegenheid om ons gedacht eens te zeggen over het absurde idee dat is gelanceerd in het kader van de verkiezingen. De OCMW's en de lokale besturen hebben alle instrumenten voor gezinnen waar het niet zo vanzelfsprekend is om de kinderen naar het onderwijs te krijgen. Het afnemen van het leefloon is wat mij betreft onaanvaardbaar. Het is het laatste vangnet. Door middel van goede begeleiding en ondersteuning kan een gezin dat een leefloon krijgt perfect worden aangemoedigd om de kinderen naar school te krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw Pehlivan, ook ik ben verontwaardigd, maar wel door uw betoog en uw houding. Een leefloon heeft nog nooit iemand gestimuleerd om naar het onderwijs te gaan, een diploma wel. Een diploma is de toekomst en het zijn de ouders die de toekomst van hun kinderen hypothekeken door een achterstand op te bouwen in de kleuterschool.

Ook ben ik verontwaardigd door uw werkwijze: hoe zet ik mijn eigen minister uit de wind en hoe zorg ik ervoor dat mijn collega's geen actuele vragen stellen? Het is een tsjeventruc die de CD&V zou verbazen en jaloers zou maken. U stelt een vraag om uitleg aan minister Smet, de heer Bouckaert en ik doen hetzelfde, u trekt uw vraag om uitleg in, zet die om in een actuele vraag, maar stelt die wel aan een andere minister. Zo zet u uw minister uit de wind en verhindert u dat wij mee een actuele vraag kunnen stellen. *(Opmerkingen van mevrouw Fatma Pehlivan. Applaus bij het Vlaams Belang)*

Ik ga nu niet in op de inhoud, want ik wil mijn vraag om uitleg stellen aan minister Smet. Minister Vandeurzen, ik wil u enkel vragen wat uw houding is over de uitspraak van minister Smet, die een maatregel ter responsabilisering van ouders asociaal en hard vindt.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Zelf denk ik dat het belangrijk is om het voorstel uit Gent in de juiste context te plaatsen. Met alle respect voor de media, maar alle nuance is uiteraard verloren gegaan. Het OCMW van Gent, net als alle OCMW's in Vlaanderen, doet er in de eerste plaats alles aan om ouders te sensibiliseren, om ervoor te zorgen dat hun kinderen naar school gaan. Het gaat echter over een heel beperkte kern – maar misschien wel een hardnekkige – van OCMW-cliënten die weigeren om hun kinderen naar school te sturen. Het is correct dat de voorzitter van het OCMW aan de alarmbel trekt, omdat hij beseft dat de

kansen van heel wat kinderen op voorhand verloren zijn, omdat zij nota bene van hun eigen ouders niet de kans krijgen om regelmatig naar school te gaan.

Ik deel de verontwaardiging van mevrouw Pehlivan niet. Ze doet immers niets af aan de vicieuze cirkel van kansarmoede en kinderarmoede. Niemand kan allicht ontkennen dat het nuttig en noodwendig is kinderen op hele jonge leeftijd naar school te laten gaan. Volgens ons gaat het fundamenteel debat dan ook over de schoolplicht. We hebben in dit verband een voorstel van decreet ingediend. Deze actuele vraag is in feite niet tot de juiste minister gericht.

De voorzitter: Mevrouw De Knop, we kunnen hier nog uren over blijven doorpraten.

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik deel het slachtofferschap van mevrouw Van Steenberge. Vorige week wilde ik een actuele vraag stellen aan minister Smet over het beleid ten aanzien van Brussel. Ik kreeg toen minister Vandeurzen te zien. Ik had erop gerekend dat mijn vraag om uitleg aan minister Smet zou worden omgezet. Ik krijg alweer minister Vandeurzen voor me. Minister Vandeurzen is op zich een fijn man, maar ik verwacht hier eigenlijk iemand anders. Ik vind dit een probleem.

Ik ben geschrokken door de emotionele show van mevrouw Pehlivan. Ik heb veel bewondering voor de demarche van de heer Versnick. Hij durft het aan om de koe bij de horens te vatten. Mevrouw De Knop heeft de situatie correct geschetst. Iedereen kan kosteloos kleuteronderwijs volgen. Iedereen weet dat het kleuteronderwijs het opstapje naar scholing en verdere integratie en ontwikkeling is. Sommige mensen sturen hun kinderen zelfs in die omstandigheden niet naar het kleuteronderwijs. Ik vind dat een vorm van kinderverwaarlozing. Ik vind het normaal dat de heer Versnick methodes zoekt om dit te stimuleren en in dit verband het leefloon onderzoekt.

Mevrouw Pehlivan moet me de inhoud van het Spijbelplan eens uitleggen. (*Opmerkingen van mevrouw Fatma Pehlivan*)

De voorzitter: Mijnheer Bouckaert, ik moet u onderbreken. U hebt een minuut spreektijd. De mensen van de commissie Onderwijs gebruiken altijd meer tijd.

Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik ben natuurlijk niet bevoegd voor het leefloon. Ik heb echter goed gekeken en geluisterd. Ik kan me voorstellen dat bepaalde zaken niet in de juiste context tot ons zijn doorgedrongen. De vraag is natuurlijk of dit het belang van het kind dient. Het lijkt me niet zo evident de ouders zonder een minimuminkomen te zetten. Minister Smet heeft een aantal pertinente juridische redenen aangehaald.

Dit slaat op de grond van de zaak. Er is me hier echter gevraagd wat de houding van Kind en Gezin is. Die vraag kan ik enkel positief beantwoorden. Het is duidelijk dat Kind en Gezin vindt daarin een rol te moeten spelen. Kind en Gezin moet de ouders aanmoedigen de stap naar het kleuteronderwijs te zetten. Kind en Gezin heeft hierover afspraken gemaakt met de mensen van de onderwijswereld. Ze werken algemeen, wat past in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding, en specifiek ten aanzien van de kinderen die op de leeftijd van 3 jaar nog niet zijn aangemeld. Ik kan enkel bevestigen dat dit de gangbare praktijk is.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Ik heb dat ook allemaal gelezen. Volgens mij ontbreekt er iets. Daar is heel de heisa eigenlijk om ontstaan. Het is mogelijk dat de pers dit uit de context trekt. Ik mis in elk geval de rol die Kind en Gezin speelt. Dat is de reden waarom ik hier een actuele vraag heb gesteld.

Het is niet mijn bedoeling mijn minister uit de wind te zetten. Minister Smet heeft al een antwoord gegeven. Hij heeft ons standpunt gisterenavond op televisie verdedigd. Ik voel me er dan ook niet toe geroepen de minister of zijn standpunt hier te verdedigen.

Ik weet uit ervaring dat Kind en Gezin een belangrijke rol speelt. De minister heeft een antwoord gegeven. Het is mogelijk dat er nog een harde kerngroep is. Misschien moeten we nog beter nagaan hoe we de groep kunnen bereiken. Ik ben in elk geval van mening dat Kind en Gezin voor een laagdrempelige instap zorgt.

Aansluitend hierop zou ik nog even mevrouw Cantillon willen citeren. (*Rumoer*)

Voorzitter, ik wil nog een seconde iets zeggen.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan, u hebt het over een seconde, maar dat worden er altijd meer. Ik wil dit afronden.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Om verkeerde interpretaties te voorkomen, zal ik letterlijk citeren wat mevrouw Cantillon deze ochtend in De Standaard heeft verklaard: “De mindere deelname van kansarme kinderen aan de kleuterschool is niet de oorzaak van de schoolse achterstand, maar een gevolg van de moeilijke omstandigheden waarin die kinderen moeten opgroeien. Versnick verwacht oorzaak en gevolg, gaat vlotjes voorbij aan de context en schuift de schuldvraag door naar de ouders, alsof de moeilijke situatie waarin ze leven en hun kinderen moeten opgroeien volledig hun eigen verantwoordelijkheid is.”

Dat is wat mijn verontwaardiging wekt! (*Rumoer*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 17 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 17.15 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters

– 1395 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 6

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters.

Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, collega's, we hebben deze voormiddag al enige uren gependend aan de bespreking van en de discussie over een aantal elementen uit het ontwerp van decreet over kinderopvang. Ik zal niet alles herhalen, maar ik wil zeker de accenten van onze partij in dit ontwerp van decreet naar voren brengen en de elementen die goed zijn, onder de aandacht brengen. De N-VA steunt het ontwerp van decreet omdat we vinden dat er belangrijke keuzes gemaakt worden.

Kinderopvang is voor onze partij een bijzonder belangrijk speerpunt. Het stond ook duidelijk in het regeerakkoord dat er een kaderdecreet voor kinderopvang moest komen, en ook een aantal duidelijke elementen en uitgangspunten werden opgesomd in het regeerakkoord. Voor ons is het heel belangrijk dat het ontwerp van decreet er is en dat het deze avond hopelijk goedgekeurd wordt.

Kinderopvang is voor ons het instrument bij uitstek om de combinatie tussen arbeid en gezin mogelijk te maken, een combinatie die mettertijd steeds belangrijker, maar niet gemakkelijker is geworden. Veel gezinnen bestaan uit tweeverdieners en voor hen is kinderopvang absoluut een noodzakelijke dienstverlening. Niet enkel tweeverdieners, maar ook alleenstaande ouders hebben heel wat problemen. Ook voor mensen die actief op zoek zijn naar een job, is het belangrijk dat er kinderopvang beschikbaar is, bijvoorbeeld wanneer ze deelnemen aan een arbeidsgerichte opleiding of wanneer ze gaan solliciteren. Dat zijn vaak de redenen waarom ook die groep de vraag naar kinderopvang stelt. Het is belangrijk dat we een oplossing kunnen aanbieden.

Het engagement om te streven naar een voldoende groot aanbod aan kinderopvang, is een heel ambitieus engagement. Ik denk dat iedereen zich daarvan bewust is. We willen tegen 2016 voor minstens de helft van de kinderen een opvangvoorziening helpen aanbieden en tegen 2020 zelfs voor elk kind dat er nood aan heeft. Dat is een engagement dat zeker niet niets is, zeker als we weten dat daar heel wat financiële middelen tegenover gesteld moeten worden. We weten allemaal, dat kwam deze voormiddag ook al aan bod, dat het niet evident is in deze budgettaire moeilijke tijden, om daar middelen voor vrij te maken. De Vlaamse Regering en ook onze partij hebben duidelijk de keuze gemaakt om in te zetten op het gezinsbeleid en daar maakt de kinderopvang zeker een belangrijk deel van uit. Er moet dus tegen 2020 een duidelijk groeipad uitgezet kunnen worden.

Voldoende aanbod creëren is één zaak, daarnaast moeten er natuurlijk ook mensen zijn die dit aanbod willen aanbieden. Belangrijk is ook dat we ervoor kunnen zorgen dat we voldoende kinderbegeleiders en voldoende onthaalouders hebben, en dat we hen goed kunnen motiveren en in de job kunnen houden. Nu zien we heel dikwijls dat er een vrij snelle uitstroom is uit het beroep van onthaalouder. Mensen doen het werk meestal uit idealisme, maar ze merken na verloop van tijd dat de situatie waarin ze werken en het statuut dat ze hebben, niet zo evident is om mee verder te leven.

Het statuut van de onthaalouder is federale materie. Onze fractie hoopt dan ook dat de minister de inspanningen die hij tot nu gedaan heeft, zal voortzetten om samen met de federale collega's tot een volwaardig statuut voor onthaalouders te komen.

De meest ingrijpende verandering in het voorliggend ontwerp van decreet is allicht het feit dat elk initiatief dat kinderopvang aanbiedt, een vergunning nodig zal hebben om kinderen op te vangen. N-VA vindt niet dat dit een goede maatregel is omdat er dan weer wat regeltjes bij zouden komen. Dat is zeker niet het geval. We vinden het wel goed dat ieder kinderopvang-initiatief een vergunning moet hebben omdat dit ons een grote garantie zal bieden op kwaliteitsvolle opvang.

Kwaliteit moet in alle gevallen vooropstaan. Met de invoering van het decreet verdwijnt immers de louter gemelde kinderopvang, die tot nu toe nog mogelijk was. De kwaliteitscontrole en correcte vergunningsvoorwaarden moeten voor ons leiden tot een verhoogde of optimale kwaliteit in de kinderopvang.

Het decreet is een moeilijke, maar uiteindelijk mooie evenwichtsoefening tussen het streven naar kwaliteit en het niet laten vertroebelen van de regelgeving daaromtrent. Zo'n evenwicht is belangrijk. Kwaliteit is immers noodzakelijk. De eisen mogen echter niet te zwaar worden, waardoor potentiële onthaalouders of kinderopvanginitiatieven zouden afhaken. In een tijd waarin elke groei van het aanbod welkom is, zijn zulke toestanden dan ook te vermijden. Het is voor ons daarom noodzakelijk dat we bij de verdere uitwerking van de uitvoeringsbesluiten zeker aandacht besteden aan een eenvoudige regelgeving. We moeten niet tot in detail de centimeters en oppervlakte bepalen, maar als uiteindelijk doel wel kwaliteit voor ogen houden.

Het decreet heeft aandacht voor alle vormen van kinderopvang. Voor ons is het belangrijk dat ouders kunnen blijven kiezen uit verschillende systemen van kinderopvang. Die keuzevrijheid wordt ook via dit decreet gegarandeerd. Het wordt niet ingeperkt. Ook

zelfstandige kinderopvanginitiatieven zullen de nodige ondersteuning krijgen. We zijn zeer blij dat al die verschillende vormen naast elkaar kunnen blijven bestaan.

De verslaggever heeft deze ochtend het verschil uitgelegd tussen de drie soorten vergunningen die in het leven geroepen werden: de gezinsopvang, de groepsopvang en de opvang aan huis. Ik ga niet tot in detail herhalen wat het allemaal betekent. In de – overigens zeer waardevolle – hoorzittingen, bestond er toch wat onduidelijkheid over de grens tussen gezinsopvang en groepsopvang, die nu op acht kinderen wordt gelegd. In gezinsopvang kunnen maximum acht kinderen tegelijk aanwezig zijn, in groepsopvang mogen dat er meer zijn.

In de hoorzitting werd door vele sprekers ook aangegeven dat acht tegelijk aanwezige kinderen bijzonder veel is voor een onthaalouder. Dat klopt. Men moet er immers voor opletten dat het aantal kinderen niet ten koste gaat van de kwaliteit. Het is dan ook goed dat de minister dit tijdens de bespreking in de commissie verder heeft verduidelijkt. Het aantal kinderen dat een begeleider in gezinsopvang tegelijk kan opvangen, zal worden bepaald op basis van de draagkracht van de onthaalouder. Acht tegelijk aanwezige kinderen wordt dus niet de norm voor gezinsopvang. Wel is het voor ons essentieel dat de nodige flexibiliteit, zeker bij het bepalen van de draagkracht en het aantal kinderen dat kan worden opgevangen, wordt behouden zodat piekmomenten, ook bij een onthaalouder of bij een kinderdagverblijf, mogelijk zijn om zeker flexibel te kunnen inspelen op de vraag die op een bepaald moment kan rijzen. Indien iemand zijn kind normaal gezien enkel op dinsdag en donderdag naar de kribbe brengt, maar die ene woensdag toch ergens naartoe moet voor het werk, dan moet het toch mogelijk zijn dat zijn kind op woensdag ook naar de kribbe kan en dat dit niet beknott wordt via heel strikte normen van het aantal tegelijk aanwezige kinderen.

Een ander element zijn de vergunningsvoorwaarden. Er worden voorwaarden gesteld naar infrastructuur, veiligheid en gezondheid, pedagogische en organisatorische aspecten. Ook het belang van het Nederlands wordt benadrukt in dit decreet. Elke verantwoordelijke voor een kinderopvanginitiatief zal de Nederlandse taal machtig moeten zijn. Ook dat is essentieel om de communicatie met de ouders en met de overheid te kunnen garanderen. Het is evident dat de verantwoordelijken de regels die opgelegd worden door de overheid moeten begrijpen en toepassen.

Het is uiteraard echter niet enkel dat. Taalstimulatie gebeurt het best op jonge leeftijd, het is immers een gegeven dat kinderen op jonge leeftijd het meest vatbaar zijn voor het aanleren van een taal. Het is maar door het Nederlands te gebruiken dat men er ook vlot mee leert omgaan. Bovendien verhoogt een actieve kennis van het Nederlands de kansen van de kinderen waardoor het doorstromen van de kinderopvang naar het onderwijs gemakkelijk zal gebeuren.

Daarom werd dan ook de bepaling opgenomen in de vergunningsvoorwaarden dat minstens één van de kinderbegeleiders van een kinderopvanginitiatief het Nederlands machtig moet zijn. We hebben deze ochtend de discussie gevoerd over de manier waarop dit tot stand is gekomen. Persoonlijk had ik ook liever gehad dat alle werknemers op de werkvloer het Nederlands machtig moeten zijn. Helaas kunnen we dat op basis van het advies van de Raad van State niet als vergunningsvoorwaarde stellen. Toch hebben we een mogelijkheid gevonden om in het ontwerp van decreet op te nemen dat minstens één kinderbegeleider het Nederlands machtig moet zijn. We hopen dat we dat verder kunnen specificeren in de uitvoeringsbesluiten.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik zal de discussie van vanochtend niet heropenen, voorzitter, maar ik wil mevrouw Jans even herinneren aan een van de beloftes van haar partijvoorzitter bij aanvang van deze legislatuur. Die zei toen dat we ‘een beetje buiten de lijntjes moeten kleuren’. Hij heeft dat ook naar aanleiding van de federale regeringsvorming verschillende malen herhaald.

Had u een beetje de moed van uw overtuiging aan de dag willen leggen, mevrouw Jans, dan had u bij dit artikel voet bij stuk moeten houden, wat buiten de lijntjes moeten kleuren en geëist hebben dat niet één maar alle begeleiders het Nederlands machtig moeten zijn. We zijn het er allebei over eens, en wellicht ook heel dit Vlaams Parlement, dat het heel belangrijk is voor de taalverwerving dat kinderen van kleins af aan vertrouwd worden met de omgang van het Nederlands. U had ons moeten steunen. U had voet bij stuk moeten houden en het oorspronkelijke ontwerp van decreet niet mogen laten wijzigen, ondanks het advies van de Raad van State. Dat zou een perfect voorbeeld geweest zijn van ‘buiten de lijntjes kleuren’.
(Applaus bij het Vlaams Belang)

Mevrouw Lies Jans: Ik had het ook liever anders gehad, maar het is eigenlijk dezelfde regelgeving die ook voor het onderwijs geldt. De regelgeving zegt heel duidelijk dat opvanginitiatieven in een andere taal mogelijk moeten zijn. Wij hebben als vergunningsvoorwaarde opgelegd dat de verantwoordelijke sowieso de Nederlandse taal moet kennen, dat dat in de praktijk moet worden toegepast en dat ook op de werkvloer de kindbegeleider de Nederlandse taal moet spreken. Dat is al een hele vooruitgang ten opzichte van de huidige situatie.

Nu staat er dat het ten minste één begeleider moet zijn. Via uitvoeringsbesluiten zal verder gedefinieerd moeten worden wat dat precies betekent. Wij hopen dat het er meer zullen zijn, maar we moeten ook realistisch zijn. Als we weten dat het grondwettelijk niet mogelijk is om alle kinderopvanginitiatieven via de vergunningsvoorwaarden op te leggen dat alle kindbegeleiders de Nederlandse taal moeten kennen, is dat zo. Wij hebben die situatie ook in het onderwijs gehad. We kunnen niet om de Grondwet heen. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Dat is een discussie die we verder kunnen voeren. We moeten realistisch zijn. Zodra daar een procedure tegen wordt aangespannen, kan dat niet meer gehanteerd worden. Wij hebben dus de meest optimale oplossing ingeschreven. We hopen dat we in detail kunnen uitschrijven dat zeker op de werkvloer door de begeleiders de Nederlandse taal wordt gehanteerd.

We hechten veel belang aan de taalsituatie. Dat is ook zo ingeschreven bij de subsidie-regeling. Zodra de Vlaamse overheid subsidies toekent aan de kinderopvanginitiatieven, zal de Nederlandse taal voor alle kinderbegeleiders op de werkvloer verplicht zijn.

De subsidieregeling is in het ontwerp van decreet trapsgewijs uitgewerkt. In de eerste trap staat dat elk initiatief dat een vergunning heeft gekregen, een basissubsidie kan aanvragen en krijgen. Een van de basisvoorwaarden die daaraan gekoppeld is, is het gebruik van het Nederlands op de werkvloer.

Een tweede trap is de subsidie voor het aanbieden van inkomensgerelateerde kinderopvang. Initiatieven die daaraan voldoen, zullen een hogere subsidie krijgen. De bepalingen die rond die tweede trap zijn opgenomen, vinden wij als N-VA heel belangrijk. Daar wordt immers een voorrangregeling opgenomen die stelt dat er voorrang dient te worden gegeven aan hen die kinderopvang nodig hebben vanwege hun werk. Het gaat dan niet alleen over mensen die aan het werk zijn, maar bijvoorbeeld ook over mensen die nood hebben aan kinderopvang wegens het volgen van een opleiding of het afleggen van een sollicitatiegesprek.

Naast een derde subsidietrapp, die gecreëerd is voor kinderopvanginitiatieven die een aanbod uitwerken voor kwetsbare gezinnen, is ook de mogelijkheid geboden om via een modulair systeem subsidies toe te kennen aan kinderopvanginitiatieven die bepaalde accenten willen leggen. Eén belangrijk aspect daarbij voor ons is het feit dat er extra subsidies kunnen worden toegekend aan kinderopvanginitiatieven die flexibele openingstijden aanbieden.

De vraag naar flexibele opvang is stijgend. Onze maatschappij is minder en minder een maatschappij die van 9 tot 5 werkt, zodat het belang van flexibele opvang moeilijk te onderschatten is. We moeten daar zeker volledig op inzetten.

Een ander aspect dat deze voormiddag ook al zeer uitgebreid werd besproken, is het lokaal loket kinderopvang. Dit loket heeft als doel om ouders die kinderopvang zoeken, een duidelijk overzicht te bieden van de beschikbare kinderopvanginitiatieven en de nodige info te verschaffen. Dat moet een van de maatregelen zijn die ervoor zorgen dat beschikbare plaatsen zo veel als mogelijk worden ingevuld. Als geluiden klinken over een tekort aan kinderopvang, dan moet elke plaats die onbezet blijft, ook ingevuld kunnen worden. Het lokaal digitaal loket kan een oplossing bieden door vraag en aanbod zo goed mogelijk te matchen.

In een ideale situatie wordt dit lokaal loket in onze ogen het best georganiseerd door een lokaal bestuur omdat die dat kan inkapselen in zijn reeds bestaande sociale dienstverlening. Voor Brussel zal er één loket komen. Het is zeker niet de bedoeling om voor de 19 gemeenten 19 verschillende loketten op te richten.

Uit een enquête die werd uitgevoerd door de VVSG, bleek dat heel veel steden en gemeenten het organiseren van zo'n lokaal loket ter harte willen nemen, namelijk 90 procent van de steden en gemeenten gaven aan dat ze die taak op zich wilden nemen en er inspanningen voor wilden doen. Dat stemt ons bijzonder tevreden. Vele steden en gemeenten hebben met hun Sociaal Huis al een bijzonder laagdrempelig instrument om dit lokaal loket te organiseren.

Wij zijn zeer tevreden dat het handhavingsbeleid zeer degelijk is uitgewerkt. Naast Zorginspectie kunnen immers nog andere organisaties ingezet worden voor toezicht en inspectie. Tijdens de hoorzitting werd de kritiek geuit dat het de mogelijkheid zou kunnen creëren dat er andere normen zouden worden opgelegd of regels op een andere manier zouden worden geïnterpreteerd, als het niet alleen door de Zorginspectie zou gebeuren. Het is belangrijk dat de Vlaamse Regering, het Vlaams Parlement en ook Kind en Gezin een duidelijk kader en normen voor inspectie en toezicht moet creëren, maar dat het zeker ook mogelijk moet zijn om andere organisaties voor toezicht toe te laten. Zeker nu we weten dat ieder opvanginitiatief en iedere onthaalouder in Vlaanderen een vergunning zal moeten hebben en er dus inspectie en toezicht zal moeten zijn.

Minister, onze fractie zal dit ontwerp van decreet volmondig steunen. Het is een waardevol document dat antwoorden kan bieden op de uitdagingen die zich in de toekomst zullen stellen. Daar zijn we van overtuigd. De invoering van dit kaderdecreet heeft een grote impact op de sector en het zal dan ook essentieel zijn dat de transitieperiode zeer grondig wordt aangepakt. De situatie zoals ze vandaag is en de toekomstige situatie moet zeer correct opgevolgd, begeleid en ingevuld worden. Het mag niet zijn dat door dit kaderdecreet of door de verdere uitvoeringsbesluiten opvanginitiatieven in de problemen zouden komen. Ik denk dat de minister al voldoende bevestigd heeft dat daar wordt op ingezet. We staan er volledig achter.

Er zijn ook nog de vele uitvoeringsbesluiten. Er moet nog heel wat concreet worden uitgewerkt. We hopen dat we die uitvoeringsbesluiten grondig kunnen bespreken en bestuderen en waar nodig kunnen aanpassen.

Het ontwerp van decreet is voor ons een goed ontwerp en een goed kaderdecreet. Het zal zeker de goede krijtlijnen uitzetten voor de toekomst van de kinderopvang. Het ontwerp van decreet kan op onze steun rekenen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw Jans, ik heb het einde van uw betoog afgewacht vooraleer erop te reageren. Het verbaast me dat ik in uw hele betoog geen enkele keer het woord zelfstandige heb horen vallen. De N-VA heeft zich uitgeroepen tot zelfverklaarde verdediger van de zelfstandigen. Ooit zei een belangrijk iemand van uw partij: "Als Voka tevreden is, zijn wij ook tevreden." Welnu, Voka is niet tevreden. Voka heeft heel wat bedenkingen bij dit voorstel van decreet, maar blijkbaar stelt dat geen problemen voor jullie.

Op bladzijde 98 van stuk nummer 1395 zie je heel wat kritische bedenkingen. Er staat dat ze geen advies geven over een blanco cheque. Ze vragen zich af of elk initiatief wel zal worden

gefinancierd, en welke budgettaire weerslag dat zal hebben voor de Vlaamse Regering en dus voor de Vlaamse belastingbetaler. Ze vragen zich af of elke aanbieder van kinderopvang financieel leefbaar kan blijven, of dat die zijn kerntaak gaat kunnen uitvoeren, namelijk zorgen voor voldoende en kwalitatieve kinderopvang. Dat zijn heel wat vragen die ze hebben.

Daarenboven zijn ze ook voorstander van een rechtstreekse storting of korting aan ouders die kinderopvang nodig hebben. Dat zijn allemaal elementen waar ik u als grote verdediger van Voka met geen woord heb horen over reppen. Ik neem daar akte van.

Mevrouw Lies Jans: Ik ga daar niet te veel woorden aan vuil maken. Ik ben niet de grote verdediger van Voka, ik sta hier namens de N-VA. Dit ontwerp van decreet heeft de mogelijkheid gecreëerd om ook de zelfstandige kinderopvanginitiatieven een toekomst te bieden. *(Opmerkingen van mevrouw Mieke Vogels en mevrouw Vera Van der Borght)*

Ik sta hier namens de N-VA. Dit ontwerp van decreet biedt wel een toekomst voor de zelfstandige kinderopvanginitiatieven. Ik heb dat één keer vernoemd in mijn betoog. Ik heb heel duidelijk gezegd dat ik het belangrijk vind dat alle kinderopvanginitiatieven via dit ontwerp van decreet de mogelijkheid krijgen om dat verder uit te bouwen, om ook in de toekomst te zorgen dat het leefbaar blijft en dat er een kwaliteitsvolle opvang is. Dat geldt dus ook voor de zelfstandige kinderopvanginitiatieven.

Mevrouw Van der Borght, wij maken daarin geen onderscheid. We hebben het inkomensgerelateerd systeem, er zijn er ook die kunnen kiezen om niet in dat systeem te stappen. De keuzevrijheid bestaat dus. Het financieringssysteem zal voor alle kinderopvanginitiatieven gelden, ook voor de zelfstandige. Er is dus een gelijke basis voor iedereen en er worden zeker geen nadelen gecreëerd voor de zelfstandige kinderopvangen, terwijl dat op dit moment zeker nog het geval is. Die nadelen worden nu weggewerkt.

Dat is het belangrijkste, mevrouw Van der Borght, niet dat ik hier namens Voka of N-VA sta, wel dat de zelfstandige kinderopvang een toekomst kan hebben via dit ontwerp van decreet.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

Mijnheer Sabbe, we zijn blij dat u in ons midden bent. Ik hoop dat u geen vragen gaat stellen die deze morgen al zijn gesteld, want dan ga ik ingrijpen. We hebben hier een heel debat gehad.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ik ga geen vragen stellen, ik ga gewoon mijn standpunt duidelijk maken. Ik heb al enkele keren met u gepraat, u hebt ook met mij gepraat. Dus u hebt gezondigd tegen dezelfde regel.

De voorzitter: Dat heeft er niets mee te maken, mijnheer Sabbe, al degenen die vandaag het woord hebben gevoerd, hebben hier van begin tot eind gezeten. Het kan gebeuren dat u nu vragen stelt, die deze morgen al zijn gesteld.

De elementaire beleefdheid eist dat als u deelneemt aan een debat, u in het halfroond aanwezig bent. Dat vind ik een gouden regel van dit parlement, en dat wil ik wel even zeggen.

De heer Ivan Sabbe: Ik zal geen vragen stellen. Maak u niet ongerust.

Voorzitter, we hebben nogal moderne technologie in huis, en misschien is dat voor bepaalde leden minder aangewezen. In onze kantoren in het parlement hebben we het grote voorrecht dat we aangesloten zijn op een intercomsysteem, waardoor we perfect kunnen horen wat hier wordt gezegd. U bent voorzitter, en het is logisch dat u als voorzitter moet blijven zitten, maar als wij het als parlementsleden opportuun achten om dit vanuit ons kantoor te volgen, hebben wij die mogelijkheid en kunnen we die zinvol gebruiken. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Voorzitter, ik wil daar toch op reageren. Eerst en vooral moeten we in het parlement streven naar zinvolle en kwaliteitsvolle uiteenzettingen en tussenkomsten. We moeten geen blijk geven in de handelingen van het parlement van regulitis, wat al een beetje de ziekte is van Vlaanderen. Ik plaats deze opmerking in dat kader. Ik ga er niet verder op in. Ik vind ze ook

een klein beetje onder de gordel. Ik heb vanmorgen met u het woord gedeeld, aan uw plaats hier in het parlement. Ik denk dus dat deze opmerking vrij onterecht is, anders moet u uzelf ook een opmerking geven en mag u in het vervolg, wanneer ik of iemand anders bij u kom, ook niet ingaan op een woordenwisseling, zij het positief of negatief, en dit om het voorbeeld te geven. Als u mij die opmerking maakt, dan vind ik dat ik een opmerking terug moet maken. Ik dacht nochtans dat we daarjuist in goede verstandhouding waren, ik verbaas me dus over uw opmerking.

De voorzitter: Ik heb nog altijd een heel goede verstandhouding met u, mijnheer Sabbe, maar het Reglement van dit parlement is niet het reglement van de voorzitter. Het is het Reglement van dit parlement, en is door dit parlement goedgekeurd. Als u dat regulitis vindt, is dat uw verantwoordelijkheid. Ik vind het getuigen van elementaire beleefdheid dat wanneer er een debat plaatsvindt in het halfroond, al wie aan het debat wil deelnemen, hier aanwezig is. Dan kunt u replieken geven. U kunt zeggen aan de minister dat u het niet met hem eens bent, zoals mevrouw Dillen heeft gedaan, mevrouw Jans, mevrouw Heeren, de heer Dehaene, mevrouw Vogels en mevrouw De Wachter. *(Opmerkingen van de heer Tom Dehaene)*

Dat vind ik elementaire beleefdheid, niet meer en niet minder. *(Applaus. Opmerkingen van mevrouw Vera Van der Borgh)*

Ik zou u bijna vergeten, mevrouw Van der Borgh. Mevrouw Van der Borgh, ik noem uw naam nog eens, want ik heb heel veel respect en waardering voor de mensen die hier in het halfroond zitten en heel het debat volgen. Mevrouw Coppé is er natuurlijk ook.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, we zijn het niet eens, maar we zullen er niet verder over discussiëren. Het is belangrijk dat we ter zake komen.

Bij het probleem van de kinderopvang en het ontwerp van decreet dat ter tafel ligt, wil ik beginnen en eindigen met dezelfde woorden, namelijk het feit dat we in dit ontwerp van decreet in dezelfde zonde blijven volharden, namelijk dat we niet gaan naar een vraagsubsidiëring, maar naar de subsidiëring van het aanbod. Daar ligt het grote probleem in dit kinderopvangdebat. We gaan naar een subsidiëring van het aanbod en niet van de vraag. In het nieuwe decreet dat op bepaalde plaatsen nog zeer vaag is over de implementatie, stellen we vast dat we komen tot een situatie waarbij we weer een probleem zullen krijgen, namelijk dat we naar regels en soorten opvang gaan, en niet de markt laten spelen om initiatieven van privé kant uit optimaal te laten functioneren en renderen.

Dat er een nijpend tekort is aan kwaliteitsvolle kinderopvang is duidelijk. De wachtlijsten in de kinderopvang zijn vaak lang en het is voor jonge ouders dan ook moeilijk om werk en gezinsleven op een gezonde manier te combineren. Wij hebben in de eerste plaats tot taak ervoor te zorgen dat ouders kunnen blijven participeren aan de arbeidsmarkt. In de eenmeting van het Pact 2020 in maart 2011 lezen we dat het behoefteplanningsinstrument voorziet ...

Mijnheer de voorzitter, als u wilt spreken, kunt u dat doen in het Koffiehuis maar niet terwijl ik het woord heb. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Sabbe, u maakt graag ruzie. De heer Mergaerts is me net komen meedelen dat de stemmingen in de Senaat verlaat zijn. Trouwens, u hebt niets te maken met wat men mij hier komt vertellen.

De heer Ivan Sabbe: Als u me uitdaagt, voorzitter, dan krijgt u lik op stuk.

De voorzitter: Dat heeft er niets mee te maken.

De heer Ivan Sabbe: Dan hebt u ook niets te maken met mijn handel en wandel in het parlement.

De voorzitter: Gaat u maar rustig verder. U hebt voor de rest niets te maken met wie ik hier allemaal spreek.

De heer Ivan Sabbe: Het ene plezier is het andere waard, voorzitter.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer Sabbe, u zegt dat het ene plezier het andere waard is. Kunt u me eens uitleggen wat in het decreet zelfstandige initiatiefnemers tegenhoudt om een initiatief te nemen? U zegt dat alles vraaggestuurd is. Dat is niet waar. Iedereen kan een initiatief nemen. Als u geen subsidies wilt, dan moet u geen subsidies aanvragen, geen enkel probleem. U vraagt dan de prijs die u wilt. Maar u moet wel een erkenning hebben, dat is juist.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Dehaene, het klopt wat u zegt. Maar het klopt ook niet, omdat in de markt waar subsidies gebruikt worden aan de aanbodzijde, dat oneerlijke concurrentie is voor elk initiatief dat je neemt zonder dat je kunt terugvallen op subsidies. Dan heb je een verstoorde markt.

En in die verstoorde markt is het in feite onmogelijk om concurrentieel te zijn. Men kan natuurlijk beslissen kinderopvang te organiseren voor de happy few, maar voor de middenmoot is dat niet mogelijk, aangezien men daar in het concurrentieveld wordt omgeven door spelers die wél een beroep kunnen doen op een aanbodsubsidie.

De heer Tom Dehaene: U kent de zelfstandige sector ongetwijfeld beter dan ikzelf, maar u weet dan ook ongetwijfeld dat er een aantal initiatiefnemers zijn die niet willen intekenen op IKG-plaatsen, omdat ze een ander tarief willen hanteren. Dat is hun volste recht, en dit ontwerp van decreet maakt dat niet onmogelijk.

De heer Ivan Sabbe: Ik heb ook niet gezegd dat dit ontwerp dat onmogelijk maakt. Ik pleit alleen voor een systeem waarbij we de vraag ondersteunen. Als mensen door hun inkomen problemen hebben om die kinderopvang te financieren, dan moeten we aan hen steun geven, en niet aan het initiatief zelf. Daardoor laten we de initiatieven met elkaar concurreren volgens marktvoorwaarden, uiteraard mits het respecteren van de regels van de kinderopvang. Het is natuurlijk duidelijk dat ze zich moeten houden aan bepaalde regels qua veiligheid en hygiëne, maar dan zou er niet die onderverdeling en subsidiëring zijn volgens het type van aanbod. Dat is een andere invalshoek, een invalshoek die volgens mij ook duurzamer is. Op een bepaald moment wordt geëvalueerd of mensen al dan niet steun nodig hebben, en zo ja, in welke mate, maar wordt er geen scheeftrekking gemaakt aan de aanbodzijde.

Het voorliggende ontwerp van decreet moet ervoor zorgen dat de doelstelling van 2020 al in 2016 zou worden gehaald, dus amper één jaar na de inwerkingtreding van het decreet. Minister, u zult het met me eens zijn dat er natuurlijk nog heel wat moet worden geconcretiseerd in de uitvoeringsbesluiten voor het voorliggende ontwerp van kaderdecreet zijn uitwerking kan vinden. Eigenlijk heeft men de uitwerking van dit ontwerp over de datum van de volgende Vlaamse verkiezingen getild. We hebben het immers over 1 januari 2015, en dan zijn de verkiezingen van 2014 natuurlijk voorbij. Het is dus mogelijk dat er zelfs op dat ogenblik nog een verandering kan komen, omdat dit parlement dan een andere samenstelling zou kunnen hebben.

Het huidige kinderopvanglandschap wordt gekenmerkt door versnippering, met als grote onderverdeling enerzijds de erkende, gesubsidieerde kinderopvanginitiatieven en anderzijds de zelfstandige kinderopvanginitiatieven. Zowel de kwaliteitsregels als de financiële ondersteuning van de beide zijn verschillend. Daardoor is ook de regelgeving zeer divers en onvoldoende transparant en coherent. Het nieuwe ontwerp van decreet wil dat verhelpen; Door die financiële discrepantie tussen gesubsidieerde en zelfstandige initiatieven was er tijdelijk ook die IKG-subsidiëring. Minister, u hebt dan gezegd dat er een alomvattend nieuw kaderdecreet zou komen, als oplossing voor deze sector. Een eerste hindernis is dat u zegt dat er drie mogelijke structuren qua kinderopvang zijn: gezinsopvang, groepsopvang en opvang aan huis. Bij de eerste twee zal boven op de vermelde vereisten ook een specifieke doorlichting van de begeleider nodig zijn, die focust op de draagkracht van de begeleider, dus op diens bekwaamheid om aan kinderopvang te doen. De vraag rijst echter of het praktisch haalbaar zal zijn die doorlichting voor alle begeleiders door te voeren. Er is ook nog geen duidelijkheid over de criteria op basis waarvan die doorlichting zal gebeuren, noch over wie de doorlichting zal doen.

Mogelijk zullen we nog extra worden geconfronteerd met administratieve rompslomp bij de vergunningsvoorwaarden. Het is positief dat er gelijke voorwaarden worden gecreëerd voor gelijke soorten kinderopvang: dat is duidelijk. Tegelijk moeten echter nog heel wat voorwaarden nader worden geconcretiseerd, in uitvoeringsbesluiten. Dat zorgt voor onduidelijkheid en onzekerheid. Dat hebben we al gezien in de media. We hebben het ook kunnen vaststellen bij de mensen in de sector. Dit alles is weinig concreet. In het ontwerp wordt vaak gesteld dat iets zal worden geregeld, of dat het nader moet worden bepaald. Er rest dus nog heel veel werk.

Het risico bestaat dat de veelheid aan vergunningsvoorwaarden extra administratieve rompslomp zal inhouden voor het organiseren van de kinderopvang. Dat is hier aan bod gekomen, dus u hoeft er niet op te antwoorden. Ik heb dat hier echter gehoord en vastgesteld. Dit moet ook zeker worden getoetst aan de Europese regels van de interne markt en de mededinging. Ook de kinderopvangsector kan immers enkel worden gereguleerd waar nodig.

De sprekers die mij zijn voorgegaan en de sprekers in de hoorzitting hebben er meermaals op gewezen dat het zeer belangrijk is dat het decreet geen bijkomende administratieve en nutteloze verplichtingen of procedures mag opleggen maar veeleer moet zorgen voor een verlaging van de administratieve lasten. Uiteraard steunen wij die visie ten volle.

Als de instapvoorwaarden te streng zouden worden, zal het voor de organisatoren van kinderopvang moeilijker worden om de doelstellingen inzake het aanbod van kinderopvang te realiseren. Ik citeer mevrouw Güler Turan, die in de Gazet van Antwerpen van 2 maart fulmineert dat het onaanvaardbaar is dat de opvanginitiatieven daardoor de deuren zouden moeten sluiten. Zij deelt blijkbaar ook mijn vrees dat we daar misschien risico's lopen. Als een lid van de meerderheid dit doet, geeft dit aan dat er ook daar een gegronde bezorgdheid is. Hoewel mevrouw Turan tot de meerderheid behoort, drukt zij toch vrij openlijk die bezorgdheid uit.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Mijnheer Sabbe, u hebt gelijk: ik had een bezorgdheid, maar gelukkig is die bezorgdheid niet alleen de mijne. Ook minister Vandeurzen heeft die bezorgdheid. Er is blijkbaar grote ongerustheid in de sector vanwege een buitenspeelnorm van 3 vierkante meter die zou worden gehanteerd. Ik kan vandaag bevestigen – en de minister zal dit waarschijnlijk ook doen – dat die buitenspeelnorm van 3 vierkante meter voor kinderopvang niet in dit decreet staat. We moeten erover waken dat dit ook niet gebeurt bij de uitvoeringsbesluiten die eraan komen. Ik heb dat toen ook zo gezegd en ik herhaal het: ik gun die kinderen die plek, maar er is een stedelijke realiteit. Er is natuurlijk ook een grote behoefte in de steden.

Minister, ik maak van de gelegenheid gebruik om u een verduidelijking te vragen. We zouden tegen 2016 50 procent van de kinderen een plek geven. Wilt u die 50 procent globaal in Vlaanderen, of pakt u dit per arrondissement of per regio aan? Dat zal van stad tot stad of van provincie tot provincie een verschillende aanpak vereisen.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: De reden waarom er een programmatie moet komen, is dat we ervoor moeten zorgen dat die cijfers ook regionaal voldoende worden gehaald. Anders moet je geen regionale spreidingsprogrammatie hanteren. In alle uitbreidingen proberen we de laatste jaren die redenering consequent toe te passen. De reden waarom Antwerpen op een aantal plaatsen voorafnames heeft, heeft te maken met het feit dat er daar een objectief vast te stellen marge moet worden ingevuld.

Wij zullen natuurlijk met de voorwaarden en met de stedelijke context en realiteit rekening moeten houden. Het is toch niet de bedoeling om dingen te doen waarvan we weten dat ze op het terrein onmogelijk realiseerbaar zijn. Daarom staat die problematiek niet vermeld in het

decreet en is ze ook niet aan de orde, wat ons betreft, als het gaat over de uitvoeringsbesluiten.

De heer Ivan Sabbe: Bij kinderopvanginitiatieven die momenteel al werken met een erkenning zal de erkenning van rechtswege worden omgezet in een vergunning, met mogelijke uitzondering voor de aspecten waar overgangsmaatregelen worden voorzien. Minister, u zegt dat die overgangsmaatregelen de overstap voor de kinderopvanginitiatieven haalbaar moeten maken. Ik vroeg al vanaf dag één in de commissie om een transitieplan. Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat het essentieel is en dat het er zeer snel moet komen. Er was sprake van een transitie-manager om de overgang van het oude naar het nieuwe systeem te begeleiden. Hij was aanwezig in de commissie. Maar over zijn rol wordt noch in het ontwerp van decreet noch in de memorie van toelichting gesproken. Mijn vrees wordt op die manier deels bevestigd want aangezien de Vlaamse Regering pas uiterlijk op 1 januari 2015 moet klaar zijn met alle nodige uitvoeringsbesluiten, zal het decreet uiteraard pas dan in werking treden. Het zogenaamde transitieproces is dus mogelijk een dekmantel voor een vertraagde operationalisering van het nieuwe kaderdecreet.

Minister Jo Vandeurzen: Wij hebben dat punt besproken, ook vanochtend. Het is erg belangrijk. In het decreet staat dat het ten laatste in 2015 in werking treedt, maar dat de Vlaamse Regering dat uiteraard vroeger kan laten gebeuren. In een van de decretale bepalingen worden wij gemachtigd om transitieperiodes te bepalen, en die kunnen ook na 2015 doorlopen. Het is evident dat er een goed transitieplan moet worden gemaakt. Ik heb u al proberen uit te leggen dat er eerst een kader moet worden gecreëerd. Op basis daarvan moet er worden overlegd. Er moet ook een budgettaire plan komen, dat aangepast is aan wat in de uitvoeringsbesluiten staat. Dat alles zal een transitie vormen waarvoor in een begeleiding moet worden voorzien. Dat zal trouwens niet enkel centraal moeten worden aangepakt, vanuit Kind en Gezin, maar ook op regionaal niveau moeten gebeuren, met deelname van het middenveld zoals de koepels en de belangenorganisaties.

De heer Ivan Sabbe: Ik ben blij dat u dat van plan bent. Wij rekenen er dan ook op dat dit daadwerkelijk gebeurt.

Het welslagen van het ontwerp van decreet zal afhangen van de manier waarop alles wordt vertaald in uitvoeringsbesluiten. Als er duidelijkheid komt, zal de onzekerheid snel verdwijnen. Het ontbreken van een financieel kader creëert onzekerheid in de sector van de kinderopvang. Er is een duidelijke scheef trekking tussen de gesubsidieerde en de zelfstandige sector, al is er hier van een verbetering sprake. Het ontwerp van decreet wil die scheef trekking naar eigen zeggen wegwerken door te werken met een subsidiesysteem dat trapsgewijs is opgebouwd. Wij kijken uit naar de resultaten van die aanpak.

Subsidies zijn in het nieuwe systeem in principe beschikbaar voor elke organisator die aan de voorwaarden voldoet, voor zover de grenzen van het beschikbare budget niet zijn bereikt. De grenzen van het budget zijn nog geenszins vastgelegd, wat alweer onzekerheid creëert. Ook de concrete regels moeten nog worden vastgelegd. Als de Vlaamse Regering de geldkraan op een bepaald moment zou dichtdraaien, dreigt zij een rem te zetten op het aantal kinderopvangplaatsen en komen wij in de problemen. In dat verband hebben wij een voorbeeld voor ogen: zo werd de kinderopvangsector eind 2010 opgeschrikt door een plotse stopzetting van het IKG-systeem voor nieuwe plaatsen en startende opvangvoorzieningen, wegens budgettaire moeilijkheden. Wij moeten dus omzichtig te werk gaan en de financiële haalbaarheid van onze beslissingen goed voor ogen houden. Ik denk dat wij vandaag onvoldoende zicht hebben op de kostprijs van de initiatieven. Alleen al omdat wij de financiële gevolgen niet kennen is het vandaag voorbarig om hierover een stemming te organiseren. Wij mogen het voorval met het IKG-systeem niet herhalen en moeten onbehoorlijk bestuur vermijden.

Bovendien legt Europa ook de verplichting op dat wordt aangetoond dat de subsidies niet meer zijn dan wat strikt noodzakelijk is, en dat er duidelijk verantwoord wordt waarom de

ene wel subsidies krijgt en de andere niet. In de hoorzitting weerklonk meermaals de roep om bijkomende middelen, omdat de sector bijkomende kosten verwacht ten gevolge van onder meer de competentievereisten die aan het personeel worden gesteld, waardoor ouders een hogere prijs zouden moeten betalen. Uiteraard zal de werkelijke kostprijs van kinderopvang pas gekend zijn eens de uitvoeringsbesluiten ter tafel liggen, maar volgens een voorlopige berekening van de erkende beroepsvereniging voor de zelfstandigen in de kinderopvang in Vlaanderen en Brussel UnieKO zullen de bijkomende kosten en de extra opdrachten voorzien in de regelgeving ofwel worden doorgerekend aan de ouders ofwel het einde betekenen van een groot segment van de zelfstandige kinderopvang. Volgens UnieKO zullen de kosten van het personeel in loondienst met 27 procent stijgen. Ook voor de aankoop of renovatie van een gebouw voorziet UnieKO in een meerprijs ten gevolge van het nieuwe kaderdecreet.

Er zijn ook nog de kosten voor de inrichting, kosten om de kinderopvang te openen zonder dat er kinderen aanwezig zijn, kosten voor voeding en verzorging, de kostprijs van een lening voor de financiering van het gebouw. Op basis hiervan heeft UnieKO de berekening gemaakt en komt aan de dagprijs van 41,48 euro, met één begeleider per acht kinderen, aan een bezettingsgraad van 80 procent. Die dagprijs is een verdubbeling ten opzichte van de huidige opvangprijs ten laste van de ouders.

De heer Tom Dehaene: Ik ben verplicht om nog eens te wijzen op een complete desinformatie. Het is niet waar wat UnieKO zegt. Het is niet waar dat er in het ontwerp van decreet een bepaling staat over het aantal kinderen per begeleider. Als er kosten aan komen, zal dat in de eerste plaats zijn ingevolge het paritair comité dat moet worden gevolgd. Daar zal er wellicht een stijging zijn, maar dit ontwerp van decreet veroorzaakt geen stijging. Uiteraard gaan we voor extra kwalificatievereisten, maar de minister heeft ook gewezen op de overgangsbepalingen. Ik ben ervan overtuigd dat we ook daarvoor overgangsbepalingen opnemen, waardoor we de bijkomende eisen qua opleiding bijvoorbeeld gefaseerd kunnen laten invoeren. Ik vind het jammer dat UnieKO vandaag dit bericht rondstuurt, op de dag waarop we dit belangrijke ontwerp van decreet goedkeuren, terwijl zij dat niet hebben gesignaleerd in de hoorzitting.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik moet hier niet de verdediger zijn van UnieKO, maar ik wil er toch op wijzen dat ze die informatie ook vorige week al hadden rondgestuurd. Mocht het zo zijn, mijnheer Dehaene, dat er vandaag duidelijkheid was over de financiering en over wat de mensen juist kunnen verwachten, zouden ze misschien zelf geen berekeningen moeten maken, op basis van wat zij nu vermoeden. Als er duidelijkheid was, zou dat misschien allemaal voorkomen kunnen worden.

De heer Ivan Sabbe: Ik vind de opmerkingen van de heer Dehaene en mevrouw Van der Borgh heel interessant. Als je zo'n ontwerp van kaderdecreet voor de kinderopvang opmaakt en hier voorlegt ter stemming, zou je toch verwachten dat de overheid een businessplan heeft gemaakt. U hebt me een vorige keer gezegd dat het niet het moment was om dat te vragen, ik heb dat dan daarna in de commissie mogen doen. Toen al was mijn bezorgdheid: laat ons eens uitrekenen voor elke vorm van kinderopvang in het systeem zoals het nu is, wat het wordt in het nieuwe systeem. Wij vragen naar dergelijke simulaties, voor we dit kunnen stemmen. Eigenlijk weten wij niet wat de exacte financiële implicatie gaat zijn van dit kaderdecreet. U zegt dat u een businessplan zult maken, maar u kunt niet zeggen dat u al in detail hebt berekend wat het voor elke verschillende actor in de sector zal worden.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer Sabbe, dat staat vandaag ook niet in de regelgeving. U zegt dat we geen enkel ontwerp van decreet mogen stemmen waarin er een bijdrage is van de overheid, tenzij de bedragen erin staan of gekend zijn. Dat hoort niet thuis in een decreet, dat hoort thuis in een uitvoeringsbesluit, omdat dergelijke zaken snel kunnen veranderen. IKG is dit jaar bijvoorbeeld opgetrokken. Dat kun je niet in een decreet plaatsen. Het is een basisdecreet, een kaderdecreet, dat verdere uitvoering zal vragen.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Dehaene, ik zeg niet dat het in een decreet moet staan, maar ik dacht wel dat de transitie-manager, die ons toen in de commissie werd voorgesteld, aan de leden van de commissie simulaties zou geven. Oké, we stemmen een ontwerp van kaderdecreet, maar men had toch al kunnen berekenen hoe de rekening voor de actoren in de kinderopvang er zal uitzien door de impact van het nieuwe decreet. Niet alle wetgeving die we hier stemmen, heeft een financiële implicatie voor zo veel actoren in de maatschappij, dit wel. Kijk naar de zonnepanelen. Eerst hebben we iedereen zot gemaakt door met subsidies te gooien, dan hebben we gezien dat het veel te veel was, en nu gaan er mensen in de sector over de kop omdat het helemaal is weggefallen. Dat toont aan dat, als je hier een ontwerp van decreet stemt, het van belang is om dat te toetsen aan de financiële realiteit van de actoren in de sector.

Vanuit ons standpunt bekeken, is de oplossing duidelijk de consumentensubsidiëring en niet de aanbodsubsidiëring.

Het ontwerp van decreet streeft naar transparantie en naar een vereenvoudiging van de regelgeving betreffende de kinderopvang. De subsidiëring, die mogelijk volgens een drietrapsstelsel zal verlopen, zal tot versnippering leiden. Zo zal het mogelijk zijn binnen een categorie plaatsen te creëren op basis van de subsidies in plaats van op basis van de noden. Wie daar het meeste brood in ziet, kan voor een bepaalde trap kiezen. Dat hij niet voor die andere trap kiest, kan nadelig zijn voor de kinderopvang zelf. Dit is misschien interessant voor de mensen die al in het systeem zitten. Het is echter niet interessant om ons doel te bereiken. We willen immers de kinderopvang maximaliseren en zo veel mogelijk plaatsen in functie van de behoefte creëren.

Bovendien merken we dat een aanbodgestuurd beleid, waarbij steeds meer overheidsmiddelen in de gesubsidieerde sector worden gepompt, niet onverdeeld effectief is. De investeringen in de gesubsidieerde sector kosten de belastingbetaler veel geld. Bovendien lossen ze het probleem van het tekort in de kinderopvang niet op. Ondanks de grote financiële input blijft het tekort aan arbeidsplaatsen bestaan.

We moeten opletten dat het trapsgewijs subsidiesstelsel niet voor een nog meer versnipperde en in bepaalde trappen overgesubsidieerde kinderopvang zorgt. Om die reden blijven we voorstander van een consumentensubsidiesysteem. Dit systeem van kinderopvangcheques zou voor alle initiatieven gelijke regels inhouden en zou voor de ouders een inkomensgerelateerde prijs hanteren.

In Kortrijk, Mechelen, Ronse en Tienen zijn proefprojecten met betrekking tot de kinderopvangcheques gestart. Die projecten lijken een stille dood gestorven. In het ontwerp van decreet is geen sprake meer van kinderopvangcheques.

Tot slot moeten we erover waken dat in de kinderopvang voldoende kwaliteitsvolle begeleiders kunnen worden ingezet. Ten gevolge van onder meer de zoektocht van jonge tweeverdieners naar kwaliteitsvolle kinderopvang zullen in de zorgsector tot 2020 jaarlijks 7500 nieuwe medewerkers moeten worden gevonden. Dit betekent dat in totaal 60.000 vacatures moeten worden ingevuld.

Ik roep de minister dan ook op om met de minister van Werk en de minister van Onderwijs maatregelen te nemen. Ze moeten samen nagaan hoe ze die vacatures kunnen invullen. Dat zal meer dan de bestaande campagnewebsite vergen. Het bereiken van dit doel zal heel wat energie kosten.

Om twee redenen, het vasthouden aan de subsidiëring van het aanbod en niet van de vraag en het ontbreken van een duidelijk financieel plaatje, zullen we tegen dit ontwerp van decreet stemmen. *(Applaus van de heer Lode Vereeck)*

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, volgens het spreekwoord zijn de laatsten de besten. Ik gebruik dit om me wat op te peppen om dit belangrijk debat af te ronden. Ik ben de laatste spreker. Dit is natuurlijk een voordeel.

Tijdens de commissiebesprekingen heeft mevrouw De Vits verklaard dat de sp.a ongelooflijk blij is dat het recht op kinderopvang in het ontwerp van decreet is ingeschreven. We hebben allemaal een brief van de Nationale Vrouwenraad gekregen. De Nationale Vrouwenraad is zeer blij dat het ontwerp van decreet stelt dat elk kind recht op kwalitatieve kinderopvang heeft, dat er, ongeacht de initiatiefnemer, een enkel kwaliteitssysteem voor de Vlaamse kinderopvang komt, dat de kinderopvang voor iedereen toegankelijk en betaalbaar wordt en dat er voor alle loontrekkenden een gelijkschakeling van de arbeidsvoorwaarden komt.

Ik wil positief beginnen. Ik onderschrijf al deze uitgangspunten meer dan volmondig. Hoe meer ik me in dit ontwerp van decreet verdiep, hoe meer discrepantie tussen de mooie uitgangspunten en de rest van het ontwerp van decreet ik echter zie. Tijdens het debat is duidelijk geworden dat er ook een discrepantie tussen de realiteit en het ontwerp van decreet is.

Transitie is het woord van de dag. Alles zal er ooit wel eens komen. Ik krijg van dat modewoord, zoals ze in Antwerpen zeggen, ‘de boebelen’. Alles zal in transitie worden geregeld. In het echt Vlaams betekent dit dat alles tot sint-juttemis zal worden uitgesteld. Dat is althans wat ik vrees.

Toch kan het belang van kinderopvang niet worden onderschat. Steeds meer studies tonen aan dat kwalitatieve kinderopvang dé opstap is naar meer gelijke kansen voor kansarmen en anderstalige kinderen in de samenleving, in het onderwijs en in het algemeen.

Het Vlaams onderwijs scoort slecht op het vlak van gelijke kansen. Kinderen van allochtone ouders die bovendien ook nog eens kansarm zijn, hebben vandaag 50 procent kans om zonder diploma het onderwijs te verlaten. Bij de actuele vragen hadden we het er ook nog over. De tewerkstelling van allochtonen heeft onder andere te maken met het grote aantal allochtone jongeren dat afstudeert zonder diploma.

De democratisering van het onderwijs is eigenlijk totaal veranderd. In mijn tijd heette het dat de kinderen van gewone komaf toch konden doorstromen naar de universiteit en hogere studies konden doen. Ik ben daar zelf een voorbeeld van. Vandaag heet democratisering van het onderwijs dat kinderen van de middenklasse ongeacht hun vooropleiding – beroeps, technisch of aso – naar het hoger onderwijs kunnen gaan. De motor van de democratisering van het onderwijs sputtert enorm. Dat heeft alles te maken met de achterstelling in het onderwijs van kansarme kinderen en kansarme allochtone kinderen.

Dit verschijnsel komt niet alleen in Vlaanderen, maar ook in andere Europese landen voor, vandaar dat de Europese Commissie zich ermee gemoeid heeft. Ze heeft op 17 februari 2011 een advies gegeven over de universele toegang tot voorschools onderwijs voor kinderen tussen 0 en 6 jaar. Ze heeft dat gefundeerd met een aantal onderzoeken.

Ik refereer aan professor Heckman. “Early childhood is an efficient and effective investment for economic and workforce development. The earlier the investment, the greater the return on investment.” Als we vroeg investeren in onze kinderen, zullen we daar later de vruchten van plukken. Als we kunnen voorkomen dat kansarme en allochtone kinderen tot twee keer toe blijven zitten in de lagere school, dan is dat een win-winsituatie. Dat kost minder en de kinderen krijgen meer kansen voor later. Ook professor Melhuish deed onderzoek. Hij zei het volgende: hoe lager de sociale klasse, hoe hoger het rendement van die investeringen. Dat is zeer economisch bekeken. Ook in eigen land wijzen onderzoekers op het dynamische proces van vroeg investeren met als gevolg meer gelijke kansen.

De Europese Commissie stelt voor dat we evolueren naar de integratie van de kinderopvang en het kleuteronderwijs. Op die manier kunnen we op maat van het kind de zorg afbouwen en de kansen opbouwen. Sommige kinderen zijn op 2,5 jaar perfect schoolrijp en andere totaal

niet. Sommige kinderen blijven beter wat langer in kleine groepjes dan andere. De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) heeft zich over dat advies gebogen en daar zelf een advies over uitgebracht. De raad heeft een druk bijgewoonde studiedag georganiseerd op 3 februari, er waren 280 deelnemers.

De Vlor reageert heel praktisch. Een integratie van opvang en kleuteropvang zien ze op het eerste zicht niet zitten. Dat is een te grote stap. Ze willen wel zoeken naar manieren van integratie. We mogen in de grote steden waar kansarmoede het grootst is – zoals Gent en Antwerpen – waar kleuteronderwijs en kinderopvang bij dezelfde administratie zitten, de samenwerking op zijn minst niet hypothekeren. We moeten ervoor zorgen dat zaken zoals oppervlaktebepalingen, brandveiligheidsnormen, akoestische normen en voorwaarden waaraan kinderverzorgers moeten beantwoorden, de samenwerking niet hypothekeren. Dit ontwerp van decreet geeft zelfs geen begin van antwoord op deze rechtmatige en prangende vragen.

Als je de toekomst wilt voorbereiden, moet je daarin investeren, maar men vond het zelfs niet nodig om de Vlor uit te nodigen op de hoorzitting om de mening van de raad te horen over een betere samenwerking tussen kleuteronderwijs en kinderopvang. Het betreft kinderopvang op maat van het kind om kansarme kinderen meer kansen te geven. Oost-Indisch doof bleef de commissie: men is niet geïnteresseerd.

Minister Jo Vandeurzen: In de commissie is dat punt uiteraard aan bod gekomen. Ik bevestig nog eens dat het absoluut de intentie is – en dat is op dit moment trouwens al realiteit – om in overleg met het kabinet Onderwijs te bekijken hoe we een aantal zaken beter op elkaar kunnen afstemmen. In dit parlement is al gesproken over de nota ‘visie op de taalstimulering’. Dat is een gemeenschappelijk werk dat doorgezet wordt in de nota’s van minister Smet over dezelfde thematiek in het onderwijs. Wij zullen dat uiteraard ook doen voor andere onderdelen. We kijken daarbij naar de lijst die werd gemaakt van de mogelijke thema’s waarin dat kan gebeuren.

Ik moet u wel zeggen dat ik het een ambitie vind die we politiek zo veel mogelijk mee vorm moeten proberen te geven, maar dat er een tijd is geweest – en dat was niet toen de christendemocraten in de regering zaten – dat het ‘not done’ was om buitenschoolse kinderopvang in de buurt van een school te brengen. Er is een tijd geweest toen dat absoluut niet mocht. Ik herinner me nog hoe we dit lokaal hebben moeten slikken en dat we er god weet welke toeren voor moesten uithalen. Ik stel vast dat er nu sprake is van voortschrijdend inzicht en het is juist: we zullen met Onderwijs proberen om een aantal dingen beter op elkaar af te stemmen. *(Applaus van de heer Tom Dehaene)*

Mevrouw Mieke Vogels: Wacht even voor u applaudisseert, want ik denk dat de minister zich vergist. Het feit dat de buitenschoolse kinderopvang niet in de buurt van de school mocht komen, is een beslissing geweest in het kader van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD), dat geld vrijmaakte voor kinderopvang. Dat was in de jaren 90 en bij mijn weten was CD&V toen op alle niveaus aanwezig. De voorwaarden van het FCUD zijn bepaald door de sociale partners, de werkgevers en de werknemers. De bedoeling was om niet in het verzuild debat terecht te komen. *(Opmerking van minister Jo Vandeurzen)*

Dat had niets met paars te maken, het was in de jaren 90. Meer zelfs, minister, toen ik minister van Welzijn ben geworden, heb ik onderhandeld om die voorwaarde te schrappen en dat is toen ook gebeurd. Sindsdien mogen onder bepaalde voorwaarden buitenschoolse kinderopvanginitiatieven worden georganiseerd op de campus van scholen. De geschiedenis heeft een klein beetje haar rechten en die geschiedenis ken ik nu toevallig wel. Gaat u het maar opzoeken: de FCUD-voorwaarden zijn van lang voor mijn tijd – en ook voor die van u trouwens.

Ik vind het altijd een zwak argument om te zeggen: “we gaan de samenwerking tussen kleuteronderwijs en kinderopvang wel doen, ook dat zal wel weer een transitie worden”, terwijl het zelfs niet in dit ontwerp van decreet staat. Het staat niet in het ontwerp van

kaderdecreet dat het behoort tot het kader. Laat me dan toe om het niet te geloven, maar om te geloven dat Kind en Gezin volgens de eigen rationaliteit normen zal blijven definiëren en het Onderwijs ook. Laat me geloven dat de samenwerking op het domein, die vandaag al heel moeilijk is, ook morgen heel moeilijk zal blijven. Bewijst u mij het tegendeel, dan wil ik dat heel graag geloven.

Het feit dat men er eigenlijk geen oog voor heeft, bewijst dat kinderopvang ook in dit ontwerp van decreet in de eerste plaats een instrument blijft om kinderen van uithuiswerkende ouders op te vangen en dat het helemaal niet de bedoeling is om dit als een soort hefboom tot de emancipatie te gebruiken, zoals mevrouw De Vits zo graag zou geloven en zoals de Nationale Vrouwenraad zo graag zou geloven.

Trouwens, u weet ook dat uit studies, onder meer van Bea Cantillon, blijkt dat de gesubsidieerde kinderopvang vooral wordt gebruikt door hoger opgeleiden en beterverdieners. In de eigen cijfers van Kind en Gezin van 2010 lees ik dat allochtonen voor 32 procent gebruikmaken van kinderopvang, autochtonen voor 70 procent, kansarmen voor 21 procent, niet-kansarmen voor 65 procent.

De kinderopvang in Vlaanderen is vandaag een mooi voorbeeld van het mattheuseffect. De middelen gaan vooral naar de hoogopgeleiden en niet naar de kansarmen.

Een zekere mevrouw Dejonckheere van de Universiteit Gent heeft zeer recent onderzoek gedaan. Van de werkende ouders die jaarlijks minder dan 60.000 euro verdienen, maakt 33 procent gebruik van de kinderopvang. Van de werkende ouders die jaarlijks 140.000 euro verdienen, maakt 91,8 procent gebruik van kinderopvang.

Minister, u voert nu een getrappt systeem in, met een basissubsidie. Wat is die basissubsidie trouwens? Waar dient die voor? Dat is niet helemaal duidelijk. Misschien kunt u daar straks op antwoorden. De tweede trap is de kinderopvang die gesubsidieerd wordt om inkomensgebonden te werken. Daar is de voorwaarde aan verbonden dat er een absolute voorrang geldt voor werkende ouders. Dat betekent eigenlijk dat de deur van de gesubsidieerde kinderopvang, die nu ook voorrang kan geven aan niet-werkende ouders, nog meer gesloten wordt voor mensen die geen vaste jobs hebben of op een bepaald moment niet werken, mensen die onregelmatige loopbanen hebben. De deur voor de democratisering wordt hier nog meer gesloten.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw Vogels, we zitten vaak op dezelfde lijn. We delen vaak dezelfde bekommernis.

Mevrouw Mieke Vogels: Maar hier niet.

Mevrouw Vera Van der Borgh: In dit verhaal is dat inderdaad niet het geval.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat is nu het verschil tussen de liberalen en de groenen, mevrouw Van der Borgh.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik ben blij dat er nog een verschil is. Anders zouden we allemaal tot dezelfde partij behoren, wat natuurlijk ook niet de bedoeling is.

Ik deel wel uw bekommernis dat er aandacht moet zijn voor de zwakkeren. Het is heel belangrijk dat de kinderen van kansarmen vrij snel op een of andere manier, vanaf dat ze baby of peuter zijn, een zekere attitude kan worden aangeleerd. Daar heb ik geen probleem mee.

Tijdens de hoorzittingen heb ik het voorbeeld aangehaald van de Brusselse organisatie BABOES. Onze visie is dat kinderopvang er in de eerste plaats moet zijn om mensen de mogelijkheid te geven arbeid te verrichten. Dat is een heel belangrijk element in het verhaal van kinderopvang. U zegt dat er te weinig aandacht is voor de zwakkeren. Daar ben ik het niet helemaal mee eens. Er bestaan voorrangregels die ook slecht kunnen uitdraaien voor werkende ouders die echt nood hebben aan opvang. Soms kunnen zij door die voorrangregels niet terecht in een bepaald kinderopvanginitiatief. Ook voor dat probleem

moet een oplossing komen. Ik ben het probleem dat u genegen bent ook wel genegen, maar zou om die reden toch eerder naar andere oplossingen zoeken, zoals BABOES.

Mevrouw Mieke Vogels: Die oplossingen staan in het decreet, in de derde trap. In de derde trap krijg je nog extra middelen om met kansarmen te werken en aan een soort van opvoedingsondersteuning te doen. Alleen, mevrouw Van der Borgh – en dat is het verschil in mening tussen u en mij en tussen diegenen die het decreet zullen goedkeuren en tussen mijn partij – vind ik het erg dat dat erbovenop komt, in de derde trap. Mijn voorstel is dat kinderopvang toegankelijk moet zijn voor iedereen. De kinderopvanginitiatieven die gelegen zijn in zorgregio's, waar veel kansarmen of anderstalige kinderen wonen, moeten een grotere enveloppe krijgen zodat ze meer ruimte hebben om kansarme kinderen – ook van werkende ouders – op te vangen. Dat stel ik voor in de plaats van dat getrap systeem.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw Vogels, u hebt toch ook gelezen dat bij het bepalen van de programmatie specifiek met die realiteit rekening wordt gehouden. Er staat uitdrukkelijk in het decreet dat de programmatie rekening moet houden met de aanwezigheid van kwetsbare groepen.

Mevrouw Mieke Vogels: Ja, natuurlijk staat dat in het decreet. Maar in het decreet staat ook dat de gesubsidieerde opvang in de eerste plaats voorrang moet geven aan werkende ouders. Ik heb u daarnet de cijfers gegeven van het gebruik van de kinderopvang vandaag. Dat zal niet wijzigen met dit decreet. Echt niet. Integendeel, de voorwaarden worden stringenter. Je moet absoluut voorrang geven aan ouders die werken. Dat is strenger dan vandaag. Voor de rest zal het afhangen van de bijkomende middelen en de transitie naar later. Op dit moment is er absoluut geen bijkomende toegang gegarandeerd. Dat opent absoluut geen perspectieven voor kinderopvang zoals mevrouw De Vits en zoals de Nationale Vrouwenraad dat graag zouden hebben.

Daarmee kom ik bij mijn volgende punt. U hebt gekozen voor het systeem van trappen: basissubsidie, daarbovenop de gesubsidieerde, en daarbovenop de kansarme. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen, de mentaliteit van de Vlaamse administratie kennende, dat dit opnieuw tot ongelooflijk veel bijkomende regeltjes zal leiden. Kinderdagverblijven moeten bewijzen dat ze gedurende zoveel dagen zoveel kansarme mensen hebben opgevangen, dat ze gedurende zoveel dagen aan die en die voorwaarde hebben voldaan. Ik heb de indruk dat we met dit ontwerp van decreet ook daar geen omslag maken. Integendeel, we gaan verder met het systeem van alsmaar meer regeltjes.

Het is trouwens ook tekenend dat het hoofdstuk over handhaving behoorlijk uitgewerkt is. Het Pluralistisch Platform Jeugdzorg (PPJ) merkte volledig terecht op dat er in dit ontwerp van decreet geen enkele incentive staat voor kinderdagverblijven die het goed doen, die creatief willen zijn. Neen, alles wordt in regeltjes gegoten. De angst regeert om het goed te doen, de angst om de controle regeert.

Natuurlijk zijn die normen niet allemaal Vlaams, maar ik zie vandaag dat mensen die met kinderopvang bezig zijn, steeds meer schrik hebben dat ze door Kind en Gezin op de vingers zullen worden getikt omdat dit of dat regeltje niet in orde is.

Minister Jo Vandeurzen: Ook daar ben ik het niet helemaal mee eens. Ik heb deze morgen al toegelicht dat het luik rond het toezicht inderdaad een expliciet luik is. Dat is ook nodig, want tot op dit ogenblik is dat in de welzijnsreglementering echt een probleem. We zijn op dat vlak in ons beleidsdomein niet helemaal geëquipeerd zoals dat in de milieu- en andere wetgeving wel het geval is.

Er staan inderdaad een aantal zaken in geregeld, afgestemd met het advies van de Raad van State en de Privacycommissie. Dat moet helemaal niet beschouwd worden als illustratie van een repressief beleid. Dat is gewoon een coherent geheel van decretale regels, die moeten toelaten dat je een normale handhaving kunt organiseren, wetende dat je evenwichten moet

zoeken tussen de privacy van de gezinswoning, de legitimatie van degene die toezicht houdt enzovoort. Ook het proportionaliteitsbeginsel heeft men daarin zeer zorgvuldig afgewogen.

Het is natuurlijk ook de bedoeling dat we de initiatiefnemers vanuit Kind en Gezin een grote klantvriendelijkheid en service aanbieden. Ik denk bijvoorbeeld aan de registraties: wie verblijft er? Wat moet er aan documentatie worden overgemaakt als het gaat over inkomensgerelateerde systemen? Hoe moet je dat berekenen? We gaan ervoor zorgen dat dat veel klantvriendelijker en administratief eenvoudiger kan. Dat zal bijvoorbeeld ook betekenen dat daarvoor een online applicatie moet zijn, zodat de organisatoren dat niet allemaal manueel en met allerlei formulieren moeten doen. We gaan proberen om dat op een andere manier in de back office te organiseren. Dat zal een grote service betekenen ten aanzien van de organisatoren.

Het zal ook nodig zijn dat vanuit de administratie en Kind en Gezin een groot inlevingsvermogen aan de dag wordt gelegd bij die hele beweging die de verschillende initiatieven moeten maken en waar overgangstermijnen voor zijn. We zullen dat met de sectoren moeten afspreken. Dat zal dus betekenen dat men ondersteunend zal moeten zijn. Men moet dat op zo'n manier doen dat we zo veel mogelijk mensen aanmoedigen en kansen geven om de mogelijkheden die er zullen zijn, maximaal te grijpen.

Dat er een verschil zal blijven tussen de rol van de Zorginspectie en die van Kind en Gezin, is u wellicht zeer goed bekend. Er is een heel duidelijke afspraak. Dat geldt trouwens voor alle agentschappen in het departement. De Zorginspectie heeft een inspecterende rol en is niet de begeleider. Daarvoor zul je inderdaad een beroep moeten doen op de diensten van Kind en Gezin. Dat zal daar ook een personeelsbeleid veronderstellen dat die rol ook ten aanzien van deze sector op een goede manier kan opnemen.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb het niet zozeer over de handhaving, die absoluut nodig is. Ik heb het wel over de tientallen kleine regeltjes waar kinderdagverblijven mee geconfronteerd worden.

Ik denk bijvoorbeeld aan gezonde voeding. Ik ken kinderdagverblijven waar mensen jaren met veel overtuiging en liefde gekookt hebben. Nu komen er plots allemaal regeltjes: verse groenten, geen zoete dingen enzovoort. Er zijn eindeloze lijstjes. Waartoe dient dat? Kinderen tussen 1 en 2 jaar hebben wat suiker nodig. Er bestaat ook zoiets als stevia, een gezond zoetmiddel. De mensen koken nu met angst, om alles goed te kunnen doen. Het doodt de creativiteit en het enthousiasme van mensen om te werken.

Ik geef een ander voorbeeld. Een kinderdagverblijf krijgt als opmerking dat kinderen 20 minuten op het potje zitten en dat het te lang is. De verantwoordelijke zegt dat er inderdaad één kindje is dat voor het middagdutje naar de grote wc gaat en dat het soms wat duurt. Als je het kind die tijd niet geeft, dan poept het in zijn pamber en ligt het twee uur in bed met een kakbroek. Moet Kind en Gezin zich met die dingen bezighouden, minister? Daar gaat het over. De mensen voelen zich vandaag permanent bekeken door een 'big brother'. Daar heb ik het over en daar heeft ook het Vlaams Welzijnsverbond het over.

Mevrouw Van der Borgh heeft vanmorgen het Vlaams Welzijnsverbond geciteerd uit een andere paragraaf. Het Vlaams Welzijnsverbond vraagt om te stoppen met die betutteling. Geef vertrouwen aan mensen die met kinderopvang bezig zijn. Zorg voor sociaal ondernemen waar een sociaal ondernemer ook verantwoordelijkheid kan nemen. Stop met die regelneverij. Ik heb het niet over handhaving in gevallen waar het de spuigaten uitloopt.

Ik kan zo nog tien voorbeelden geven. Is het zo'n soort controle die u wilt? Ik vrees het want ik zie in dit ontwerp van decreet geen enkel element waaruit blijkt dat het op een andere manier zal gebeuren. Dat is een gemiste kans.

Ik wil ook nog iets zeggen over de betaalbaarheid. Het is er hier al vaak over gegaan en dat is ook logisch. Er zijn al heel wat problemen geweest: lange wachtlijsten, zelfstandige kinderdagverblijven die over kop gingen. Minister, u zei altijd: er wordt aan gewerkt, er komt

een nieuw decreet voor de kinderopvang en dan zal het beter gaan. Tijdens de hoorzitting en tijdens de commissievergadering heeft iedereen naar financiële simulaties gevraagd. Wat kost dat? Als je het over een transitie hebt, dan moet je minstens weten hoeveel geld je hebt en hoe snel je je omslag kunt maken. Er is nooit een antwoord op gekomen.

Ik vind het een beetje erg dat u zich erover beklaagt dat UnieKO zelf begonnen is met een in mijn ogen goed onderbouwd dossier waarin ze aantonen wat de kost is van de kinderopvang per dag en per kind. Het is niet alleen het gevolg van het decreet Kinderopvang, maar ook het gevolg van het paritair comité 33, het gevolg van de voorwaarden van het Federaal Voedselagentschap en waarschijnlijk ook voor een deel het gevolg van dit nieuwe decreet. Als op een bepaald moment alle kinderdagverblijven vergunningsplichtig worden en aan dezelfde voorwaarden moeten voldoen als de gesubsidieerde sector nu, dan betekent dat dat de vierkante meters die nu in de VIPA-normering staan en die een vergunningsvoorwaarde zijn voor de gesubsidieerde kinderopvang, ook op de zelfstandige kinderdagverblijven van toepassing worden. Het Kwaliteitsdecreet bijvoorbeeld zal ook op de zelfstandige kinderdagverblijven van toepassing zijn. U zegt dat er een transitieperiode is.

Minister, u zegt dat dit decreet uiterlijk op 1 januari 2015 in werking treedt. De kern van dit ontwerp van decreet is toch dat vanaf nu iedereen een vergunning zal moeten hebben. Als u nu zegt dat u dat nog niet in uitvoering wilt laten gaan, wat dan wel?

Minister Jo Vandeurzen: We kunnen blijven herhalen dat het ontwerp van decreet ten laatste in 2015 uitwerking zal krijgen. Een van de bepalingen van het ontwerp van decreet is dat iedereen wordt geacht te starten met een vergunning en dat er overgangsmaatregelen kunnen worden genomen, waarin termijnen worden bepaald wanneer men aan bepaalde voorwaarden moet voldoen. Dat zal langer moeten zijn dan 2015. Daarover kan absoluut geen discussie bestaan.

Het heeft totaal geen zin om aan simulaties te beginnen werken als je niet weet wat het kader en de finaliteit van de kinderopvang is, en welke soorten kinderopvang je wilt laten evolueren. Dat moet je eerst vastleggen. Uiteraard zullen we die simulaties maken en dat moet een tegensprekelijk debat zijn. Ik maak me geen enkele illusie, er zullen er geregeld opduiken in de media en de commissie. We zullen het debat met de sector voeren, maar natuurlijk eerst nadat uw parlement zich heeft uitgesproken over wat de werkvormen zullen zijn in de kinderopvang waarop we in de toekomst zullen inzetten.

Dat is de logische gang van zaken. Ik heb totaal geen probleem met het feit dat een beroepsorganisatie die de belangen van zelfstandige onthaalouders vertegenwoordigt simulaties maakt, integendeel. We hebben hen juist gefinancierd en versterkt om hen toe te laten hun rol als belangenbehartigende organisatie op te nemen. Dat vind ik geen probleem. Ik vind het alleen wat klein om dat te doen twaalf uren voor een ontwerp van decreet in het parlement wordt besproken zonder wederwoord of tegensprekelijkheid, en op een moment dat ik denk dat ook de zelfstandige sector vragende partij is om een ordentelijk decretaal kader te krijgen waarin de kinderopvang zich kan ontwikkelen. Ik vind het een heel eigenaardig signaal.

Ik heb mensen gezien uit allerlei sectoren, met heel veel vragen over hoe het zal worden geconcretiseerd. Ze hadden altijd een fundamentele boodschap: ga door en zorg dat er een decreet komt waarin we de uitvoeringsbesluiten kunnen bediscussiëren. Weet dat er ook financiële verwachtingen bij zullen zijn. Ik heb nergens gehoord dat ik moet stoppen met het ontwikkelen van een decretaal kader voor de kinderopvang, integendeel.

We moeten deze stap zetten en dat zal uiteraard veel overleg vragen, maar het is een onvermijdelijke, logische cascade. Mevrouw Vogels, u doet meewarig over transitie, ik denk dat die heel belangrijk zal zijn. We moeten dat zo zorgvuldig mogelijk doen. We moeten ervoor zorgen dat dat in overleg met de betrokken actoren op een grondige manier wordt voorbereid. U zult mij daar nog vaak over ondervragen, maar eerst zal uw parlement worden gevraagd zich uit te spreken over de kaders. Dan beginnen we aan de volgende stap.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, we zullen het er niet over eens geraken vandaag. Het een kan niet zonder het ander. Je schept een kader, maar je moet ook weten wat dat kader kost. Dat de zelfstandige kinderdagverblijven dat doen, heeft natuurlijk ook veel te maken met het feit dat het water hen tot aan de lippen staat. Ik heb u in het verleden herhaaldelijk gevraagd waarop de inkomensgebonden bijdrage, die nu aan zelfstandige kinderdagverblijven wordt gegeven en ondertussen 29 euro per dag en per kind bedraagt, is gebaseerd. Is dat gebaseerd op een reële kostenberekening? U hebt altijd gezegd dat het is gebaseerd op uw budgettaire ruimte.

Wat blijkt nu? Los van het ontwerp van decreet kinderopvang worden het paritair comité 331 en de extra normen in het kader van het Federaal Voedselagentschap van kracht. Als u niet snel iets aan de zelfstandige kinderopvang doet, zullen de inkomensgebonden plaatsen, die nu al zeer precair zijn, verdwijnen. In het verleden heb ik cijfers opgevraagd. Voor de twee plaatsen die worden gecreëerd, verdwijnt er een. Uw idee van een per vijftig kinderen zal dan absoluut niet worden gerealiseerd.

Minister, ik heb even voor u gerekend, want als u het niet doet, zal ik het doen. Interessant is dat die 41,48 euro van UnieKO ongeveer 10 euro onder de subsidie per dag per kind van de gesubsidieerde sector ligt. Het is interessant om daar ook een wederkerig debat over te hebben. Hoe komt het dat de gesubsidieerde sector 52 euro per dag en per kind nodig heeft?

We zouden vragen kunnen stellen over de bezettingsgraad bijvoorbeeld. UnieKO gaat uit van een bezettingsgraad van 80 procent, 220 dagen opvang per jaar. Ik denk dat het heel interessant is om dat wederkerig debat te voeren. Misschien kunnen er wel efficiëntiewinsten worden geboekt in de gesubsidieerde sector zonder in te boeten op kwaliteit en kan dat geld worden gebruikt om de lat al een klein beetje meer gelijk te leggen tussen de gesubsidieerde en de zelfstandige opvang.

Ik heb eens een berekening gemaakt. Op dit moment zijn er 12.591 inkomensgebonden plaatsen. Als je het verschil uitrekent tussen de 29 euro die ze vandaag krijgen en de 42 euro, wat de reële kostprijs is, dan kom je op ongeveer 13 euro. Dat vermenigvuldig je met 220 dagen. Dan kom ik op 36 miljoen euro. Met andere woorden, als u de huidige inkomensgebonden plaatsen wilt behouden en veiligstellen, dan hebt u meer dan 30 miljoen euro nodig. Dat is niet om uit te breiden, maar alleen om te behouden wat er is.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik denk dat het niet correct is om de berekeningen die de ene maakt, zomaar te aanvaarden als zijnde het 'acquis'. Daar moet over worden gediscussieerd. Daar zitten een aantal hypothesen in. Dat debat moet worden gevoerd.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat debat vragen wij al maanden.

Minister Jo Vandeurzen: Mag ik even?

Ten tweede is het juist dat we niet moeten wachten tot 2015-2016 om stappen te zetten in de financiering van een aantal sectoren, het IKG-systeem bijvoorbeeld. Dat hebben we trouwens ook niet gedaan. We hebben dat in 2011 al een stuk opgetrokken en we zullen dat moeten blijven doen. We zullen niet zomaar kunnen zeggen dat we wachten tot het grote moment. We zullen een aantal zaken moeten laten evolueren, ook op de korte termijn. Ik denk dat u daarin gelijk hebt. Het is belangrijk dat we die initiatieven nemen.

Ten derde zijn er geen onderhandelingen over een cao. De bestaande arbeidsvoorwaarden moeten worden toegepast. Pas als er over een nieuwe cao zal zijn onderhandeld, zullen we in een nieuw kader zitten. Het is duidelijk dat die onderhandelingen zich maar kunnen beginnen te ontwikkelen op het moment dat we voldoende duidelijkheid hebben over de uitvoeringsbesluiten, de 'moules', waarin de initiatiefnemers terecht zullen komen en waarin dan over de arbeidsvoorwaarden tussen de partners zal worden gesproken. Ze zullen dan ongetwijfeld ook kijken naar de bevoegde overheden om te weten wat de financiële repercussies daarvan kunnen zijn.

Ten vierde: wie heeft ooit beweerd dat we geen kritische vragen over efficiëntiewinsten moeten stellen aan de gesubsidieerde sector? Dat is maar evident. Wat denkt u dat ik doe als ik de sectoren uit Welzijn en Zorg bij mij ontvang of als we gesprekken hebben? Uiteraard moeten wij dat gesprek voeren. Ook daar zullen inderdaad een aantal zaken moeten worden bekeken. We gaan niet voor elke functie van dertig plaatsen een staffunctie organiseren of iets dergelijks. Je zult een debat moeten voeren over de schaal en over de efficiëntie. Ik zie niet goed in waarom we zouden doen alsof dat een taboe is. Dat debat zal ook moeten worden gevoerd.

Mevrouw Mieke Vogels: Er zal nog veel debat gevoerd worden. Ik vind het in elk geval een verdienste van UnieKO dat het die voorzet heeft gegeven en dat dit debat eindelijk op gang wordt getrokken. Het is zo lang ondoorzichtig geweest wat de reële kostprijs is. De ingewikkeldheid van het landschap maakt ook die ondoorzichtigheid steeds groter. Ik vind het belangrijk dat UnieKO deze voorzet doet. Voorzitter, het zal niet de laatste keer zijn dat we hierover spreken. Ik denk dat het heel interessant is om die voorzet in de commissie verder te bekijken en te bekijken hoe het parlement voor een stukje de uitvoering van het decreet mee kan sturen.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik wil er gewoon op wijzen dat al andere organisaties die berekening hebben gemaakt, maanden geleden al, en die kwamen ook op 40 euro uit. Dat is geen nieuw element. Ik wilde alleen maar aankaarten dat ik het jammer vind dat UnieKO het nodig vindt om dat vandaag aan te kaarten, vooral omdat er in de stijging van die kostprijs zeer weinig zit ten gevolge dit decreet.

Mevrouw Mieke Vogels: Ze hebben ook niet gezegd dat dat ten gevolge van het decreet is. Het is trouwens altijd gemakkelijk op de pianist te schieten. Het zal wel zijn dat u andere berekeningen hebt gezien van uw bevriende organisaties, maar ik heb die niet gezien. Voor mij zijn dit de eerste berekeningen.

Ik wil nog een stapje verder gaan. Minister, u zegt altijd maar dat er uitbreiding zal komen. Ik heb eens gekeken in het jaarrapport van Kind en Gezin. Van 2010 zegt men dat er 86.574 plaatsen zijn in de voorschoolse kinderopvang. In datzelfde jaar zegt de administratie Planning en Statistiek (APS) dat er 37 plaatsen op 100 kinderen zijn ingevuld.

Dat ligt boven de Barcelonanorm, maar is nog een eindje verwijderd van de 50 plaatsen per 100 kinderen die u wilt realiseren tegen 2016. Als ik daar eenvoudigweg de regel van drie op toepas, dan kom ik uit op 30.418 extra plaatsen om dat doel te bereiken. In 2010 kwamen die 37 plaatsen op 100 neer op 86.574 plaatsen in de voorschoolse opvang. Dat zegt Kind en Gezin in zijn jaarverslag. Er zijn dus 30.000 extra plaatsen nodig.

Er zullen wel plaatsen bij zijn gekomen in 2010 en 2011. Toen had u respectievelijk 5,6 en 5 miljoen euro voor uitbreiding. Dit jaar had u meer, namelijk 22 miljoen euro, dankzij de omvorming van de jobkorting. Ik zie echter niet in hoe u tegen 2016 voor 50 kinderen op 100 in kinderopvang kunt voorzien. Zelfs vorige week hebt u, naar aanleiding van ons debat hier over de kinderopvangplaatsen in Brussel, opnieuw een persmededeling uitgegeven waarin u stelt dat de Vlaamse Regering verder investeert en tegen 2016 voor 50 kinderen op 100 in een plaats zal voorzien. Ten eerste: is dat genoeg? Dat weet ik niet. Waar komt dat vandaan? Ten tweede: waar gaat u dat geld halen? Als ik dat bereken, op basis van die 40 euro, dan kom ik aan 277 miljoen euro extra. Ik snap uw berekening dus niet. U moet het mij eens uitleggen.

Minister Jo Vandeuren: Mevrouw Vogels, ik vind het wel jammer dat het nu gaat over een aantal cijfers, terwijl we dan het best documenten bij ons hebben. Nu zitten we op iets meer op 48 procent. Volgens de berekeningen van Kind en Gezin hebben we nog 3000 plaatsen te gaan tegen 2016. Dat is het getal waarvan we nu uitgaan. Dan houden we ook nog rekening met de voorspelde nataliteit. Ik denk dat we het best eens aan tafel gaan zitten om uw cijfers eens uit te vlooiën, maar voornoemde cijfers zijn de cijfers waarop wij ons baseren. Zoals gezegd, ook dit jaar zal er opnieuw een uitbreidingsbeleid zijn dat zich zal voltrekken. We zullen proberen dat de volgende jaren vol te houden.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, dit is toch niet ernstig. Ik heb deze cijfers uit een interview van 2010 met u in Weliswaar. In dat interview hebt u gezegd dat u op dat moment 37 plaatsen voor 100 kinderen had, dat u er weliswaar nog niet was. Hoe kan het dat u dan nu zegt dat u nog maar 3000 plaatsen te gaan hebt? Ik begrijp dat helemaal niet.

Ik zal dat verder uitspitten. De regel van drie is de regel van drie. Het kan niet dat u in 2010 nog 30.000 plaatsen nodig had en dat u vandaag beweert dat het over nog 3000 plaatsen gaat. Sorry, maar u maakt de mensen blaasjes wijs. U maakt de mensen die nu op de wachtlijst staan, de jonge mensen die nu op zoek zijn naar kinderopvang, blaasjes wijs, want in 2016 zult u niet voldoende plaatsen hebben om die wachtlijsten weg te werken. Ik zie niet in hoe u dit kunt doen, maar ik zal een interpellatieverzoek indienen. Dan kunnen we het daar verder over hebben in de commissie en de cijfers naast elkaar leggen.

Er is hier al heel veel gezegd over onthaalouders en de draagkrachtmeting. Ik vind dat het zoveelste voorbeeld van dat regelen en procedures maken. Onthaalouders zijn er al dertig jaar. Dat loopt al dertig jaar goed. Wie kan het best hun draagkracht meten? Dat zijn de ouders die hun kinderen 's morgens brengen en 's avonds gaan halen. Zij zien die onthaalouder bezig. Ze zien of die dat goed of niet goed doet. Waarom gaan we nu in godsnaam een draagkrachtmeting laten doen door een externe? Mijnheer Dehaene, in het commissieverslag lees ik dat u dat een goede zaak vindt. U stelt dat men niet alleen de draagkracht zal meten van de onthaalouder, maar ook van de kinderen. Telkens als die onthaalouder een nieuw kind krijgt, moet er met andere woorden een nieuwe meting komen. Het ene kind is immers het andere niet. Zeven huilende baby's, dat is iets anders qua draagkracht dan zeven spelende peuters, of peuters die een half uur op hun potje zitten.

Waar zijn we mee bezig? Gaan wij elke keer opnieuw die draagkracht meten?

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Vogels, u hebt zelf gezegd dat we voor de jonge kinderen extra inspanning moeten doen, dat er meer begeleiders moeten zijn. U wilt minder kindjes per begeleider. U hebt, denk ik, ook gezegd dat we moeten investeren in de jongste kinderen. Eén element daarin – maar dat moet verder uitgeklaard worden – lijkt mij dat als je alleen de jongste kinderen opvangt, er een ander aantal mogelijk is dan als je alleen maar kinderen van 2,5 jaar opvangt. Als je kindjes opvangt met een handicap, heb je een andere draagkracht dan bij kindjes zonder handicap. Er zijn dus perfect een aantal zaken naar voren te schuiven die een meting geven van hoeveel kindjes er kunnen worden opgevangen. En ja, het zal inderdaad een flexibel systeem moeten zijn.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik zie dat niet zitten, mijnheer Dehaene. Ik weet dat we tijdens de hoorzittingen aan de heer Jan Peeters van het Expertisecentrum voor Opvoeding en Kinderopvang (VBJK) hebben gevraagd waaraan hij dacht. Hij kwam niet verder dan het aantal vierkante meters buitenruimte en binnenruimte. Mevrouw Turan vraagt terecht om dan alstublieft ook rekening te houden met de stedelijke realiteit, want in de stad kost een huis met een tuin stukken van mensen. Er zijn heel veel kinderen in de stad die nooit een tuin hebben omdat ze op een appartement wonen. Houd daar dus rekening mee.

We moeten aandacht hebben voor de stedelijke realiteit, zowel wat betreft het aantal plaatsen als wat betreft de demografische evolutie. Wat betreft het aantal plaatsen moet u, minister, rekening houden met de kostprijs van een kinderopvangplaats. Die ligt in de stad hoger, net als in Vlaams-Brabant. U zult dit op een andere manier moeten organiseren dan vandaag. De inkomensgebonden kinderopvang blijkt vandaag vooral in West-Vlaanderen te floreren en misschien ook voor een deel in Limburg, maar zeker niet waar de noden het grootst zijn: rond Brussel, in Antwerpen en in de grote steden.

Ik vind in het ontwerp van decreet veel te weinig de lokale invalshoek terug. Mevrouw Van der Borgh't zei al dat het lokaal sociaal beleid verder wordt afgebouwd. Tot nu toe kon het lokale bestuur nog een opportuiniteitsadvies geven voor het al dan niet vergunnen van een

kinderdagverblijf. Ook dat is geschrapt. Er wordt weinig of geen rekening gehouden met het lokale bestuur, dat veel dichterbij de bevolking staat, om kinderopvang op maat te creëren.

Voorzitter, wij zullen dit ontwerp van decreet niet goedkeuren, maar dat had u al begrepen. (*Applaus bij de oppositie*)

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik wil iedereen bedanken voor het debat. Als dit ontwerp van decreet wordt goedgekeurd, zetten wij een belangrijke stap. Ik besef natuurlijk, samen met u, dat er nog veel werk op de plank is. Het zal een intense oefening worden om dit allemaal geleidelijk aan in uitvoeringsbesluiten om te zetten en te implementeren.

De berekeningen die worden gemaakt bij Kind en Gezin volgen, voor alle duidelijkheid, niet helemaal de regel van drie. Er is een wetenschappelijke onderbouw voor de capaciteitsberekeningen.

Wij moeten nog heel wat investeren in kwaliteit en uitbreiding. Dat moeten we de volgende jaren geleidelijk aan doen. Hoe dan ook, hier ordenen we het landschap in een sector die velen heel dierbaar is in Vlaanderen. Ik ben ervan overtuigd dat we met dit decreet in staat zullen zijn om dit, binnen het Europese kader dat onze manier van organiseren deels mee bepaald, op een goede manier op te pakken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1395/5*)

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 2. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1395/6*)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 3 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot vervanging van artikel 8. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1395/6*)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 9 tot en met 37 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – Syntra Vlaanderen" – 1425 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – Syntra Vlaanderen".

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, minister, collega's, mijn fractie benadrukt dat het SYNTRA-netwerk voor het ondernemerschap en de Vlaamse kmo's erg belangrijk is. Elk jaar maken ongeveer 100.000 cursisten gebruik van het aanbod van SYNTRA. Dat is goed voor meer dan 7 miljoen uren opleiding. Ongeveer 80 procent betreft ondernemersopleiding. Ook de leertijdopleidingen leiden voor een groot gedeelte naar ondernemerschap. Nochtans hebben wij soms de indruk dat SYNTRA in het Vlaams onderwijs- en opleidingsbeleid wat wordt onderschat.

Het nieuwe decreet garandeert de toekomst van SYNTRA in een gewijzigd opleidings- en arbeidsmarkt landschap en aangepast aan een gewijzigde Europese regelgeving. In een arbeidsmarkt waar de mismatch tussen opleiding en jobaanbod en het aantal knelpuntberoepen toenemen is het belangrijk om op een innovatieve manier opleidingen op de markt te brengen. Het nieuwe decreet schept daarvoor de nodige ruimte. Samenwerking met andere organisaties zoals de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), waar men met wachtlijsten kampt, maar ook met andere openbare en private opleidingsverstreckers, is een centraal aandachtspunt, dat ook wordt geregeld in het nieuwe decreet.

De markt laten spelen waar het wenselijk is en tegelijkertijd een stabiel en kwalitatief hoogstaand opleidingsaanbod verzekeren, is een delicate evenwichtsoefening, waarbij de Europese regelgeving moet worden gevolgd. Met dit decreet worden in elk geval de continuïteit en de kwaliteit van de bestaande SYNTRA-opleidingen gegarandeerd. SYNTRA kan bovendien innovatief inspelen op de vragen naar opleiding vanwege de arbeidsmarkt. Dat laatste is altijd de sterkte geweest van het SYNTRA-netwerk, dat altijd goed heeft kunnen inspelen op nieuwe opleidingsbehoeften van de verschillende sectoren. Ook dat wordt gegarandeerd door het nieuwe decreet. Wij vinden dit daarom een heel belangrijk decreet en zullen het dan ook goedkeuren.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister, collega's, toen dit ontwerp van decreet in de commissie werd aangekondigd, waren wij aanvankelijk zeer tevreden. Wij gingen ervan uit dat men eindelijk de private opleidingsverstreckers een evenwaardige plaats op de markt van de opleidingen zou gunnen en men eindelijk zou uitgaan van een vraaggestuurde subsidiëring van een aantal ondernemerschapopleidingen. Maar onze fractie heeft steeds de indruk gehad dat een aantal meerderheidspartijen proberen het aandeel van de private opleidingsverstreckers op de Vlaamse opleidingsmarkt proberen te minimaliseren. Ons vermoeden werd tijdens de commissiebespreking bevestigd, waar amendementen door de meerderheid werden ingediend. In die amendementen werden immers de opleidingen van notaris-, apotheker- en tandartsassistent uitgesloten van de kwalificering van het ondernemerschapstraject, wat neerkomt op een beknotting van het werk van de private opleidingsverstreckers.

Ook de algemene procedure van de screening van opleidingen bemoeilijkt het werk van de private opleidingverstreckers. Er komt een screeningscommissie waarin ook de sociale partners zullen zetelen. Wij vermoeden nu al dat die straks een eerder protectionistische houding zal aannemen bij het al dan niet toestaan van nieuwe opleidingen door private opleidingsverstreckers. Wij vernamen uit goede bron dat men bij de aanvang alle opleidingen wou laten screenen, maar dat men daarop is teruggekomen en enkel de opleidingen van de private opleidingverstreckers wil laten screenen. Bijkomend wil men daartoe in een vrij ingewikkelde procedure voorzien waarbij alles in een beperkte periode moet worden afgehandeld. Wij vrezen dat dit de rechten van de private opleidingsverstreckers zal beknotten.

Bijkomend zijn we ook nog altijd van oordeel dat er in het huidige aanbod van SYNTRA een aantal opleidingen voor discussie vatbaar zijn. We denken onder andere aan de opleiding voor administratief bediende, voor boekhouder of voor specifieke programma's voor computerprogrammeurs. Die moeten niet alleen aan SYNTRA worden toegewezen, de markt zou daarvoor vrij moeten zijn.

Er zijn in de volledige lijst van SYNTRA ook een heel aantal specifieke opleidingen, waarbij we ons toch de vraag kunnen stellen of die moeten worden gesubsidieerd met overheidsgeld. We zien onder andere de opleiding voor het maken van gitaren met nylonstrings of het maken van akoestische gitaren. Dat zijn allemaal gesubsidieerde opleidingen, wij stellen ons daar toch vragen bij.

We blijven erop hameren dat de private opleidingsverstrekkers een eerlijke kans moeten krijgen. Dat impliceert dat SYNTRA de regierol die het nu krijgt toegewezen, correct speelt. We hopen uiteraard dat de Vlaamse Regering daar in de toekomst op zal toezien. We hopen zeker dat er geen spitstechnologie op poten wordt gezet, door met open of gesloten tenders te werken, via de oprichting van private vzw's door SYNTRA, die dan opnieuw de rechten van de private opleidingsverstrekkers beknotten.

De financiering van SYNTRA vinden we wel een positief verhaal. Zeker wat de kleinere SYNTRA's betreft als die van Brussel, vinden we het positief dat het financieel gewijzigd kader verzekerd is tot 2017.

We hebben een kleine bekommernis bij de timing van het ontwerp van decreet. Opdat het op 1 september van kracht zou kunnen worden, moeten de private opleidingsverstrekkers zich nu reppen om alles te screenen qua opleidingen. We vrezen dat aan de screeningscommissie een zeer zware taak wordt toebedeeld om alles tijdig klaar te krijgen.

Wij onthouden ons dus opnieuw bij de stemming over dit ontwerp van decreet, zeker gelet op de amendementen die nog door de meerderheid zijn ingediend, en die opnieuw de rechten van de private opleidingsverstrekkers beknotten. Dank u.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Peeters, dat is toch een misvatting. U hebt gelijk dat er vier opleidingen zijn, maar die vier worden op de private markt niet aangeboden. Als wij morgen zouden zeggen dat SYNTRA dat niet doet, is dat er niet. Als die morgen wel in de markt worden aangeboden, kan elke private arbeidsmarktspeeler vragen naar de screening. Als aan de vijf voorwaarden wordt voldaan, is het niet meer Dienst met Afzonderlijk Beheer (DAB) maar dienst van algemeen economisch belang (DAEB). Ik denk dat we een compleet juiste en correcte manier van werken hebben.

Als u dat wenst uit te sluiten, mag u mij uitleggen waar in de markt notarisassistenten of tandartsassistenten kunnen worden opgeleid. Dan hebt u een gat in de markt en zijn er geen assistenten. U zit hier fout. U zegt dat het geen goede manier van werken is. Daar ben ik het niet mee eens. Wij gaan ervan uit dat de ondernemingsopleidingen DAB zijn, maar dat de private sector op elk moment kan zeggen dat de markt die voldoende aanbiedt, en die dus moeten gaan van DAB naar DAEB. Dan wordt dat gescreend, nagegaan, opgevolgd enzovoort.

U stelt voor om nu rap alles te screenen. Dat zou een slechte manier van werken zijn, want dan is alles gescreend, maar wanneer screenen we het weer? Gaan wij dan bepalen dat de markt er is binnen drie of vier jaar? Ik geloof dan blijkbaar meer in de markt dan u, want ik geef de markt de kans om te zeggen dat iets niet meer DAB moet zijn maar DAEB en dat het dus in concurrentie moet treden. De markt mag zelf beslissen dat de screening er komt. En als er geen eensgezindheid is, komt het naar de Vlaamse Regering. Die werkwijze is juist sterker dan wat u voorstelt.

Ik ben blij dat u zich toch nog onthoudt, maar ik betreur het ook en ik denk dat u een verkeerde inschatting maakt.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik denk het niet. Eens te meer willen wij de rechten van de private opleidingsverstrekkers hier ten volle vrijwaren. Als men nu al zonder meer zegt dat bepaalde opleidingen uitgesloten zijn van de screening of automatisch door SYNTRA moeten worden behandeld, beknot men wat dat betreft al de rechten van de private opleidingsverstrekkers. U kunt wel zeggen dat ze op dit ogenblik niet worden aangeboden, maar het blijft zo dat ze nu zelfs de kans niet krijgen om ze aan te bieden.

Als de opleidingen die binnenkort op de markt zullen worden gebracht altijd zullen worden gescreend, stel ik me vragen bij de haalbaarheid. We zullen zien welke opleidingen aan de screening zullen voldoen.

Ik geef dit ontwerp van decreet het voordeel van de twijfel. We zullen ons onthouden. We vragen al lang een versoepeling van het decreet betreffende die opleidingen. We zijn echter nog niet volledig tevreden gesteld. We vrezen dat de rechten van de opleidingsverstrekkers alsnog te beperkt blijven.

Minister Philippe Muyters: Als een opleiding niet wordt aangeboden omdat er te weinig aanbod is of de markt hier niet voor zorg, moet de overheid die opleiding organiseren. SYNTRA Vlaanderen is daarbij de regisseur. Indien we dit niet zouden doen, zouden er morgen geen tandartsassistentes meer afstuderen.

Volgens mevrouw Peeters moeten we niet voor die organisatie instaan. De markt zal dat zelf wel organiseren. Dat betekent echter dat er ondertussen geen opleidingen zijn. Indien de markt zich op die manier wil organiseren, kan om een screening worden gevraagd. Indien er over het land verspreid voldoende aanbod is, zal dat uit die screening blijken.

Het lijkt me niet nodig hier verder op in te gaan. Mevrouw Peeters zal het altijd anders blijven zien. Indien we haar methodiek zouden volgen, betwijfel ik echter of in bepaalde richtingen morgen nog mensen zouden afstuderen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik moet eerlijk bekennen dat de opmerking van mevrouw Peeters me bijna van mijn stoel heeft doen vallen. Dit is, met alle sympathie en respect, gewoon een kwestie van slechte wil.

Ik zal even voorlezen wat haar fractiegenote, mevrouw Ceysens, in de commissie heeft verklaard: “Mevrouw Patricia Ceysens zegt dat haar fractie akkoord gaat met de opzet van het ontwerp van decreet. Voor haar fractie is het belangrijk dat de private opleidingssector zijn plaats in het geheel krijgt. Ook de vraaggestuurde subsidiëring van ondernemersopleidingen is een goede zaak. De Europese Dienstenrichtlijn wordt met dit ontwerp op een goede manier geïmplementeerd, wat binnen de Vlaamse context niet altijd gemakkelijk is.”

Dit citaat uit het commissieverslag spreekt voor zich. Indien ik me niet vergis, was mevrouw Peeters toen zelfs aanwezig. De privésector kan nog steeds in opleidingen voor die vier beroepen voorzien. Er kan worden gevraagd te screenen of SYNTRA Vlaanderen die opleidingen nog moet aanbieden. Indien het resultaat overduidelijk is, is er helemaal geen probleem.

Wat het standpunt van mijn fractie betreft, wil ik me aansluiten bij wat mevrouw Fournier namens de meerderheid heeft verklaard. Ik wil in elk geval nog eens het belang van SYNTRA Vlaanderen benadrukken. De sector heeft ons laten weten de voorbije jaren wat te zijn verwaarloosd. Met dit ontwerp van decreet wordt de sector in rechte hersteld en wordt het belang van het ondernemerschap en van de ondernemersopleidingen in Vlaanderen opnieuw onderstreept.

Het betreft een aanpassing die verband houdt met de Europese Dienstenrichtlijn. Als de Europese Dienstenrichtlijn ter sprake komt, wordt het altijd wat moeilijker. De Europese Commissie heeft de discussie over de DAB en de DAEB zelf voor zich uitgeschoven. Aangezien de Europese Commissie er niet in slaagde de knoop door te hakken, heeft ze dit punt naar de lidstaten doorgeschoven. Dit maakt het binnen die lidstaten dan weer wat moeilijker.

Een ander punt dat we zeer positief vinden, is de grote aandacht voor innovatie. Er is met betrekking tot de arbeidsprocessen en dergelijke in een subsidiëring voorzien.

Tijdens de commissiebesprekingen is nog wat discussie over de sanctiemogelijkheden gevoerd. Ik ben dit ondertussen nagegaan. De Raad van State maakt daar geen enkele opmerking over. Mevrouw Ceysens heeft dit punt toen aangekaart. Aangezien de Raad van State daar geen enkel probleem mee heeft, was die discussie in de commissie echter totaal overbodig.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik wil nog even kort repliceren op wat de heer Diependaele net heeft gezegd. Ik heb bij de aanvang van de bespreking verklaard dat we initieel tevreden waren met de komst van dit ontwerp van decreet. Na nalezing van de amendementen en na te merken dat nog bijkomende opleidingen aan de private opleidingsmarkt zullen worden onttrokken, hebben we onze bedenkingen geformuleerd.

We nemen hier hetzelfde standpunt als in de commissie in. We hebben ons onthouden bij de stemming over de amendementen die door de meerderheidsfracties zijn ingediend. We doen nu hetzelfde. Dit impliceert dat we ons ook over de totaliteit van het ontwerp van decreet zullen onthouden. Dit is niet strijd met wat in de commissie is gesteld.

De heer Matthias Diependaele: Het is net om die reden dat ik heb gezegd dat het om slechte wil gaat. Het spijt me verschrikkelijk, maar die opleidingen worden overduidelijk niet aan de private sector onttrokken. Die private sector kan die opleidingen nog steeds zelf aanbieden en een screening vragen. Op dat moment kan worden gekeken of de opleidingen aan de voorwaarden voldoen.

De opleidingen moeten ondertussen wel degelijk worden aangeboden. Dat is een noodzaak. Anders vallen we over enkele jaren zonder notaris-, dokters-, tandarts- en apothekers-assistenten. Als u dat niet wilt inzien, is dat slechte wil.

Minister Philippe Muylers: Ik wil benadrukken dat dit ontwerp van decreet goed doordacht is en ernstig besproken met de sector. Het bevat het nodige evenwicht en garandeert alle mogelijkheden voor de toekomst. We waarderen enorm het werk van SYNTRA. We willen dat ze dat blijven doen en geven tegelijk kansen aan de privésector.

De heer Diependaele vroeg of we konden bevestigen en in het verslag opnemen dat het enkel en alleen om die vier beroepen ging. Dat hebben we bevestigd.

U kunt in de plenaire vergadering natuurlijk altijd zeggen wat u te zeggen hebt, maar in de commissie ging de enige andere opmerking over de termijn van de sanctionering. Men vroeg of die termijn niet beter in het ontwerp van decreet werd vermeld. U had daar 100 procent gelijk in. De Raad van State heeft die beroepstermijn en -procedure ook niet gevraagd, in tegenstelling tot andere decreten. Ik geloof dat we voldoende antwoord hebben gegeven op uw vragen. Ik ben blij dat de meerderheid in de commissie zeer groot was. Ik hoop dat we hier straks ook op een zeer grote meerderheid kunnen rekenen om dit ontwerp van decreet goed te keuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1425/3)

– *De artikelen 1 tot en met 30 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor het leergebied informatie- en communicatietechnologie van de basiseducatie – 1471 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2**Algemene bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor het leergebied informatie- en communicatietechnologie van de basiseducatie.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1471/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor de opleiding Aanvullende Algemene Vorming van het studiegebied algemene vorming van het secundair volwassenenonderwijs – 1472 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2**Algemene bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor de opleiding Aanvullende Algemene Vorming van het studiegebied algemene vorming van het secundair volwassenenonderwijs.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1472/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur – 1492 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3**Algemene bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vandaele, verslaggever, heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Dames en heren, dit ontwerp van verzameldecreet voert enkele administratieve vereenvoudigingen door, zoals het schrappen van de bindende adviezen. In de wet op de bescherming van de oppervlaktewateren komt er een nieuwe bepaling voor de verdere scheiding van hemel- en afvalwater. Het Bosdecreet wordt geactualiseerd, de boslandbouwsystemen worden uit de toepassing van het Bosdecreet uitgesloten. Het advies van Landbouw en Visserij over de bebossing in agrarische gebieden is niet langer bindend. In het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt een minnelijke schikking mogelijk gemaakt bij lichte milieumisdrijven. In het Drinkwaterdecreet wordt de rapportering met betrekking tot de uitvoering van de saneringsverplichting gewijzigd.

Mevrouw Gwenny De Vroe stelt vast dat het ontwerp van decreet inderdaad vooral technische aanpassingen bevat. Open Vld zal het ontwerp van decreet mee goedkeuren.

Voor mevrouw Marleen Van den Eynde waren de concrete gevolgen niet duidelijk. De Vlaams Belangfractie zal zich onthouden.

De heer Bart Martens steunt het ontwerp van decreet namens de sp.a-fractie en is vooral blij met de afschaffing van de bindende adviezen met betrekking tot bebossing en de minnelijke schikking.

De heer Hermes Sanctorum stelt zich vragen bij het onderdeel over de oppervlaktewateren. Hij merkt op dat er nog belangrijke kwaliteitsverschillen bestaan tussen gescheiden stelsels.

Collega Dirk Peeters pleitte ervoor om het overleg met steden en gemeenten te verplichten en stelde vragen over de procedure voor het toekennen van jachtrecht op openbare domeinen.

Er werden twee amendementen ingediend. Met betrekking tot de ruilverkaveling wordt het woord ‘gouverneur’ vervangen door ‘deputatie’ en in de verwijzing naar de wet Oppervlaktewater wordt enkel nog verwezen naar paragrafen, niet naar leden.

Het gewijzigde ontwerp werd in de commissie goedgekeurd met negen stemmen voor en drie onthoudingen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1492/3)

– *De artikelen 1 tot en met 43 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Sas van Rouveroij, Dirk de Kort en Jan Roegiers, mevrouw Helga Stevens en de heren Lode Vereeck, Filip Watteeuw en Veli Yüksel houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens – 1406 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Sas van Rouveroij, Dirk de Kort en Jan Roegiers, mevrouw Helga Stevens en de heren Lode Vereeck, Filip Watteeuw en Veli Yüksel houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens.

De algemene bespreking is geopend.

De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, collega's, de domaniale wet van 31 mei 1923 voorziet in een machtiging van de wetgevende macht aan de Vlaamse Regering om de onroerende (private) domeingoederen te verkopen of met zakelijke rechten te bezwaren.

Aan die machtiging tot overdracht van de onroerende (private) domeingoederen koppelt de domaniale wet op dit ogenblik twee voorwaarden. Enerzijds is de machtiging wanneer niet openbaar verkocht wordt of er geen onteigening ten algemenen nutte wordt uitgevaardigd, beperkt tot die vervreemdingen of vestigingen van zakelijke rechten waarvan de geschatte waarde minder dan 1.250.000 euro bedraagt. Anderzijds stelt de domaniale wet uitdrukkelijk dat alle te verrichten vervreemdingen openbaar gemaakt moeten worden door passende publiciteitsmaatregelen zodat verkocht kan worden aan de meest biedende.

Collega's, dat heeft niet alleen tot gevolg dat voor elke overdracht van onroerende (private) domeingoederen de markt geraadpleegd moet worden, het heeft ook tot gevolg dat voor elke vervreemding of vestiging van zakelijke rechten waarvan de geschatte waarde meer dan 1.250.000 euro bedraagt, nog steeds de goedkeuring van de decreetgever moet worden gevraagd.

De rechtstreekse overdracht aan een havenbedrijf van gronden die gelegen zijn binnen een havengebied en toebehoren aan het Vlaamse Gewest, wordt daardoor bijna onmogelijk gemaakt.

Het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, het Havendecreet, voorziet niet in een bepaling die de domaniale wet buiten werking stelt voor de domeingoederen die gelegen zijn binnen een havengebied.

Zulk een uitdrukkelijke bepaling kan bijvoorbeeld wel gevonden worden in het decreet van 13 december 2002 houdende de oprichting van de naamloze vennootschap van publiek recht Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel. Ook de wet van 19 juni 1978 betreffende het beheer van het Linkerscheldeoevergebied ter hoogte van Antwerpen en houdende maatregelen voor

het beheer en de exploitatie van de haven van Antwerpen, de zogenaamde wet-Chabert, bevat een soortgelijke bepaling.

Via dit voorstel van decreet wensen wij als indieners een soortgelijke bepaling in het Havendecreet op te nemen waardoor de domaniale wet buiten werking wordt gesteld.

Er werd op het voorstel van decreet een amendement ingediend dat artikel 2 terecht aanvult. Aldus steun ik dit amendement, maar ik mag aannemen dat de eerste indiener, collega de Kort, het amendement verder zal toelichten.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, collega's, na deze bondige en goede toelichting kan ik me erbij aansluiten dat we bij dit voorstel van decreet de zogenaamde wet-Chabert over het hoofd hadden gezien: de wet van 19 juni 1978 betreffende het beheer van het Linkerscheldeoevergebied. Daarin was al opgenomen dat de Maatschappij voor het Haven-, Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied alle gronden die ze verwerven in het havengebied en die ze onteigenen, kan beheren.

Dat betekent dat deze werkwijze haar deugdelijkheid zeker al heeft bewezen. Het is ook zo dat de finaliteit van de havengrond niet op voorhand moet worden vastgelegd. Daarom is het ook belangrijk dat in de toekomst deze werkwijze gehanteerd kan blijven worden. Ook in het kader van het komende afbakenings-GRUP voor de haven van Antwerpen, is dit niet onbelangrijk.

Daarom hebben wij dit kleine amendement aan het voorstel van decreet toegevoegd om die werkwijze verder te kunnen hanteren.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik wil de heer van Rouveroj bedanken en feliciteren met het initiatief dat hij heeft genomen. Ik heb dat ook in de commissie tot uitdrukking kunnen brengen. Sinds die commissiezitting weet de heer Roegiers trouwens ook wat domaniale wetgeving betekent. Hij was een leek in dezen, maar we zijn nooit te beroerd om bij te leren. Nietwaar, mijnheer van Rouveroj? Waarvoor dank.

Ik blijf herhalen dat ik betreurt dat over zo'n belangrijk onderwerp geen echt kamerbrede meerderheid kan worden gevonden. Ik heb vastgesteld dat alle partijen, behalve de onze, dit soort initiatieven, die door onze fractie mee worden gedragen, mochten tekenen. Ik heb dan ook betreurd – u was daarbij, voorzitter – dat een aantal van de indieners het op dat moment zelfs niet de moeite vonden om naar de commissie af te zakken waar ze hun eigen initiatief mee konden ondersteunen, waarvan akte.

Mijnheer van Rouveroj, we blijven uw initiatief steunen.

Mijnheer de Kort, ook uw amendement zullen we steunen, omdat het inhoudelijk uiteraard tegemoetkomt aan een zeer terechte juridische bekommernis. Ik kan alleen herhalen wat ik bij vorige decretale initiatieven heb moeten zeggen: soms zijn we zeer slordig en haastig in ons decretaal werk en moeten we verbeteren op verbeteringen. Dat maakt geen al te beste indruk. Als die verbeteringen op verbeteringen er uiteindelijk echter toe leiden dat de wetgeving versterkt wordt, zullen we voor één keer mild zijn en dat amendement mee steunen.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, collega's, de N-VA-fractie staat volledig achter het voorstel om de domaniale wet buiten werking te stellen. We vinden het niet meer van deze tijd dat de wetgevende macht een machtiging moet verlenen aan de Vlaamse Regering om dergelijke domeingoederen te verkopen of met zakelijke rechten te bezwaren.

Het voorstel heeft als bijkomend voordeel dat op die manier alle Vlaamse havens worden gelijkgeschakeld, want voor het Antwerpse havengebied was de vereiste machtiging al

opgegeven dankzij het decreet Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) en de wet-Chabert. Voor de andere havens was dat nog niet het geval. Ik ben dus zeer blij dat alle havens op die manier ondersteund worden.

We zullen ook het amendement van de heer de Kort ondersteunen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1406/1)

– *Artikel 1 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 2. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1406/3)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sabine Poleyn, Irina De Knop en Kathleen Deckx, de heren Karim Van Overmeire en Ludwig Caluwé, mevrouw Fatma Pehlivan en de heer Marc Hendrickx betreffende het versterken van het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats – 1486 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de dames Sabine Poleyn, Irina De Knop en Kathleen Deckx, de heren Karim Van Overmeire en Ludwig Caluwé, mevrouw Fatma Pehlivan en de heer Marc Hendrickx betreffende het versterken van het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, collega's, waarover gaat deze resolutie? Er zijn veel bedrijven in ons land. We zijn een exportland. Vlamingen moeten het dus zien zitten om naar het buitenland te vertrekken.

Vaak is een voorwaarde om weg te gaan als je een gezin met kinderen hebt, dat je er vrij zeker van wilt zijn dat de re-integratie van die kinderen nadien in het gewone, Vlaamse onderwijs gemakkelijk verloopt. We hebben vastgesteld dat er een aantal knelpunten zijn. In deze resolutie doen we voorstellen voor de informatie die vooraf, vóór het vertrek, wordt gegeven, het verblijf in het buitenland en de ideale terugkeer in het Vlaamse onderwijs. We zien vooral de stichting Nederlands Onderwijs in het Buitenland (NOB) als bevoorrechte partner. We zien ook een aantal opdrachten voor Vlamingen in de Wereld (VIW), een vzw die we vanuit ons buitenlands beleid nu al subsidiëren en opdrachten geven.

Dat is de kern van de resolutie.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, het is inderdaad een resolutie die een versterkte aandacht vraagt voor het Nederlandstalige onderwijs in het buitenland. Het schoolse onderricht is de hefboom voor de versterking van onze culturele identiteit in het buitenland.

Zoals mevrouw Poleyn zei, heeft Vlaanderen heel sterke troeven en scoort ons onderwijs internationaal erg goed. Maar op het vlak van onze culturele identiteit naar buiten toe hebben we nog een en ander te doen. Daar is inhoudelijk nog wat werk aan de winkel, door te wegen op het leerprogramma en het overbrengen daarvan door de leerkrachten. Het uitgangspunt om het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige leerlingen in het buitenland te versterken, zal dan ook in erg grote mate afhangen van de mate waarin de Vlaamse Regering op die punten het verschil kan maken.

Dit voorstel van resolutie vraagt aandacht voor die ‘cultural diplomacy’, maar vraagt vooral ook dat er een structurele samenwerking zou worden opgezet met Nederland.

Wij hebben vanuit Open Vld zelf het initiatief tot dit voorstel van resolutie genomen. We hebben ook een aantal hoorzittingen rond dit thema gevraagd. Maar zoals het in dit huis vaak gaat, hebben we niet het voorrecht mogen hebben om dit voorstel van resolutie op eigen initiatief goed te keuren. Maar ik ben toch erg tevreden met het kamerbreed gedragen voorstel, waar ik mij als initiatiefnemer graag bij wil aansluiten.

Ik wil nog aandacht vragen voor een aantal punten. Het voorstel stelt een aantal onderzoeken voorop. Ik hoop dat die heel snel kunnen worden opgestart, met snelle resultaten, waaruit kan blijken hoe de samenwerking met Nederland kan verbeteren en hoe die samenwerking erg structureel kan worden gemaakt. Dat was ook een erg duidelijke oproep vanwege VIW tijdens de hoorzitting. Dit is absoluut essentieel. Een vrijblijvende samenwerking zal absoluut onvoldoende zijn om armslag te geven aan de leerkrachten.

Uiteraard moet dit alles grondig gebeuren. De middelen zijn beperkt, maar toch kost koken geld. Ik hoop dan ook dat het voorstel een aanleiding kan geven om te zoeken naar een mogelijke verschuiving van middelen, waardoor toch voldoende aandacht naar dit thema kan gaan.

Uiteraard zal ik als mede-indiener de Vlaamse Regering geregeld blijven vragen naar een stand van zaken in dit dossier.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Voorzitter, collega’s, zoals in de commissie gezegd, steunen wij dit voorstel van resolutie volmondig, vooral waar het een betere samenwerking betreft tussen Vlaanderen en Nederland. Nederland beschikt over een uitgebreid netwerk van scholen, die ondersteund worden via de Stichting Nederlands Onderwijs in het Buitenland. Op die scholen volgen ook veel Vlaamse leerlingen les. In een aantal ervan zijn ook Vlaamse leerkrachten en administratief personeel aan het werk.

Die samenwerking is min of meer spontaan ontstaan en berust op een soort gentlemen’s agreement, zoals een directrice van zo’n school in de VS het uitdrukte in Knack. Er is begin de jaren 80 een convenant afgesloten, maar het zou beter zijn dat die samenwerking verder wordt uitgediept, vanuit een gezamenlijke bekommernis voor onze Nederlandse taal en cultuur.

Ik dring nogmaals aan op een snelle uitvoering van punten 4 en 5 van het voorstel van resolutie, die een meer structurele samenwerking beogen, naast het wegwerken van bestaande hindernissen en het uitwerken van een Vlaams cultureel aanbod voor de Vlaamse leerlingen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

BENOEMING van de griffier van het Vlaams Parlement

De voorzitter: Dames en heren, op 9 mei 2012 loopt het mandaat van de secretaris-generaal van het Vlaams Parlement, mevrouw Martine Goossens, af. Op 19 maart 2012 besliste het Vast Bureau eenparig om mevrouw Goossens op basis van het verslag opgesteld door de externe evaluatie-instantie gunstig te evalueren over de mandaatperiode 10 mei 2006 - 9 mei 2012. Op grond van artikel 8.23ter §2 van het Personeelsstatuut wordt de secretaris-generaal na een positieve eindevaluatie opnieuw benoemd voor een periode van zes jaar zonder een nieuwe selectieprocedure te moeten doorlopen. Ik stel daarom aan de plenaire vergadering voor om mevrouw Martine Goossens voor een nieuwe mandaatperiode van 6 jaar te benoemen in de graad van secretaris-generaal. Hieruit vloeit voort dat ook de benoeming van mevrouw Goossens tot griffier van het Vlaams Parlement verlengd wordt voor de duur van de nieuwe mandaatperiode.

Wenst iemand hier nog iets aan toe te voegen? (*Neen*)

Dan verklaar ik mevrouw Martine Goossens voor een nieuwe mandaatperiode van zes jaar, van 10 mei 2012 tot 9 mei 2018, herbenoemd in de graad van secretaris-generaal.

Namens het Vlaams Parlement wens ik mevrouw Goossens veel creativiteit, inzet, motivatie, volharding en plezier toe in haar nieuw mandaat. (*Applaus*)

Vooraf wil ik haar feliciteren voor het vertrouwen dat ze verder mag genieten in haar job als griffier. Mevrouw Goossens, proficiat. (*Applaus*)

■

ONTWERP VAN DECREET houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters

– 1395 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 6

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen.

Aan de orde is de stemming over amendement 20 van de heer Dehaene en de dames Lies Jans, De Vits, Coppé, Stevens, De Wachter en Schryvers op artikel 2.

Stemming nr. 1

- 84 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 80 leden hebben ja geantwoord;
- 4 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 2.

Stemming nr. 2

- 85 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 54 leden hebben ja geantwoord;
- 31 leden hebben zich onthouden.

Artikel 2 is aangenomen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Smaers.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Hostekint.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw De Vits.

De voorzitter: Aan de orde is de stemming over amendement 21 van de heer Dehaene en de dames Lies Jans, De Vits, Coppé, Stevens, De Wachter en Schryvers tot vervanging van artikel 8.

Stemming nr. 3

85 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
65 leden hebben ja geantwoord;
4 leden hebben neen geantwoord;
16 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen, en daarmee is meteen ook het aldus geamendeerde artikel 8 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

85 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
53 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – Syntra Vlaanderen" – 1425 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

86 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
69 leden hebben ja geantwoord;
17 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

**ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor het leergebied informatie- en communicatietechnologie van de basiseducatie
– 1471 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

- 85 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 74 leden hebben ja geantwoord;
- 11 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

**ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 januari 2012 tot aanpassing van de eindtermen voor de opleiding Aanvullende Algemene Vorming van het studiegebied algemene vorming van het secundair volwassenenonderwijs
– 1472 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

- 86 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 70 leden hebben ja geantwoord;
- 16 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

**ONTWERP VAN DECREET houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur
– 1492 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

- 83 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
- 68 leden hebben ja geantwoord;
- 15 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

**VOORSTEL VAN DECREET van de heren Sas van Rouveroij, Dirk de Kort en Jan Roegiers, mevrouw Helga Stevens en de heren Lode Vereeck, Filip Watteeuw en Veli Yüksel houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens
– 1406 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3**

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen.

Aan de orde is de stemming over amendement 1 van de heren de Kort, van Rouveroij en Roegiers, mevrouw Stevens en de heren Vereeck, Watteeuw en De Meyer op artikel 2.

Stemming nr. 9

82 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
82 leden hebben ja geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 2.

Stemming nr. 10

82 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
82 leden hebben ja geantwoord.

Artikel 2 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

83 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
83 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sabine Poleyn, Irina De Knop en Kathleen Deckx, de heren Karim Van Overmeire en Ludwig Caluwé, mevrouw Fatma Pehlivan en de heer Marc Hendrickx betreffende het versterken van het aanbod aan Nederlandse taal en Vlaamse cultuur voor leerplichtige kinderen van Vlaamse expats
– 1486 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

85 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
85 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 18 april 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.41 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Mia De Vits, Chris Janssens, Erik Tack, Marc Vanden Bussche: ambtsverplichtingen;

Ann Brusseel, Lode Ceysens, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Peter Gysbrechts, Marc Hendrickx, Yamila Idrissi, Ward Kennes, Fientje Moerman, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Luckas Van Der Taelen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Veli Yüksel: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Patricia De Waele, Michèle Hostekint, Griet Smaers, Christian Van Eyken: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Marnic De Meulemeester, Bart De Wever, Elisabeth Meuleman

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris

Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Lode Vereeck, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Gwenny De Vroe, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Katleen Martens, Lydia Peeters, Jan Penris, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Bart Caron, Hermes Sanctorum, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Katleen Martens, Jan Penris, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Gwenny De Vroe, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Katleen Martens, Lydia Peeters, Jan Penris, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Bart Tommelein, Mercedes Van Volcem

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Jurgen

Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Wim Wienen

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Karlos Callens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Gwenny De Vroe, Lydia Peeters, Ivan Sabbe, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Katleen Martens, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaecker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Ulla Werbrouck

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Katleen Martens, Jan Penris, Hermes Sanctorum, Stefaan Sintobin, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoutd, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoutd, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoutd, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias

Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■